

ช่องว่างระหว่างวัยและมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 ก.พ. 2557

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

GENERATION GAPS AND THE PERCEPTION OF SONGKHLA'S VOTERS TOWARDS
THE DEMOCRAT PARTY'S DECISION TO BOYCOTT THE FEBRUARY 2nd GENERAL
ELECTION.

Mr. Theerapat Kammanee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Government

Department of Government

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ช่องว่างระหว่างวัยและมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน
จังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการ
เลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 ก.พ. 2557

โดย

นายธีรภัทร์ คำมณี

สาขาวิชา

การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.อนุสรณ์ ลิ้มมณี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ก้องกีรติ)

ธีรภัทร์ คำมณี : ช่องว่างระหว่างวัยและมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 ก.พ. 2557 (GENERATION GAPS AND THE PERCEPTION OF SONGKHLA'S VOTERS TOWARDS THE DEMOCRAT PARTY'S DECISION TO BOYCOTT THE FEBRUARY 2nd GENERAL ELECTION.) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 188 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ต้องการตอบคำถาม 2 ประการ คือหนึ่ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีมุมมองที่ต่างกันหรือไม่ในการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 และสองหากมีหรือไม่มี ความแตกต่าง ปัจจัยใดที่ส่งต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยและกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ดังกล่าว วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์เอกสารและการเก็บข้อมูลในพื้นที่โดยทำแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยเก็บข้อมูล 2 เขตเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา คือเขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมือง และ เขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน และสัมภาษณ์จำนวน 21 คน

ผลการวิจัยพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้มีมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่การศึกษาพบว่ามีข้อแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยในชนบทที่มีสัดส่วนการสนับสนุนการตัดสินใจไม่ลงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์สูงกว่าผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในเมือง ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในเมืองที่มีสัดส่วนการสนับสนุนการตัดสินใจไม่ลงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์สูงกว่าผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในเขตชนบท แต่ปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสองกลุ่มแตกต่างกันไป ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยเห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยมองว่ากลุ่ม คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) และพรรคประชาธิปัตย์คือพวกเดียวกันจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยสนับสนุนการดำเนินการต่างๆของกลุ่ม กปปส. พร้อมๆกันนั้นผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายเป็นส่วนใหญ่จึงถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลາทางการเมืองให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง สำหรับปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้มาจากการกล่อมเกลາทางการเมืองจากครอบครัวเป็นหลัก แต่มาจากเลือกรับสื่อที่นำเสนอข้อมูลตรงกับมุมมองทางการเมืองของตนเองจึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มคนรุ่นใหม่ได้รับการกล่อมเกลາทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ และสื่อทางสังคมสมัยใหม่ที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ภาควิชา การปกครอง

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา การปกครอง

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2558

5580611424 : MAJOR GOVERNMENT

KEYWORDS: การไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง, การรับรู้ทางการเมือง, ความผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์, การกล่อมเกลாதทางการเมือง, ภาพลักษณ์ทางการเมือง, ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่, ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

THEERAPAT KAMMANEE: GENERATION GAPS AND THE PERCEPTION OF SONGKHLA'S VOTERS TOWARDS THE DEMOCRAT PARTY'S DECISION TO BOYCOTT THE FEBRUARY 2nd GENERAL ELECTION.. ADVISOR: ASSOC. PROF. DR.SIRIPAN NOGSUAN SAWASDEE, 188 pp.

This Research aims to answer two questions; First, question is there any differences in the perspectives towards the Democratic Party's decision to boycott the February 2, 2014 General Election between the elderly voters and young voters in Songkla province? Second, what are factors contribute to the differences or similarities between the two mentioned voters groups? The research methods employed in this study is in document analysis and field research, namely questionnaire and in-depth interview. The field research was conducted in two constituencies in Songkhla Province; the urban area constituency 3 and the rural area constituency 7, with the total of 400 voters completed the questionnaires and 21 joined the interview sessions.

The research results showed that elderly voters, and young voters shared the similar views toward the Democratic Party's decision to boycott the February 2, 2014 general election. However, the factors contribute to the two generations are different. However, the study revealed that there was a significant difference between the rural voters who tended to grant higher support to the Democratic Party than the urban voters in elderly voters and young voters the urban voters who tended to grant higher support to the Democratic Party than the rural voters. The older voters agreed with the Democratic Party's decision because they thought the People's Democratic Reform Committee (PDRC) and the Democratic Party are the same groups. Thus, the older voters who primarily supported the PDRC, support the Democratic Party as well. The factor that plays an important role to the older voters' perspective is information they got from Blue Sky television channel. In other words, the voters have been politically socialized by the PDRC via Blue Sky channel. With regard to the factor contributed to the new generation voters' viewpoint in agreeing with the Democratic Party to boycott the elections was based not on an influenced by family members as previously thought. The new generation of voters have been politically socialized via variety sources of social media and online media that supported the Democratic Party's decision. That is the political standpoint they prefer.

Department: Government

Student's Signature

Field of Study: Government

Advisor's Signature

Academic Year: 2015

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ท่านอาจารย์สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้ทั้งคำแนะนำและให้ความความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า ขอขอบคุณท่านอาจารย์เวียงรัฐ เนติโพธิ์ ที่ให้คำแนะนำในการดำเนินการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณท่าน อาจารย์อนุสรณ์ ลีมมณี และท่านอาจารย์ประจักษ์ ก้องกิริติ ที่กรุณารับเป็นประธาน และ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้ให้ข้อเสนอแนะและชี้จุดอ่อนในงานของข้าพเจ้าเพื่อให้งานของข้าพเจ้าสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโทรหัส 55 ที่เฝ้าถามความคืบหน้าในการเขียน วิทยานิพนธ์ให้ความช่วยในด้าน การเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้การเรียนและการทำ วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าผ่านไปได้ด้วยดีนับว่าเป็นความโชคดีที่ได้มีโอกาสร่วมเรียนด้วยกัน โดยเฉพาะคุณวิเชียร ช่วยหนู ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะการทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า คุณชินภัศม์ ลี จิโรภาสณั เจ้าน้ำที่บริการการศึกษา คณะรัฐศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณ คุณอรปภา โพธิ์มณี เจ้าน้ำที่สารสนเทศแผนกวารสารห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ข้าพเจ้าในการทำวิทยานิพนธ์ทุกอย่าง และขอขอบคุณ คุณทรงพล ลคราช ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนข้าพเจ้ามาตลอด นอกจากนี้ขอขอบคุณญาติพี่น้อง เพื่อนๆ และบุคคลอื่นๆ ที่ไม่อาจกล่าวไว้ ณ ที่นี้ในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าซึ่งรวมไปถึงผู้ให้สัมภาษณ์และผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณา แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่ประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คุณเชือบ คำมณี บิดาของข้าพเจ้าที่ให้โอกาส และให้ กำลังใจข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบคุณ คุณวรรณะ คำมณี มารดาผู้ล่วงลับของข้าพเจ้าที่วางแผน ทางด้านการเงินเพื่อการศึกษาในอนาคตของข้าพเจ้า จึงทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโท ขอขอบคุณพี่ชายทั้งสองของข้าพเจ้า ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนข้าพเจ้าในการเก็บ ข้อมูลและเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้ามาโดยตลอด และขอขอบคุณ คุณสุธิชา ดาทุมมา คำมณี ผู้ซึ่งคอย อยู่เคียงข้างให้กำลังใจและสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 เหตุผลของการเลือกจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ในการศึกษา.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	8
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.7 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	9
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2.....	11
ทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดเรื่องการกล่อมเกลາทางการเมือง.....	11
2.2 แนวคิดเรื่องความผูกพันพรรคการเมือง.....	19
2.3 แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้.....	21

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์.....	23
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	32
บทที่ 3	35
ระเบียบวิธีการวิจัย	35
3.1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research).....	35
3.2 แบบสอบถาม (Questionnaire).....	36
3.2.1 เกณฑ์ในการเลือกพื้นที่และเลือกกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการศึกษา	36
3.2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม	36
3.2.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Random Sampling).....	37
3.3 การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview).....	38
3.3.1 รูปแบบในการสัมภาษณ์	38
บทที่ 4	41
ความแตกต่างระหว่างวัยและมุมมองทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจไม่สมัครรับเลือกตั้งของ พรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557	41
4.1 ปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์.....	42
4.1.1 วัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้กับพฤติกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์.....	43
4.1.1.1 ข้อถกเถียงประเด็นการต่อต้านอำนาจรัฐและการไม่ฟังฟังรัฐของคนได้	44
4.1.1.2 ข้อถกเถียงประเด็นการถือพวกในหมู่ของคนได้.....	48
4.1.2 วัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้ในฐานะเครื่องมือทางการเมืองของพรรค ประชาธิปัตย์ในการหาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา.....	52
4.1.3 พรรคประชาธิปัตย์กับการชูนายชวณ หลีกภัยเพื่อระดมคะแนนเสียงในการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา	55
4.1.4 ชวณ หลีกภัย กับกลยุทธ์ในการสร้างความเป็นนักการเมืองในอุดมคติของคนได้	68

4.2 มุมมองที่แตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	74
4.2.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง.....	75
4.2.1.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง.....	76
4.2.1.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง.....	79
4.2.1.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้วัยในประเด็นเรื่องการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง.....	81
4.2.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	82
4.2.2.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	83
4.2.2.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	85
4.2.2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัยในประเด็นเรื่องการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	88
4.3 บทสรุป.....	93
บทที่ 5.....	96
อิทธิพลของสื่อและความผูกพันพรรคการเมือง.....	96
5.1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลากับการผูกพันพรรคประชาธิปัตย์.....	97
5.1.1 กระบวนการผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ผ่านการกล่อมเกลาทางการเมือง.....	101
5.1.1.1 ความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง.....	103
5.1.1.2 อิทธิพลของครอบครัวที่มีส่วนทำให้ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์.....	104

5.1.1.3 บุคคลที่มีสิทธิเลือกกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่อง ทางการเมือง.....	106
5.1.2 กระบวนการสร้างความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ผ่านนโยบายและผู้นำทางการเมือง.....	112
5.1.3 ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย	117
5.1.4 พรรคประชาธิปัตย์และกลุ่ม กปปส. กับความผูกพันพรรคการเมือง.....	126
5.2 สื่อโทรทัศน์กับการกล่อมเกลາทางการเมือง.....	130
5.2.1 ความบ่อยในการรับข่าวสารการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย.....	131
5.2.2 ประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมือง.....	132
5.3 สื่อออนไลน์กับการกล่อมเกลาทางการเมือง.....	139
5.3.1 ความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมือง.....	142
5.3.2 ประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่รับข่าวสารทางการเมือง.....	144
5.4 บทสรุป.....	147
บทที่ 6.....	150
บทสรุป.....	150
6.1 บทสรุป.....	150
6.1.1 ความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัคร รับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	151
6.1.2 ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับ การตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	152
6.1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย.....	153
6.1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่.....	154
6.1.3 ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการศึกษา.....	154
รายการอ้างอิง.....	156

ภาคผนวก..... 166

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 188

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2500-2554 ... 3

ตารางที่ 2 ผลลงสมัครรับเลือกตั้งในภาคใต้และในจังหวัดสงขลาของพรรคประชาธิปัตย์ 45

ตารางที่ 3 อิทธิพลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย 60

ตารางที่ 4 อิทธิพลของนายชวน หลีกภัยที่มีต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย 62

ตารางที่ 5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขต 3 64

ตารางที่ 6 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตที่ 7 ... 65

ตารางที่ 7 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง 77

ตารางที่ 8 มุมมองของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง 80

ตารางที่ 9 ผลรวมของความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้ง 82

ตารางที่ 10 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ 84

ตารางที่ 11 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์..... 87

ตารางที่ 12 ความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์..... 90

ตารางที่ 13 ผลรวมของความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ 91

ตารางที่ 14 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในจังหวัดสงขลา 99

ตารางที่ 15 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตในจังหวัดสงขลา 100

ตารางที่ 16 ความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้ง 104

ตารางที่ 17 ครอบครัวยุคใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการชอบพรรคประชาธิปัตย์..... 105

ตารางที่ 18 ความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมือง..... 108

ตารางที่ 19	กลุ่มที่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองและไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง.....	109
ตารางที่ 20	บุคคลที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่องการเมือง.....	110
ตารางที่ 21	ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์.....	115
ตารางที่ 22	การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ..	118
ตารางที่ 23	ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่.....	120
ตารางที่ 24	ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554.....	122
ตารางที่ 25	ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554	123
ตารางที่ 26	มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อกลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์	128
ตารางที่ 27	ความบ่อยในการรับข่าวสารการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย	132
ตารางที่ 28	ช่องทางในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่	134
ตารางที่ 29	ความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่	143
ตารางที่ 30	ช่องทางในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย	145
ตารางที่ 31	ความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	152

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กระบวนการสื่อสารของสื่อกระแสหลัก.....	16
แผนภาพที่ 2 กระบวนการสื่อสารของสื่อออนไลน์	17
แผนภาพที่ 3 กระบวนการที่นำไปสู่ความผูกพันพรรคการเมือง	21
แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงลักษณะของภาพลักษณ์ โดยเสรี วงษ์มณฑา.....	24
แผนภาพที่ 5 กรอบการวิเคราะห์กลยุทธ์ในการสร้างความน่าเชื่อถือในอุดมคติของคนใต้ของ นายชวน หลีกภัย	33
แผนภาพที่ 6 กรอบการวิเคราะห์มุมมองที่ต่างกันของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลง สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์	34
แผนภาพที่ 7 กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของนายชวน หลีกภัย.....	73
แผนภาพที่ 8 ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัคร รับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์.....	76

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดสงขลา	7
ภาพที่ 2 การลงพื้นที่หาเสียงของนายชวนในการเลือกตั้งวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2547	56
ภาพที่ 3 ป้ายหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่มีรูปนายชวน หลีกภัยเด่นกว่าผู้สมัคร	58
ภาพที่ 4 ป้ายหาเสียงมีรูปนายชวน หลีกภัยและนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	59

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบอบประชาธิปไตย คือ รูปแบบการปกครองในการเมืองการปกครองสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายทั่วโลก การปกครองระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน หรือที่เรียกว่าประชาธิปไตยทางอ้อม เพราะปัจจุบันประชากรมีมากขึ้น การที่ใช้การปกครองแบบประชาธิปไตยทางตรงจึงเป็นเรื่องยาก จึงทำให้ต้องใช้รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนประชาชนจะทำการเลือกผู้แทนเพื่อเข้าไปทำหน้าที่แทนตนผ่านการเลือกตั้ง ดังนั้นการเลือกตั้งจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม การที่จะมีผู้แทนราษฎรได้นั้นจะต้องมีพรรคการเมืองที่คอยทำหน้าที่คัดเลือกผู้แทนให้กับประชาชนจนอาจกล่าวได้ว่าที่พรรคการเมืองทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบอบประชาธิปไตย ดังที่ Giovanni Sartori กล่าวว่า ระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน พรรคการเมืองเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้¹ หรือที่ E.E Schattschnrider ได้กล่าวไว้ว่า พรรคการเมืองสร้างประชาธิปไตย ประชาธิปไตยสมัยใหม่อยู่รอดได้เพราะพรรคการเมือง² ส่วนเหตุผลว่าทำไมพรรคการเมืองถึงสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตย เพราะพรรคการเมืองทำหน้าที่ในการเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ปกครองและประชาชน ทำหน้าที่ในการคัดสรรบุคคลเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ผู้แทนราษฎร เป็นผู้กำหนดทิศทางของรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดในระบอบประชาธิปไตยพรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองหลักเพียงสถาบันเดียวที่มีความชอบธรรมในการจัดตั้งรัฐบาล³ แต่กระนั้นไม่ได้หมายความว่า การเลือกตั้งเท่ากับระบอบประชาธิปไตย เพราะนอกจากการเลือกตั้งแล้วระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีองค์ประกอบด้านสิทธิเสรีภาพของพลเมือง ความเสมอภาคทางการเมือง หลักนิติรัฐ ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งต้องสามารถควบคุมกลไกด้านความมั่นคงได้ อย่างไรก็ตาม

¹ Giovanni Sartori, *Parties and Party Systems: A Framework for Analysis Vol.1* (Cambridge: Cambridge University Press, 1976), p. 23.

² E.E. Schattschneider, *Party Government* (New York: Holt Rinehart and Winston, 1942), p. 1.

³ สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ (ม.ป.ท.: ม.ป.พ., ม.ป.ป.), หน้า 129.

ถึงแม้ว่าจะมีรูปแบบการปกครองที่มืองค์ประกอบเหล่านั้นครบถ้วน แต่ขาดองค์ประกอบการเลือกตั้ง ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นระบอบประชาธิปไตย จนกล่าวได้ว่าการเลือกตั้งเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น แต่ไม่ใช่องค์ประกอบที่เพียงพอสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย⁴ ส่วนเหตุผลที่ว่าทำไมการเลือกตั้งถึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งสะท้อนถึงปรัชญาและหลักการที่เป็นหัวใจของระบอบประชาธิปไตยซึ่งประกอบไปด้วย

หลักการอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ประชาชนจึงเป็นผู้มีสิทธิที่จะกำหนดให้ใครควรที่จะมีอำนาจในการปกครอง และถอดถอนผู้มีอำนาจในการปกครองเมื่อบริหารปกครองไม่เป็นที่น่าพอใจ ผ่านการเลือกตั้ง

หลักการเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการแข่งขันทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกันอย่างเสรีและเปิดเผยในการขึ้นสู่อำนาจ ต่างจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์หรือการปกครองแบบเผด็จการ ที่มีการสืบทอดอำนาจผ่านทางสายเลือดและผูกขาดการแต่งตั้งกันเองในหมู่ชนชั้นนำ

หลักความเสมอภาคทางการเมืองผ่านหลักหนึ่งคนหนึ่งเสียง ถึงแม้ว่าประชาชนจะไม่มี ความเท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจ แต่ระบอบประชาธิปไตยประกันไม่ให้ความแตกต่างด้านความเสมอภาคทางการเมือง ไม่ว่าจะชาติกำเนิด สีผิว เชื้อชาติ ศาสนา เพศสภาพ การศึกษา ชนชั้น ทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้หลักหนึ่งคนหนึ่งเสียงเหมือนกันทั้งหมด⁵

เมื่อการเลือกตั้งเป็นปัจจัยสำคัญของระบอบประชาธิปไตย การสร้างฐานคะแนนเสียงทางการเมืองเพื่อที่จะชนะการเลือกตั้งจึงเป็นหน้าที่สำคัญของพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพราะระบอบประชาธิปไตยไม่ได้จำกัดสิทธิของพรรคการเมืองที่จะเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งจึงทำให้มีพรรคการเมืองเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งเป็นจำนวนมากและเพื่อที่จะชนะการเลือกตั้ง พรรคการเมืองต่างๆ จึงจำเป็นต้องสร้างฐานคะแนนเสียงทางการเมือง ดังนั้นการสร้างฐานเสียงทางการเมืองถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญของพรรคการเมือง

⁴ ประจักษ์ ก้องกีรติ, "มาายาคติและการเมืองของนิทานสอนใจว่าด้วยความโง่ จน เจ็บ ของผู้เลือกตั้งชนบท," ใน การเมืองว่าด้วยการเลือกตั้ง : วาทกรรม อำนาจ และพลวัตชนบทไทย, ประจักษ์ ก้องกีรติ, บรรณาธิการ (นนทบุรี: ฟ้าเดียวกัน, 2555), หน้า 6.

⁵ Ibid., หน้า 7-8.

สำหรับประเทศไทยนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย พรรคประชาธิปัตย์ถือว่าเป็นพรรคการเมืองยุคแรกของประเทศไทยที่ยังคงอยู่รอดมาจนถึงปัจจุบัน นับตั้งแต่ก่อตั้งพรรคมาพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่มีฐานคะแนนเสียงส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 1 จะเห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์ครองเสียงในพื้นที่กรุงเทพฯ นับตั้งแต่การเลือกตั้งวันที่ 15 ธันวาคม 2500 ถึง การเลือกตั้งวันที่ 4 เมษายน 2519 อย่างไรก็ตาม ในการเลือกตั้งวันที่ 22 เมษายน 2522 พรรคประชาธิปัตย์ได้สูญเสียฐานเสียงในพื้นที่กรุงเทพฯ ให้กับพรรคประชากรไทย แต่ทว่าในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์เริ่มได้ฐานคะแนนเสียงใหม่ที่มาจากพื้นที่ภาคใต้จะเห็นได้ว่าตั้งแต่การเลือกตั้งวันที่ 4 เมษายน 2519 พรรคประชาธิปัตย์สามารถชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้ถึง 30 ที่นั่งซึ่งมากกว่าในพื้นที่กรุงเทพฯ แม้กระนั้นพื้นที่ภาคใต้ยังไม่ได้เป็นฐานเสียงที่มั่นคงของพรรคประชาธิปัตย์ จนกระทั่งนายชวน หลีกภัย ขึ้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์พื้นที่ภาคใต้ถึงได้กลายมาเป็นฐานเสียงที่สำคัญของพรรคประชาธิปัตย์จะเห็นได้ว่าตั้งแต่การเลือกตั้งในวันที่ 22 มีนาคม 2535 เป็นต้นมาพรรคประชาธิปัตย์ชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้มาโดยตลอด ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าพรรคไปถึง 2 คนแต่พรรคประชาธิปัตย์ยังคงสามารถรักษาฐานคะแนนเสียงในพื้นที่ภาคใต้ได้อย่างเหนียวแน่น

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2500-2554

วันเลือกตั้ง	กทม	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	ส.ส. ได้ทั้งหมต	ป.ช.ป. ชนะรวม	ส.ส.ใน สภา ทั้งหมด
26 กุมภาพันธ์ 2500	4	1	7	12	6	22	30	160
15 ธันวาคม 2500	11	4	13	3	8	22	39	160
10 กุมภาพันธ์ 2512	21	4	13	8	9	28	55	219
26 มกราคม 2518	23	12	17	5	15	31	72	269
4 เมษายน 2519	28	17	15	24	30	36	114	279
22 เมษายน 2522	1	3	7	9	15	38	35	301
18 เมษายน 2526	8	2	8	13	25	41	56	324
27 กรกฎาคม 2529	16	10	10	28	36	43	100	347

24 กรกฎาคม 2531	5	4	6	17	16	43	48	357
22 มีนาคม 2535	1	0	5	12	26	43	44	360
13 กันยายน 2535	9	9	8	17	36	45	79	360
2 กรกฎาคม 2538	7	7	12	14	46	51	86	391
17 พฤศจิกายน 2539	29	14	21	12	47	52	123	393
6 มกราคม 2544	8	18	16	5	48	54	95	500
6 กุมภาพันธ์ 2548	4	8	5	2	52	54	71	500
2 เมษายน 2549* ⁶	-	-	-	-	-	-	-	-
23 ธันวาคม 2550	30	32	16	5	49	56	132	480
3 กรกฎาคม 2554	23	25	13	4	50	53	118	500
2 กุมภาพันธ์ 2557*	-	-	-	-	-	-	-	-

แหล่งที่มา รวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย

การที่พรรคประชาธิปัตย์สามารถครองฐานคะแนนเสียงในพื้นที่ภาคใต้ได้อย่างยาวนาน สะท้อนให้เห็นถึงความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาคใต้ ถึงแม้ว่าจะมีพรรคการเมืองอื่นเสนอตัวทำชิงกับพรรคประชาธิปัตย์ในพื้นที่ภาคใต้อย่างพรรคไทยรักไทย ซึ่งเป็นพรรคการเมืองใหม่มีนโยบายที่ใหม่และสามารถชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้นในพื้นที่อื่นในการเลือกตั้งวันที่ 6 มกราคม 2544 แต่ไม่สามารถที่จะชนะพรรคประชาธิปัตย์ในพื้นที่ภาคใต้ เป็นที่น่าสนใจว่าเหตุใดพื้นที่ภาคใต้พรรคประชาธิปัตย์ถึงได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่าง คือ กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในพื้นที่ภาคใต้ยังคงเหนียวแน่นถึงการเลือกพรรคประชาธิปัตย์เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ หรือไม่ เพราะท่ามกลางปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่อาจไม่มีความรู้สึกที่ผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์เหมือนกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้จะมีความแตกต่างจากการศึกษาการเลือกตั้งที่ผ่านมา เนื่องจากได้เกิดเหตุการณ์การตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์

⁶ การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 และ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง

และพื้นที่ในภาคใต้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ จึงทำให้การวิจัยครั้งนี้ได้นำประเด็นเรื่องการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์มาเป็นโจทย์ในการศึกษา โดยได้เลือกพื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ในการศึกษา เพราะว่าจังหวัดสงขลาเป็น 1 ในจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้จึงเป็นการศึกษาเพื่อทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีมุมมองอย่างไรกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยหรือไม่ และถ้าเห็นด้วยอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ โดยเป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

1.2 เหตุผลของการเลือกจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ในการศึกษา

สำหรับพื้นที่จังหวัดสงขลานั้นถือว่าเป็นฐานเสียงที่สำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ เนื่องจากมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึง 8 คน⁷ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือกตั้งทั้งจังหวัดเป็นครั้งแรกในการเลือกตั้งวันที่ 13 กันยายน 2535 (2535/2) มาจนถึงการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ในจังหวัดสงขลาเป็นฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์มาอย่างยาวนาน การที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ผูกขาดการเลือกตั้งในพื้นที่นี้อย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงความผูกพันของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์ จึงเป็นเหตุผลในการเลือกพื้นที่จังหวัดสงขลาในการวิจัยครั้งนี้

พื้นที่ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 : อำเภอหาดใหญ่ เทศบาลเมืองคอหงส์ เทศบาลตำบลคูเต่า ตำบลฉลุง ตำบลทุ่งใหญ่ ตำบลท่าข้าม เทศบาลตำบลน้ำน้อย เทศบาลเมืองควนลัง ตำบลทุ่งตำเสา และ อำเภอนาหม่อม เขตเลือกตั้งที่ 7 : อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย และ อำเภอสะเดา [เฉพาะ ตำบลสำนักแก้ว และ เทศบาลตำบลสำนักขาม]⁸ สาเหตุที่เลือกพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 และเขตเลือกตั้งที่ 7 เพราะพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 เป็นพื้นที่ที่พรรคประชาธิปัตย์ครองเสียงในพื้นที่นี้ยาวนานถึง 38 ปีแสดงให้เห็นถึงความเหนียวแน่นของพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากนั้นเป็นพื้นที่ที่พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบ

⁷ คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสงขลา, "จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา,"

<http://www2.ect.go.th/about.php?Province=songkhla&SiteMenuID=7693>.

⁸ "เขตเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา," <http://www2.ect.go.th/about.php?Province=songkhla&SiteMenuID=7693>.

บัญชีรายชื่อมากเป็นอันดับ 2 และเป็นพื้นที่เขตเมือง (Urban) ส่วนสาเหตุที่ไม่เลือกพื้นที่ที่พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อมากเป็นอันดับ 1 เพราะพื้นที่ในเขต 5 เป็นพื้นที่ที่เขตชนบทของจังหวัดสงขลา ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 เป็นพื้นที่ที่พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายน้อยสุดในจังหวัดสงขลาและเป็นพื้นที่เขตชนบท (Rural) ของจังหวัดสงขลา

ความเป็นเมือง (Urban) หมายถึงกระบวนการที่ชุมชนกลายเป็นเมือง ซึ่งการจะกำหนดว่าชุมชนใดเป็นชุมชนเมืองหรือเป็นชุมชนชนบท อาจใช้จำนวนของประชากรในการกำหนด เช่น ในสหรัฐอเมริกา ก่อนปี พ.ศ. 2453 นับเอาจำนวนประชากรตั้งแต่ 8,000 คนขึ้นไปเป็นชุมชนเมืองหรือในประเทศไทยเมืองกำหนดด้วยเขตเทศบาลซึ่งมีประชากรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไปในทางวิชาการการเป็นชุมชนเมืองอาจไม่กำหนดด้วยจำนวนประชากร แต่อาจกำหนดด้วยลักษณะบางอย่างของประชากรในชุมชนนั้น เช่น อาชีพในชุมชนเมืองส่วนใหญ่จะต้องไม่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม⁹

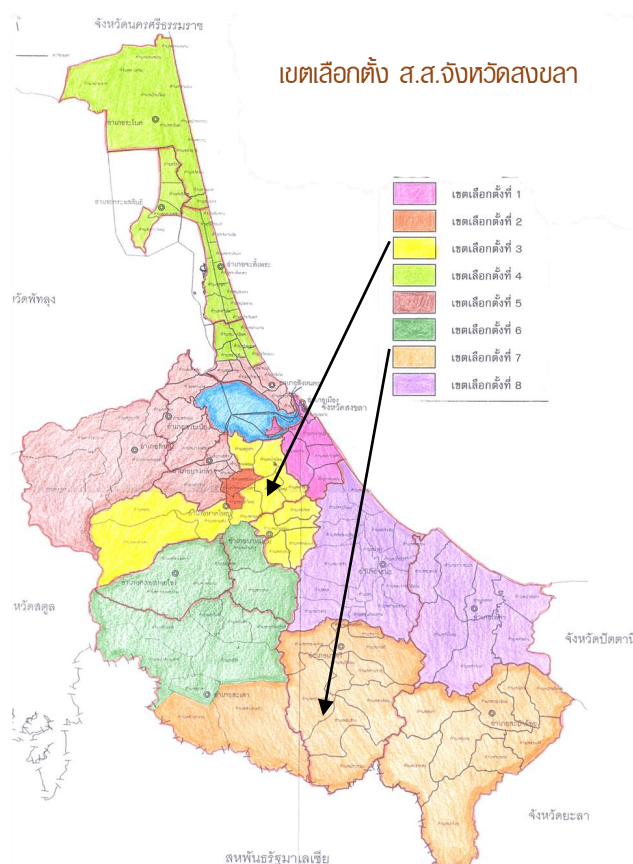
ความเป็นชนบท (Rural) หมายถึงส่วนที่อยู่นอกเขตเมืองมีประชากรจำนวนน้อยและเลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรมเป็นหลัก มีการตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่มก้อนหรือกระจัดกระจายตามลักษณะภูมิประเทศ¹⁰

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

⁹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524 (กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2524), หน้า 408.

¹⁰ Ibid., หน้า 316.

ภาพที่ 1 เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดสงขลา

แหล่งที่มา คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสงขลา

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ต่อประเด็นการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่มีมุมมองที่ต่างกัน

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1. ถึงแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แต่มีความเป็นไปได้ที่กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

2. มุมมองที่แตกต่างของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย เป็นผลมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีช่องทางในการรับข่าวสารและข้อมูลที่หลากหลายกว่า ดังนั้นการกล่อมเกลາทางการเมืองแบบเดิมที่สร้างความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ในคนใต้ได้อ่อนกำลังลง

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 และเขตเลือกตั้งที่ 7 ของจังหวัดสงขลาที่มีต่อประเด็นการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ของพรรคประชาธิปัตย์

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง (Boycott Elections) หมายถึง การปฏิเสธที่จะไม่ลงรับสมัคร การเลือกตั้งของพรรคการเมืองในระบบประชาธิปไตย

การรับรู้ทางการเมือง (Political perception) หมายถึง การรับรู้ชุดความคิดทางการเมือง หรือประเด็นทางการเมืองโดยผ่านกระบวนการรับสื่อจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์

ความผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์ (Democrat party Identification) หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจหรือความโน้มเอียงทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์และมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการสนับสนุนหรือเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มาจากพรรคประชาธิปัตย์

การกล่อมเกลາทางการเมือง (Political Socialization) หมายถึง กระบวนการส่งผ่านชุดความคิดทางการเมืองประกอบด้วย ทักษะคิด ความนิยม บรรทัดฐาน และพฤติกรรมอื่นๆ ของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่ง

ภาพลักษณ์ทางการเมือง (Political Image) หมายถึง ภาพอันพึงประสงค์ของของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ส่งไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งภาพเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็นตัวตนที่แท้จริงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ (Young Voters) ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18-30 ปี

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย (Voters older age groups) ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

1.7 ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบวิธีการศึกษาตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งจะใช้การเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 ส่วนได้แก่

1. **การวิจัยเอกสาร (Documentary Research)** โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เน้นเกี่ยวกับกรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารชั้นต้น (Primary Documents) เช่น ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่ภาคใต้ ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสงขลา

เอกสารชั้นรอง (Secondary Documents) เช่น ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารการเมือง หนังสือ วารสาร รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ บทความ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันเป็นลักษณะเฉพาะของประชาชนในพื้นที่ภาคใต้ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของคนใต้

2. **แบบสอบถาม (Questionnaire)** ใช้เพื่อหาข้อมูลจากกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยจำกัดไว้เฉพาะกลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตเลือกตั้งที่ 3 และที่ 7 ของจังหวัดสงขลา ในการเลือกตั้งทั่วไป 2 กุมภาพันธ์ 2557 เขตละ 200 ตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

3. **การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)** เพื่อช่วยให้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การสัมภาษณ์จะทำให้ทราบแง่มุมและมุมมองบางประการอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะสัมภาษณ์จากประชากรวิจัยที่ได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 คน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงมุมมองที่แตกต่างระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยว่ามีต่อมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

2. ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในกลุ่มอายุสูงวัยต่อประเด็นการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มีมุมมองที่ต่างกัน

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ช่องว่างระหว่างวัยและมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 ก.พ. 2557” ในบทนี้เป็นการนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องการกล่อมเกลາทางการเมือง
- 2.2 แนวคิดเรื่องความผูกพันพรรคการเมือง
- 2.3 แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเรื่องการกล่อมเกลาทางการเมือง

การกล่อมเกลาทางการเมือง หรือ สังคมประกิตทางการเมือง¹ ได้มีนักรัฐศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการกล่อมเกลาทางการเมือง อาทิเช่น Standley A. Ranshon กล่าวว่า การกล่อมเกลาทางการเมือง คือ กระบวนการถ่ายทอดชุดความคิดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่ง ซึ่งชุดความคิดที่ว่านั่น คือ คุณค่า ทักษะคติ พฤติกรรมอื่นๆ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ถือว่าการโน้มน้าทางการเมืองที่ผู้คนได้รับจากกระบวนการการกล่อมเกลาทางการเมือง² Easton and Dennis ได้ให้ความหมายว่า การกล่อมเกลาทางการเมือง คือ กระบวนการที่ระบบการเมืองส่งผ่านความโน้มน้าทางการเมืองและรูปแบบพฤติกรรมโดยการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนรุ่นหนึ่ง เป็นกระบวนการ

¹ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว and สายทิพย์ สุกดีพันธ์, การเมืองของเด็ก : กระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง (กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2524), หน้า 15.

² Stanley Allen Ranshon, "Assumptive Framework in Political Socialization Theory," in *Handbook of Political Socialization*, ed. Stanley Allen Ranshon (New York: The Free Press 1977), pp. 4-5.

ที่ทำให้เกิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมือง อย่างเช่น ความรู้ ทักษะคติ บรรทัดฐาน และค่านิยมทางการเมืองของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่ง จากสังคมหนึ่งไปยังสังคมหนึ่ง ถ้าหากไม่มีกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมืองจะทำให้สมาชิกใหม่ในสังคมแสวงหาวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ซึ่งส่งผลต่อเสถียรภาพทางการเมือง ดังนั้นการกล่อมเกลாதทางการเมืองจึงเป็นตัวช่วยให้ระบบการเมืองปรับตัวและดำรงอยู่ต่อไป³ Coleman ได้ให้ความหมายว่า กระบวนการที่บุคคลได้มาซึ่งทัศนคติต่อระบบการเมืองและบทบาทในระบบการเมือง รวมทั้งความรู้ การมีความรู้สึกรักและการมีสำนึกในความสามารถของตน⁴ Kenneth P. Langton ได้นิยามถึงการกล่อมเกลாதทางการเมืองว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้แบบแผนพฤติกรรมและอุปนิสัยทางการเมืองโดยผ่านตัวการในการกล่อมเกลாதทางการเมืองเช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน สมาคม และสื่อ⁵

สรุปได้ว่าการกล่อมเกลாதทางการเมือง หมายถึง กระบวนการส่งผ่านชุดความคิดทางการเมืองประกอบด้วย ทัศนคติ ความนิยม บรรทัดฐาน และพฤติกรรมอื่นๆของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่งโดยผ่านตัวการในการกล่อมเกลாதทางการเมืองนั้น เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน สังคม และสื่อมวลชน

ตัวการในกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมือง

การกล่อมเกลாதทางการเมืองมี 2 ประเภท คือ การกล่อมเกลாதทางการเมืองแบบทางตรงและการกล่อมเกลாதทางการเมืองแบบทางอ้อม ซึ่งการเรียนทางการเมืองแบบทางอ้อมนั้นจะมีอิทธิพลต่อการกล่อมเกลாதทางการเมืองมากกว่า เพราะเป็นการเรียนที่ไม่ได้ตั้งใจผ่านตัวการต่างๆในการกล่อมเกลாதทางการเมืองอย่างเช่น จากการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนการสนทนาในครอบครัว โดย Gabriel A. Almond กล่าวว่ากรการกล่อมเกลாதทางการเมืองแบบทางตรงและทางอ้อมมีอิทธิพลที่ต่างกัน แต่การกล่อมเกลாதทางการเมืองแบบทางอ้อมนั้นจะมีอิทธิพลต่อการกล่อมเกลாதทางการเมืองมากกว่า เพราะสามารถทำได้ผ่านตัวการในการกล่อมเกลாதหลายตัว⁶ ตัวการในการกล่อมเกลாதทางการเมืองที่สำคัญๆ

³ David Easton and Jack Dennis, *Children in the Political System* (New York: Mc Graw Hill, 1969), p. 232.

⁴ James S. Coleman, *Education and Political Development* (New Jersey: Princeton University Press, 1968), p. 14.

⁵ Kenneth P. Langton, *Political Socialization* (London: Oxford University Press, 1969), p. 102.

⁶ Gabriel A. Almond and James S. Coleman, *The Political of Developing* (Princeton: Princeton University, 1965), p. 306.

ได้แก่ ครอบครัว สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน⁷ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ออกใช้ตัวการใน
 กลุ่มเหล่านี้ทางการเมืองมาใช้ในการวิเคราะห์เพียงแค่สามตัว คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน

ครอบครัว ในทุกสังคมครอบครัวถือว่าการกล่อมเกลารวมกันครั้งแรกที่ทำหน้าที่ใน
 การกล่อมเกลารวมกันทางการเมือง เพราะเมื่อมนุษย์เกิดมาครอบครัวถือเป็นจุดเริ่มต้นของมนุษย์จึงทำให้
 ครอบครัวเป็นตัวการในการกล่อมเกลารวมกันทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อสมาชิกในครอบครัวสูงเพราะหลาย
 สิ่งหลายอย่างที่มีมนุษย์เรียนรู้จากครอบครัวจะได้รับการถ่ายทอดไปสู่บทบาททางการเมืองต่อไป
 เพราะการเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นจากกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด⁸ หรือที่ Almond and Powell กล่าวว่า
 ครอบครัวเป็นตัวการในการกล่อมเกลารวมกันทางการเมืองที่มีอิทธิพลสูงและต่อเนื่องเป็นระยะเวลา
 ยาวนาน⁹ ครอบครัวจึงมีส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมือง แสดงให้เห็นว่า
 ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากในการกล่อมเกลารวมกันทางการเมือง

กลุ่มเพื่อน อาจารย์ถึง กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มเพื่อนที่เรียนมาด้วยกัน สมาชิกของกลุ่มเพื่อน
 นั้นจะมีลักษณะในแนวราบ คือ มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันและมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นในสังคม
 สมัยใหม่กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าในสังคมสมัยเก่า¹⁰ จึงทำให้กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มตัวการที่มี
 บทบาทสำคัญอย่างมากในการกล่อมเกลารวมกันทางการเมือง เนื่องจากว่าในกลุ่มเพื่อนนั้นมีการพบปะและ
 พูดคุยกันมาก นอกจากนั้นความรู้สึกใกล้ชิดไม่มีความห่างชั้นทางสังคมจึงทำให้สามารถพูดกันได้ทุก
 เรื่อง อาจทำให้บุคคลรับเอาทัศนคติและความคิดทางการเมืองของเพื่อนมาเป็นของตนได้ แต่กลุ่ม
 เพื่อนที่จะมีอิทธิพลต่อการกล่อมเกลารวมกันทางการเมืองได้ ต้องเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีความคิดเห็นทัศนคติที่
 คล้ายกันและเรื่องการเมืองต้องเป็นเรื่องที่สำคัญของกลุ่ม จึงทำให้การกล่อมเกลารวมกันทางการเมืองในกลุ่ม
 เพื่อนสามารถดำเนินการไปได้

สื่อมวลชน ในสังคมสมัยใหม่สื่อมวลชนถือเป็นตัวการสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกล่อมเกลารวมกัน
 ทางการเมือง สื่อมวลชนประกอบไปด้วย สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น สื่อสามารถผูกขาด

⁷ Allen Beck Beck, "The Role of Agents in Political Socialization," in *Handbook of Political Socialization*, ed. Stanley
 Allen Renshon (New York: The Free Press, 1977), pp. 122-35.

⁸ พงษ์พิลาศ ชุมพล, ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553), หน้า 71.

⁹ Gabriel A. Almond and G. Bingham Powell, *Comparative Politics : Developmental Approach* (Boston: Little Brown,
 1966), p. 38.

¹⁰ พงษ์พิลาศ ชุมพล, ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น, หน้า 75.

การให้ข้อมูลข่าวสารได้ตามที่สื่อต้องการ สิ่งที่สื่อส่งผ่านไปยังผู้รับสื่อ นั้นไม่เพียงแต่จะให้ความบันเทิงกับผู้รับชมเท่านั้น แต่ยังเป็น การให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไปยังผู้รับชมด้วย ยิ่งกว่านั้นสื่อยังมีบทบาทสำคัญในการส่งผ่านค่านิยม ความเชื่อทางการเมืองไปสู่ผู้รับสื่อ แม้กระนั้นมีความเป็นไปได้ว่าสื่อมวลชนมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำแนวความคิดทางการเมืองแบบเดิมมากกว่า เพราะมนุษย์มักจะให้ความสนใจกับสิ่งที่พวกเขาเห็นด้วย จึงทำให้มนุษย์เลือกติดตามข่าวสารทางการเมืองที่มีแนวความคิดทางการเมืองเหมือนกับกับตน

สื่อออนไลน์ ในการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้มีผู้เชี่ยวชาญนักวิชาการทางด้านสื่อได้ให้ความหมายการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์เช่น นิธินันท์ ยอแสงรัตน์ ได้ให้ความหมายของการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ว่า การสื่อสารออนไลน์ คือ การสื่อสารที่ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถใช้เครื่องรับส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตเพื่อสนองตอบความต้องการรับส่งข้อมูลข่าวสาร และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันทีผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆในเวลาและสถานที่ใดก็ได้ ตามที่ผู้รับสารและผู้ส่งสารต้องการอีกทั้งยังสามารถสื่อสารไปมาพร้อมกันระหว่างคนจำนวนมาก¹¹ มานะ ตรีรยาภิวัฒน์ กล่าวว่า สื่อออนไลน์ คือ การสื่อสารที่ผู้รับสามารถเป็นผู้ผลิตเนื้อหาและเผยแพร่เองได้ อีกทั้งยังสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ระหว่างผู้บริโภคและผู้ผลิต ปรากฏการณ์ที่ว่ามานี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยเฉพาะกลุ่มสื่อดั้งเดิมที่กำลังเผชิญความท้าทายและต้องปรับตัว กรอบเดิมของสื่อดั้งเดิมนั้นอยู่บนพื้นฐานที่เห็นผู้บริโภคเป็นเพียงผู้รับสารที่คอยรับเพียงอย่างเดียว (passive) ถ้าหากมีคนที่ไม่เห็นด้วยกับสารดังกล่าวก็อาจมีช่องทางในการส่งสารกลับถึงผู้ผลิตเพียงบาง แต่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ส่งสารจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และเมื่อเทคโนโลยีพัฒนามากขึ้นสื่อออนไลน์ได้เพิ่มอำนาจให้กับผู้รับสารมากขึ้นถึงขนาดที่ว่าผู้รับสารเองสามารถที่จะเป็นสื่อได้ด้วยตนเอง¹²

กระบวนการการสื่อสารของสื่อ

กระบวนการสื่อสารของสื่อ นั้นประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่ต้องกระทำร่วมกัน องค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารมีดังนี้¹³

¹¹ นิธินันท์ ยอแสงรัตน์, "จะชอบหรือไม่อนาคตสื่อกระแสหลักก็ต้องมุ่งสู่นิวมีเดีย," in สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, ed. ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข (กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554), หน้า 65-66.

¹² มานะ ตรีรยาภิวัฒน์, "โลกอนาคตไม่มีการผูกขาดความจริง," in สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, ed. ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข (กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554), หน้า 125.

¹³ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, ข่าวสารการเมืองของคนไทย (กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526), หน้า 13-14.

1. แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (source and sender) คือ ผู้เริ่มต้นสร้างและส่งสารไปให้ผู้รับ ผู้ส่งสารอาจไม่ได้เป็นเจ้าของแหล่งสารแต่อาจเป็นตัวแทนในการส่งสารให้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่งก็ได้ ผู้ส่งสารถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร เพราะมีวัตถุประสงค์ในการส่งสาร และเป็นผู้มีความรู้และเข้าใจเนื้อหาของสารอย่างเพียงพอที่ต้องส่งสารเหล่านั้นไปยังผู้รับสาร

2. สาร (message) คือ เรื่องราวหรือเนื้อหาที่แสดงออกมาโดยใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์เพื่อทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้และเข้าใจได้ ความสำคัญของสาร คือ การทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้ข้อมูลและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารเหล่านั้น

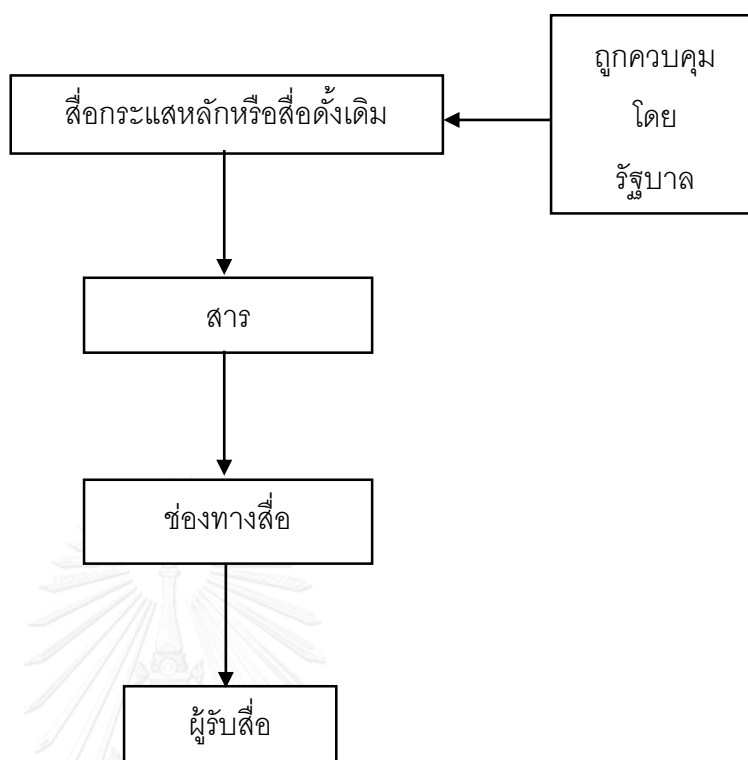
3. ช่องทาง (channel) คือ ตัวนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ช่องทางการส่งสารมีหลายประเภท ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งช่องทางการส่งสารออกเป็นสองประเภทได้แก่ สื่อดั้งเดิม คือ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

4. ผู้รับสาร (receiver) คือ บุคคลผู้รับสารจากผู้ส่งสารหรือแหล่งสารและเป็นจุดหมายปลายทางของการส่งสารอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือหลายคน หรือหลายกลุ่ม บทบาทของผู้รับสารมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ รับสาร ถอดรหัสสารเพื่อให้ได้ความหมาย และโต้ตอบต่อความหมาย บทบาททั้งสามนี้อาจทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้

5. ผลกระทบหรือผลที่เกิดขึ้น (effect) คือ การรับรู้และประเมินสารของผู้รับสาร ผลที่เกิดขึ้นจากการรับสารและประเมินอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและในทางลบ ซึ่งอาจส่งผลได้ในระยะสั้นหรือในระยะยาว ผลที่เกิดขึ้นจากการรับสารทำให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้หรือเปลี่ยนแปลงความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร

6. ปฏิกริยาย้อนกลับ (feedback) คือ กระบวนการที่ผู้รับสารได้ส่งสารย้อนกลับไปยังผู้ส่งสารเพื่อประโยชน์บางอย่าง ปฏิกริยาย้อนกลับเป็นส่วนที่สำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากเป็นตัวที่บอกได้ว่าสารนั้นได้รับการตีความตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสารหรือไม่ สำหรับปฏิกริยาย้อนกลับจะมีได้ขึ้นอยู่กับระบบการสื่อสารถ้าเป็นการสื่อสารทางออนไลน์หรือการสื่อสารระหว่างบุคคลปฏิกริยาย้อนกลับจะมีได้ทันที แต่เป็นการสื่อสารโดยผ่านสื่อมวลชนปฏิกริยาย้อนกลับจะมีได้ช้ากว่า

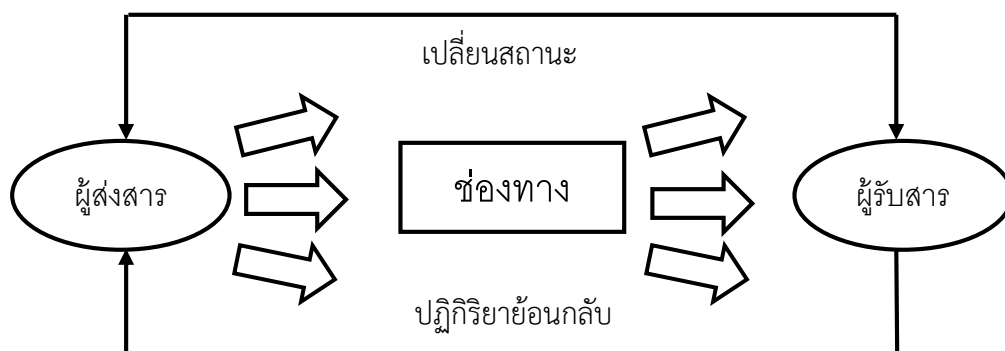
แผนภาพที่ 1 กระบวนการสื่อสารของสื่อกระแสหลัก

แหล่งที่มา รวบรวมโดยผู้วิจัย

กระบวนการสื่อสารแบบสื่อดั้งเดิมจะเป็นในลักษณะแบบบนลงล่าง (top-down) คือ เป็นการสื่อสารที่ผู้ผลิตสื่อเป็นผู้กำหนดทิศทางการนำเสนอเนื้อหาทั้งหมด สื่อดั้งเดิมประกอบด้วย สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ซึ่งการสื่อสารในลักษณะนี้เป็นการสื่อสารช่องทางเดียวผู้รับสารไม่สามารถที่ตอบโต้หรือแสดงความคิดเห็นไปยังผู้ผลิตสื่อได้เลยถึงแม้จะมีช่องทางในการสื่อสารก็ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ส่งสารว่าจะให้ความสนใจในข้อความของผู้รับสื่อหรือไม่ อีกทั้งสื่อลักษณะนี้ขาดความอิสระในการนำเสนอสาร เพราะถูกแทรกแซงได้ง่ายจากรัฐบาล พรรคการเมือง และกลุ่มนายทุนที่ต้องการกำหนดเนื้อหาของสารที่ต้องการส่งไปยังผู้รับสาร

แผนภาพที่ 2 กระบวนการการสื่อสารของสื่อออนไลน์

แหล่งที่มา รวบรวมโดยผู้วิจัย

กระบวนการสื่อสารของการสื่อสารออนไลน์เป็นการสื่อสารในรูปแบบแนวราบ คือ ผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่ในระดับเดียวกันผู้รับสารเองสามารถมีปฏิกริยาย้อนกลับไปยังผู้ส่งสารได้ง่ายทั้งในผลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสารเหล่านั้น อีกทั้งการสื่อสารชนิดนี้มีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลายจึงทำให้การควบคุมเนื้อหาของสารจากรัฐบาลหรือกลุ่มนายทุนทำได้ยาก เพราะถ้าหากรัฐบาลเข้าไปบล็อกหรือปิดแหล่งสารแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ยังมีแหล่งสารอื่นที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ได้ การสื่อสารในลักษณะนี้เป็นการสื่อในรูปแบบแนวราบจึงทำให้ผู้รับสารเองสามารถเปลี่ยนสถานะจากผู้รับสารมาเป็นผู้ส่งสารเองได้อย่างเช่น เมื่อมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นการที่จะได้ข้อมูลแบบทันทีที่ต่อนาทีนั้นสื่อดั้งเดิมไม่สามารถทำได้แต่ผู้รับสารผู้ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์พวกเขาสามารถถ่ายรูปหรือถ่ายวิดีโอแล้วอัปโหลดลงในสื่อออนไลน์ของตนเองได้ทันทีเท่ากับว่าผู้รับสารเองก็สมารถที่จะเป็นผู้ส่งสารได้ บางครั้งสื่อดั้งเดิมเองได้เอารูปหรือวิดีโอต่างๆ จากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์มานำเสนอข้อมูลผ่านช่องทางของสื่อดั้งเดิม

ข้อดีของการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ คือ ความรวดเร็ว ความใหม่ของข้อมูล และความเสมอภาคในการรับส่งข่าวสารและเผยแพร่ข่าวสารเข้าสู่เครือข่ายออนไลน์ การสื่อสารออนไลน์ได้นำความเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคม ทั้งในด้านชีวิต วัฒนธรรม ทั้งการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมใหม่ และการเรียนรู้วัฒนธรรมเก่า การสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ทำให้โลกที่ดูเหมือนกว้างใหญ่สามารถลดขนาดของโลกให้มีขนาดที่แคบลง เพราะมันไม่มีเขตแดน ไม่มีสัญชาติ ไม่มีเชื้อชาติ ไม่มีอำนาจอธิปไตยที่จะปิดกั้นผู้คนที่เข้าถึงข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้คนที่อยู่ห่างไกลสามารถที่ติดต่อกันได้ทำให้ผู้คนสามารถรับรู้เรื่องราวในพื้นที่ต่างๆ ได้เหมือนกันถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะไม่ได้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน การสื่อสาร

ผ่านเครือข่ายออนไลน์มีความอิสระปิดกันได้อย่างจึงทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารที่แตกต่างจากสารที่สื่อดั้งเดิมส่งมาได้ ต้นทุนในการการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ในอดีตมีต้นทุนที่สูง แต่ในปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาไปมากต้นทุนในการเข้าถึงสื่อออนไลน์ถูกลงอีกทั้งทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้ง่ายยิ่งขึ้นผ่านมือถือสมาร์ทโฟน

ข้อเสียของการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ คือ การสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ข้อมูลที่ได้จากการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์จะเป็นข้อมูลแบบนาที่ต่อมาที่จึงทำให้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมาอาจจะไม่สมบูรณ์ขาดความครบถ้วน การสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์อาจขาดการกรองข้อมูลเนื่องจากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เยอะมาก จึงทำให้ข้อมูลข่าวสารบางชนิดอาจเป็นข้อมูลที่เท็จอาจทำให้ผู้รับสารที่รับสารนั้นไปอาจเข้าใจผิดคิดว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

ประเภทของการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์

การสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์มีประเภทของการสื่อสารหลายประเภทในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เลือกประเภทของการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยเพื่อนำมาใช้ศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เฟซบุ๊ก (facebook) คือ เว็บไซต์สังคมออนไลน์ที่ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารโดยผู้ใช้ (user) สามารถเขียนเล่าเรื่องราวต่างๆ พูดคุยกับคนอื่น ๆ อัปโหลดรูปหรือคลิปวิดีโอ อีกทั้งยังสามารถแนบลิงค์ของเว็บไซต์ต่างๆหรือไฟล์เอกสารได้ เนื่องจากเฟซบุ๊กสามารถทำอะไรได้หลายอย่างจึงทำให้ผู้คนให้ความสนใจในเฟซบุ๊กมากขึ้น โดยเริ่มจากการติดต่อสื่อสารเฟซบุ๊กสามารถหาเพื่อนใหม่ๆหรือเพื่อนเก่าสมัยเรียนได้จึงทำให้เฟซบุ๊กเป็นเสมือนชุมชนในโลกจริง อีกทั้งยังสามารถแบ่งปันเรื่องราวของผู้ใช้ให้ผู้อื่นรับรู้ได้แม้ว่าจะกันคนละที่ก็ตาม เช่น รูปถ่าย คลิปวิดีโอ เพลงหรือภาพยนตร์ที่ผู้ใช้ชื่นชอบ หรือการแบ่งปันลิงค์เว็บไซต์หรือไฟล์เอกสารต่างๆ เป็นต้น

ทวิตเตอร์ (twitter) คือ เว็บไซต์ที่ให้บริการสำหรับการโพสต์ข้อความสั้นๆโดยผู้ใช้ (user) สามารถส่งข้อความได้ในความยาวไม่เกิน 140 ตัวอักษรให้เพื่อนที่ติดตามทวิตเตอร์ของผู้ใช้สามารถอ่านได้ และผู้ใช้เองสามารถที่จะอ่านข้อความของเพื่อนหรือคนที่เราติดตามได้เช่นเดียวกัน ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่รวดเร็วแบบทันทีทันใด นอกจากนี้ทวิตเตอร์ยังสามารถอัปโหลดรูป วิดีโอ ไฟล์เอกสารและลิงค์ของเว็บไซต์ต่างๆได้

2.2 แนวคิดเรื่องความผูกพันพรรคการเมือง

แนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของความผูกพันพรรคการเมือง อาทิเช่น André Blais, Elisabeth Gidengil, Richard Nadeau, Neil Nevitte ได้กล่าวว่าความผูกพันพรรคการเมือง คือ ความผูกพันทางจิตใจของของบุคคลที่มีต่อพรรคการเมือง พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งซึ่งในความผูกพันทางจิตใจนั้นมีส่วนทำให้บุคคลสนับสนุนพรรคการเมืองดังกล่าว นอกจากนั้นการที่บุคคลผูกพันพรรคการเมืองเป็นผลมาจากการเลือกข้างของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มที่บุคคลสังกัด¹⁴ Robert E. Lane กล่าวว่า ความผูกพันพรรคการเมืองเป็นความโน้มเอียงทางการเมืองที่สำคัญและไม่ใช่แค่การสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นความรู้สึกที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับพรรคการเมืองที่ตนผูกพัน¹⁵ Richard Rose และ Walter A. Rosenbaum ได้อธิบายว่า ความผูกพันพรรคการเมืองเป็นความรู้สึกที่บ่งบอกถึงความเป็นเจ้าของในพรรคการเมืองของบุคคล ความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้บุคคลจะยึดมั่นในพรรคและนำไปสู่พฤติกรรมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ¹⁶ Angus Campbell และ Donald E. Stokes กล่าวว่าความผูกพันพรรคการเมืองนั้นผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกพรรคหรือสนับสนุนพรรคอย่างเป็นทางการ เพียงแค่เขาสนับสนุนพรรคที่ตนผูกพันถือว่าเพียงพอแล้ว¹⁷

สรุปความหมายของ “ความผูกพันพรรคการเมือง” คือ ความผูกพันของบุคคลที่มีต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งและมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลที่จะสนับสนุนหรือเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ตนชื่นชอบ

ปัจจัยที่นำไปสู่ความผูกพันพรรคการเมือง

การศึกษาความผูกพันพรรคการเมืองเป็นการศึกษาเพื่อที่จะหาสาเหตุของความผูกพันพรรคการเมืองของบุคคลนั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยใดซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำปัจจัยต่างๆที่น่าจะเป็นสาเหตุแห่งความผูกพันพรรคการเมืองมาใช้เป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย

¹⁴ Andre Blais et al., "Measuring Party Identification: Britain, Canada, and the United States," *Political Behavior* 23 (2001), <http://www.jstor.org/stable/1558357>. p. 6

¹⁵ Robert E. Lane, *Political Man* (New York: Free Press, 1972), p. 46.

¹⁶ Richard Rose, *Electoral Behavior : A Comparative Handbook*, New York (Free Press 1974), p. 451. ; Walter A. Rosenbaum, *Political Culture* (Thomas Nelson and Sons: Praeger, 1975), p. 120.

¹⁷ Angus Campbell and Donald E Stokes, *The American Voter* (Chicago: The University of Chicago Press, 1960), p. 121.

โดยได้นำเอาปัจจัยที่สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของไทยมาได้แก่ ผู้นำพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมือง¹⁸ (พงศธร จันทรแก้ว, 2535: 70-71) และได้เพิ่มปัจจัยการกล่อมเกลாதงการเมืองอีก 1 ปัจจัย

การกล่อมเกลாதงการเมือง ความผูกพันพรรคการเมืองอาจเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ การเรียนรู้และถ่ายทอดความผูกพันพรรคการเมืองผ่านกระบวนการกล่อมเกลாதงการเมืองของ บุคคลและกลุ่มสังคมที่บุคคลสังกัดอยู่

ผู้นำพรรคการเมือง เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้กับพรรค ถ้าหัวหน้าพรรคมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ มีประสบการณ์ มีความสามารถ มีความเป็นผู้นำซึ่งคุณสมบัติ เหล่านี้ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคาดหวังว่าเมื่อเลือกไปแล้วจะสามารถทำประโยชน์ท้องถิ่นได้

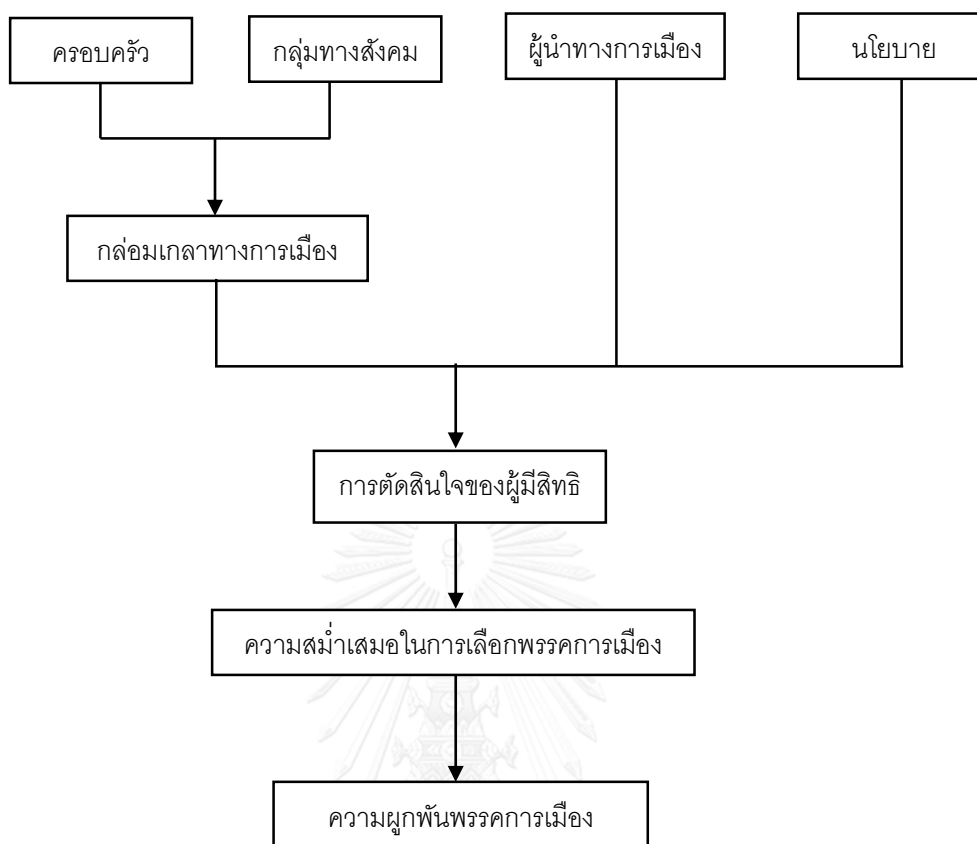
นโยบายพรรคการเมือง อาจจะเป็นความสนใจต่อนโยบายของพรรคการเมืองใดพรรค การเมืองหนึ่งที่มีนโยบายที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้การ สนับสนุนพรรคการเมืองดังกล่าวเพื่อที่จะให้พรรคการเมืองเหล่านั้นพิทักษ์ผลประโยชน์ของตน

ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรค การที่บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมืองถือเป็นตัวชี้วัดความผูกพันพรรคการเมือง เพราะการที่ บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองได้นั้นต้องผ่านการเลือกพรรคการเมืองดังกล่าวมาเป็นเวลาพอสมควร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

¹⁸ พงศธร จันทรแก้ว, "ผลกระทบของการใช้เงินซื้อเสียงต่อพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด พระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 70-71.

แผนภาพที่ 3 กระบวนการที่นำไปสู่ความผูกพันพรรคการเมือง

แหล่งที่มา รวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย

2.3 แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้

ก่อนจะกล่าวถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้เพื่อที่จะเข้าใจเกี่ยวกับคำว่าวัฒนธรรมทางการเมืองจะขอกล่าวถึงความหมายและที่มาของคำว่าวัฒนธรรมทางการเมืองอย่างสั้นๆ เพื่อที่จะเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองมากขึ้น วัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากการผสมคำระหว่าง “วัฒนธรรม” กับ “การเมือง” การที่จะเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองเมืองนั้นจะต้องทำความเข้าใจความหมายของคำว่าวัฒนธรรมเสียก่อน วัฒนธรรมหมายถึงแบบอย่างการดำรงชีวิตของมนุษย์กลุ่มหนึ่งซึ่งคนในกลุ่มหรือสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน ก่อนที่จะเป็นแบบอย่างการดำรงชีวิตได้จะต้องมีการปฏิบัติคล้ายตามกันในกลุ่มคนจำนวนมาก และมีการปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานานจนปรากฏเป็นแบบอย่างที่ชัดเจน วัฒนธรรมสำหรับปัจเจกบุคคลนั้นทำหน้าที่ในการชี้แนะแนวทางการประพฤติ

ปฏิบัติ สำหรับสังคมวัฒนธรรมถือได้ว่าเป็นโครงสร้างค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคมที่ช่วยให้เกิดความเป็นระเบียบแบบแผนของการดำเนินการของสังคม¹⁹

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าวัฒนธรรมทางการเมืองโดย Gabriel Almond และ Sidney Verba กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมือง คือ การรับรู้ทางการเมืองและทัศนคติต่างๆ ที่มีต่อส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบการเมืองหรือระบบการเมืองทั้งหมด ซึ่งทัศนคติเหล่านี้มีอิทธิพลต่อบทบาททางการเมืองหรือพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล²⁰ Lucian Pye กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมือง คือ แบบทัศนคติ ความเชื่อ สภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นสิ่งที่สั่งการและมีความหมายต่อกระบวนการทางการเมืองและเป็นกรอบในการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม²¹

กล่าวโดยสรุปวัฒนธรรมทางการเมือง คือ แบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก การรับรู้และการประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อการเมืองและต่อส่วนต่างๆ ของการเมือง สิ่งเหล่านี้มีส่วนต่อการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ที่จะนำไปสู่การแสดงออกหรือไม่แสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ

สำหรับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่สะท้อนให้เห็นจากลักษณะนิสัยทั่วไปของคนใต้ คือ คนใต้มีความสามัคคีกลมเกลียว เคารพผู้อาวุโส²² นอกจากนั้นยังเป็นคนเปิดเผย ต้องการรับรู้ข้อมูลอย่างชัดเจนและถูกต้อง เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจด้วยสติปัญญาของตนเอง และจะยอมการปฏิบัติตามแนวคิดหรือนโยบายจากผู้มีบารมีที่ได้พิสูจน์ตนให้เห็นแล้วว่ามีสามารถในการนำกลุ่มและให้ประโยชน์แก่กลุ่มได้มากกว่า²³ ยิ่งกว่านั้นเป็นคนที่มีความจริงใจและตรงไปตรงมา ไม่ยกย่องระบบเจ้าขุนมูลนายหรือนายในลักษณะนาย-ไพร่แต่นิยมความเป็นกันเองและเคารพในความเป็น

¹⁹ พงทิสาม ชุมพล, ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น, หน้า 94.

²⁰ Gabriel A. Almond and Sidney Verba, *The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nation* (Boston: Little Brown, 1965), p. 12.

²¹ Lucian W Pye, "Introduction: Political Culture and Political Development," in *Political Culture and Political Development*, ed. Lucian W. Pye and Sidney Verba (New Jersey: Princeton University Press, 1965), p. 7.

²² สีดา สอนศรี, โลกทัศน์ของชาวใต้จากประเพณี (กรุงเทพฯ: สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526), หน้า 31.

²³ อมรา ศรีสุชาติ, สายรากภาคใต้ : ภูมิลักษณะ รูปลักษณ์ จิตลักษณะ (กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2544), หน้า 3-4.

มนุษย์ของกันแลกัน ขึ้นชอบความอิสระชอบมีอะไรเป็นของตนเอง รักพวกพ้อง²⁴ ต่อต้านอำนาจรัฐ ปฏิเสธกลไกอำนาจรัฐ²⁵

การโดยสรุปว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ คือ แบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ของคนใต้ที่มีต่อระบบการเมือง อย่างเช่น การถือพวกในกลุ่มคนใต้ การไม่ไว้ใจคนต่างถิ่น การต่อต้านอำนาจรัฐ การเคารพบรรพบุรุษและยกย่องผู้อาวุโส การยอมรับบุคคลที่มีบารมีและมีความสามารถ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์

ก่อนที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์จะต้องความหมายของภาพลักษณ์ก่อน ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ อาทิเช่น เสรี วงษ์มณฑา ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นผลของข้อเท็จจริง (objective fact) บวกกับการประเมินส่วนตัวและเป็นภาพที่ฝังใจ (perceptual picture) อยู่ในบุคลลนานแสนนานซึ่งภาพลักษณ์ดังกล่าวอาจจะแตกต่างไปจากสภาพความจริงก็ได้ เพราะว่าภาพลักษณ์นั้นไม่ใช่เรื่องข้อเท็จจริง แต่เป็นเรื่องของการรับรู้ที่บุคคลเอาความรู้สึกส่วนตัวไปปะปนอยู่ในข้อเท็จจริง²⁶ นิสากร โลกสุทธิ กล่าวว่า ภาพลักษณ์ หมายถึงภาพของสิ่งต่างๆ หรือความคิดรวบยอดที่วาดขึ้นในความคิด เป็นภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคล ตามความรู้สึกนึกคิดที่ต่อองค์กร สถาบัน และบุคคล ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจนี้ อาจเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ทางตรง เช่น ได้พบประสบมาด้วยตนเอง หรือได้รับในประสบการณ์ทางอ้อม เช่น ได้ยินได้ฟังจากคำบอกเล่าของคนอื่น เป็นต้น²⁷ Claude Robinson และ Walter Barlow ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ หมายถึงภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดต่อองค์การ สถาบัน ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้นอาจจะมาจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมก็ได้ เช่น การประสบมาด้วยตนเอง การได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่นๆ เพื่อนฝูงญาติมิตร เป็นต้น²⁸

²⁴ ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, โลกทัศน์ไทในภาคใต้ (สงขลา: ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้, 2521), หน้า 10.

²⁵ จรุงน หนูทอง-แสงอุทัย, "ท้องถิ่นภาคใต้ : การเมืองภาคประชาชน," ทักษิณคดี (2547),

http://localinfo.tsu.ac.th/localinfo/_fulltext/20130311135747_2617/article.pdf. หน้า 12

²⁶ เสรี วงษ์มณฑา, ภาพพจน์นั้น...สำคัญไฉน? (กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ, 2541), หน้า 13.

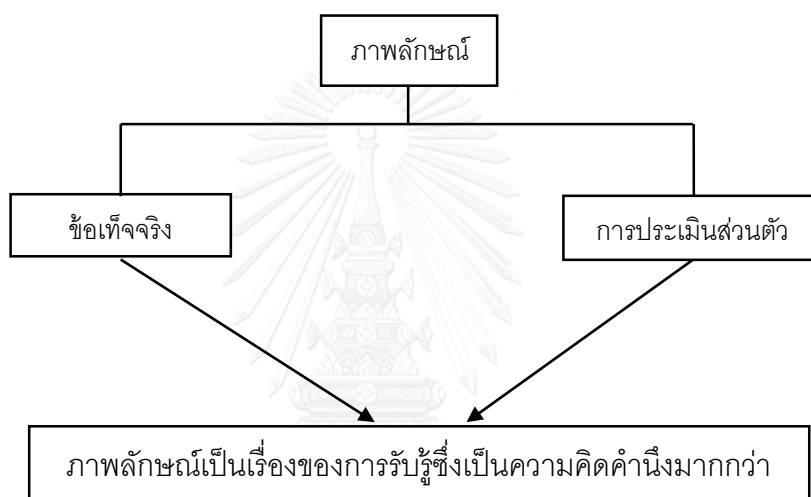
²⁷ นิสากร โลกสุทธิ, "กลยุทธ์การใช้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (Csr) เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท สิงห์ คอร์เปอเรชั่น จำกัด" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551), หน้า 34.

²⁸ วิรัช ลภีรัตน์กุล, การประชาสัมพันธ์ (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2544), หน้า 77.

ลักษณะของการสร้างภาพลักษณ์

ลักษณะของการสร้างภาพลักษณ์ คือ องค์ประกอบระหว่างข้อเท็จจริงกับการประเมินส่วนตัวของบุคคล ดังนั้นภาพลักษณ์จึงเป็นผลรวมระหว่าง ข้อเท็จจริง + การประเมินส่วนตัว ทำให้เกิดภาพลักษณ์ขึ้นซึ่งบุคคลเมื่อได้รับรู้ถึงพฤติกรรมหรือสิ่งต่างๆ ของบุคคลแล้วก็จะกลายเป็นภาพลักษณ์ของบุคคลนั้นๆ ดังนั้นภาพลักษณ์ที่ค่านึงนั้นอาจจะตรงกับความเป็นจริงหรือไม่จริงก็ได้ เพราะในบางสิ่งที่บุคคลคิดค่านึงนั้นอาจเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้²⁹

แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงลักษณะของภาพลักษณ์ โดยเสรี วงษ์มณฑา

แหล่งที่มา เสรี วงษ์มณฑา จาก ภาพพจน์นั้น...สำคัญไฉน?

การรับรู้ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ภาพลักษณ์เกิดขึ้นได้ แต่เมื่อบุคคลได้นำการประเมินส่วนตัวเข้าไปร่วมกับข้อเท็จจริงจะทำให้เกิดภาพแห่งความค่านึง (Perceptual picture) ที่อยู่ในสมองของบุคคลซึ่งภาพดังกล่าวนี้ คือ ภาพลักษณ์ที่มีอคติส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง

บุคคลสาธารณะ (Public Figure) มักเป็นที่รู้จักกันโดย “ภาพ” (Image) มากกว่าตัวตนที่แท้จริงโดยเฉพาะในสถานการณ์การเลือกตั้ง การสร้างภาพทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นภาพที่ผู้สมัครคาดคิดว่าจะเป็นที่พึงประสงค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้ว การ “ฉายภาพ” ส่งต่อไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งย่อมเป็นกระบวนการที่สำคัญของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้³⁰

²⁹ เสรี วงษ์มณฑา, 108 การประชาสัมพันธ์ (กรุงเทพฯ: A.N.การพิมพ์, 2541), หน้า 15-18.

³⁰ สมบัติ จันทรวงศ์, การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 2539 : การศึกษายุทธศาสตร์การสร้างภาพ : การงานการวิจัย (กรุงเทพฯ: ม.ป.พ, 2540), หน้า 1.

สมบัติ จันทรวงศ์ ได้เสนอการวิเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างภาพของนักการเมืองโดยใช้กรอบทฤษฎีการสร้างภาพลักษณ์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการอธิบายจึงได้นำกรอบแนวคิด Perceptual Balance มาใช้วิเคราะห์เพื่ออธิบายถึงการสร้างภาพของนักการเมืองโดยอธิบายว่าแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์ อธิบายว่าภาพ (Image) ของผู้สมัครรับเลือกตั้งถูกกำหนดโดยคุณสมบัติต่างๆ ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งฉายภาพไปสู่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่ง “ภาพ” ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสร้างขึ้นแล้วฉายออกไป จึงเป็น “ภาพ” ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเห็นและตอบสนองได้อย่างเดียวกัน ดังนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ “ฉาย” ภาพซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดก็จะดึงดูดคะแนนเสียงได้มากที่สุดเพื่อที่จะชนะการเลือกตั้ง ด้วยเหตุนี้การสร้างภาพลักษณ์จึงให้ความสำคัญอย่างสูงต่อคุณสมบัติ สไตล์ และเทคนิคที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนำมาใช้ในการรณรงค์หาเสียง

ส่วนทฤษฎี Perceptual Balance อธิบายว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนจะมีค่านิยม หรือทัศนคติส่วนตัวอยู่แล้วซึ่งจะเป็นตัวกำหนดการรับรู้ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง แม้ว่าคุณสมบัติต่างๆ ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง “ฉายภาพ” ออกมานั้นจะถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการรับรู้ของมีสิทธิเลือกตั้ง แต่ค่านิยมบางอย่างของมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จะมีความสำคัญต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนมากกว่า และมากเสียจนกระทั่งมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะแสวงหาผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีค่านิยมอย่างเดียวกันนั้นเพื่อที่ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะสามารถรักษาสมดุล (balance) แห่งทัศนคติต่างๆ ของตนไว้ และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนสนับสนุนคิดอย่างเดียวกับตนจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมักจะบิดเบือน (อย่างไม่รู้ตัว) ข่าวสารที่เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนนิยมและคู่แข่งของผู้สมัครดังกล่าวเสีย

อาจกล่าวได้ว่าเมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ตัดสินใจไปแล้วเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด ผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็มักจะเสริมความเชื่อ หรือการตัดสินใจของตนด้วยการบิดเบือนคำพูดและการกระทำของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้คุณสมบัติที่ปรารถนาทั้งปวงเป็นของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนนิยมมากที่สุด ส่วนคุณสมบัติที่ไม่พึงปรารถนาให้เป็นของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนไม่นิยม โดยทฤษฎี Perceptual Balance Theory จะให้ความสำคัญต่อความโน้มเอียงดั้งเดิมของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการฝึกฝนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง อุดมการณ์ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยระยะยาว ในขณะที่ Image Theory มองปัจจัยระยะสั้นเฉพาะการเลือกตั้งแต่ละครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ถูกฉายออกมา คือ ตัวกำหนดการรับรู้ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

เพราะฉะนั้นการอธิบายของทั้งสองทฤษฎีต่างก็ไม่สมบูรณ์พร้อมด้วยกันทั้งคู่ เพราะการรณรงค์หาเสียงน่าจะเป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์ที่ได้ต่อกันอย่างต่อเนื่อง ระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง กล่าว คือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เพียงแต่จะเลือกฉายภาพคุณสมบัติที่คัดสรรแล้วไปสู่ตัวผู้มีสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น หากแต่ยังต้องพิจารณาด้วยว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรู้ภาพของตนอย่างไร ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็ไม่เพียงแต่จะรับรู้ภาพที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งฉายออกมาเท่านั้น หากแต่ยังมีมิติอื่นๆ อีกที่จะประเมินหรือกำหนดภาพของตัวผู้สมัครคนดังกล่าวอีกด้วย

โดยสรุป ภาพลักษณ์ ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง ภาพอันพึงประสงค์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ส่งไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งรวมไปถึง ความรู้สึก ความโน้มเอียงที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานศึกษาพฤติกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้มีแนวคิดที่นำมาใช้วิเคราะห์พฤติกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้หลักๆ 2 แนวคิด คือ แนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองกับแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ สำหรับแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่มักจะนำมาศึกษา ผู้วิจัยมองว่าแนวคิดดังกล่าวไม่ได้เป็นปัจจัยทั้งหมดที่ทำให้คนใต้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผู้วิจัยมองว่านายชวน หลีกภัย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์

เพื่อที่จะหาสาเหตุว่าทำไมนายชวนถึงมีอิทธิพลกับคนใต้ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด Perceptual Balance โดยเอาวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาเป็นกรอบของค่านิยมของคนใต้

การสร้างภาพลักษณ์ทางการเมือง คือ การฉายภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้งไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่ง ภาพดังกล่าวที่ผู้สมัครสร้างขึ้นแล้วฉายออกไป จึงเป็น “ภาพ” ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเห็นและตอบสนองได้อย่างเดียวกัน ดังนั้นการที่ผู้สมัครฉายภาพดังกล่าวนี้เพื่อต้องการให้ตนซึ่งได้รับความนิยมน่าพอที่จะสามารถดึงดูดคะแนนเสียงได้มากที่สุดและชนะการเลือกตั้ง และพิจารณาจากงานที่ศึกษาถึงการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองอย่างเช่น กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของ

นักการเมืองในการสมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543³¹ พบว่านอกจากมีการนำเสนอเนื้อหาทางด้านนโยบายในการบริหารกรุงเทพมหานครแล้ว ยังนำเอาวิธีการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์มาใช้ในการรณรงค์หาเสียงรับเลือกตั้ง เพื่อปรุงแต่งภาพของตนแล้วฉายไปสู่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้เลือกตั้งเกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้สมัคร อันมีลักษณะของการสร้างภาพของสินค้าในเชิงพาณิชย์

ในงานที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบันเทิงที่เข้าทำงานทางการเมือง³² พบว่า กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของบุคคลในวงการบันเทิงจะเริ่มต้นจากการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์เดิมที่เป็นคนในวงการบันเทิงให้กลายเป็นคนที่น่าเชื่อถือขึ้นลดงานในวงการบันเทิง ต่อมาจะเป็นการวางแผนเริ่มจากการสร้างความใกล้ชิดระหว่างประชาชนทำงานเพื่อสังคมและเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างๆ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจในการทำงานและตั้งใจที่จะทำงานทางการเมือง

อิทธิพลของโฆษณาทางการเมืองที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง³³ พบว่า การโฆษณาภาพลักษณ์ทางการเมืองมีส่วนสำคัญต่อการเลือกพรรคการเมืองมากกว่าการนำเสนอเนื้อหา เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งมองว่านโยบายของพรรคการเมืองแต่ละไม่มีความแตกต่างกัน ภาพลักษณ์ที่เป็นที่ชื่นชอบของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คือ ความซื่อสัตย์ วิสัยทัศน์ก้าวไกล เห็นแก่ส่วนรวม มีความเป็นผู้นำ

วัฒนธรรมทางการเมือง คือ แบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก การรับรู้และการประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและต่อส่วนต่างๆของระบบการเมือง สิ่งเหล่านี้มีส่วนต่อการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ที่จะนำไปสู่การแสดงออกหรือไม่แสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ จากงานโลกทัศน์ของชาวใต้จากประเพณีสายรากภาคใต้: ภูมิลักษณะ จิตลักษณะ³⁴ กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของคนใต้ว่า คนใต้เป็นคนเปิดเผย ต้องการรับรู้ข้อมูลอย่างชัดเจนและ

³¹ บรรลือศักดิ์ แสงสว่าง, "กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมืองในการสมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544).

³² สุภาภรณ์ สุธรรมโกศล, "การสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบันเทิงที่เข้าทำงานทางการเมือง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547).

³³ จุฑาทิพย์ ชยางกูร, "อิทธิพลของโฆษณาทางการเมืองที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541).

³⁴ อมรา ศรีสุชาติ, สายรากภาคใต้ : ภูมิลักษณะ บุคลิก จิตลักษณะ, หน้า 3-4.

ถูกต้อง เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจด้วยสติปัญญาของตนเอง และจะยอมการปฏิบัติตามแนวคิดหรือนโยบายจากผู้มีบารมีที่ได้พิสูจน์ตนให้เห็นแล้วว่า มีความสามารถในการนำกลุ่มและให้ประโยชน์แก่กลุ่มได้มากกว่า

พวกของคนใต้กับประชาติปัตย์³⁵ ลักษณะของความเป็นพวกของคนใต้มีลักษณะที่แตกต่างจากของภาคอื่น คำว่าพวกสำหรับคนภาคอื่นนั้นไม่มีความหมายอะไรนอกจากเป็นพวกเดียวกัน เพราะมีบ้านเกิดเมืองนอนอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ลักษณะทั่วไปของคนใต้จะมีลักษณะที่พูดจาโผงผางตรงไปตรงมาและที่สำคัญ คือ “คนใต้ไม่เอาใครทั้งนั้นนอกจากคนใต้ด้วยกัน” ลักษณะของความเป็นพวกของคนใต้นั้นจะมีลักษณะเฉพาะมากกว่าความเป็นพวกของคนภาคอื่น คือ เมื่อคนใต้ต้องออกมาจากท้องถิ่นตนเองไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม คนใต้เลือกที่จะเกาะกลุ่มเข้าหากับคนใต้ด้วยกัน เพื่อช่วยเหลือคุ้มครองกันและกัน ซึ่งไม่สามารถพบได้ในกลุ่มคนอีสานและคนเหนือ ลักษณะความสัมพันธ์ภายในพวกของคนใต้ เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันไม่มีลำดับชั้นเหมือนพวกอุปถัมภ์ทั่วไป

ท้องถิ่นภาคใต้ : การเมืองภาคประชาชน³⁶ บทความชิ้นนี้ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของคนใต้ที่ต่อต้านอำนาจรัฐ โดยกล่าวว่าคตินิยมเกี่ยวกับการต่อต้านอำนาจรัฐได้สืบทอดมายาวนาน ลักษณะของการต่อต้านอำนาจรัฐที่เห็นได้ชัดในพื้นที่ภาคใต้ คือ วัฒนธรรมโจรซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกลับกลไกอำนาจรัฐทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ การปฏิเสธกลไกอำนาจรัฐของชาวบ้านที่แสดงให้เห็นในวัฒนธรรมโจร คือ การลักเล็กขโมยน้อย การลักวัวลักควาย การปล้นฆ่า เป็นต้น หรือในคำประกาศของชาวบ้านในแถบเทือกเขาบรรทัด (อยู่พื้นที่รอยต่อระหว่างจังหวัด สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง) ที่ว่า “ไม่รบนาย ไม่หายจน” ล้วนแต่สะท้อนให้เห็นถึงการต่อต้านอำนาจรัฐคนของในพื้นที่ภาคใต้

หัวเชือกวัวชน³⁷ กล่าวว่า การมีสถานะเป็นรัฐชายขอบจนเป็นต้นตอของความรู้สึกโดดเดี่ยวหรือถูกทอดทิ้งจนทำให้คนใต้ต้องพึ่งพาตนเองโดยปราศจากการช่วยเหลือจากภาครัฐ ทำให้คนใต้มีความรู้สึกกรังพวกพ้องและปกป้องกันเองจนขาดหลักการและเหตุผล จึงทำให้คนใต้ปฏิเสธและรังเกียจ

³⁵ นิธิ เอียวศรีวงศ์, "พวก ของคนใต้กับประชาติปัตย์," 17 กุมภาพันธ์ 2558 (2558), http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1424084952.

³⁶ จรุงน หนูทอง-แสงอุทัย, "ท้องถิ่นภาคใต้ : การเมืองภาคประชาชน". หน้า 12.

³⁷ อาคม เดชทอง, หัวเชือกวัวชน (กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543), หน้า 51-66.

ภาครัฐมองว่าภาครัฐ คือ ศัตรู ดังตัวอย่างนี้ที่กล่าวถึงการพูดคุยกับลูกหลานภายในบ้านที่มีทัศนคติต่อภาครัฐ คนใต้ผู้สูงอายุมักจะนิยมปราชญ์ลูกหลานเมื่อลูกหลานร้องไห้ ดื้อดิ่ง ไม่เชื่อฟังคำตติงว่า นู๋นายมา นายมา (ตำรวจมา) แสดงให้เห็นว่าตำรวจในฐานะตัวแทนของภาครัฐเป็นบุคคลที่ไม่น่าคบหา น่ารังเกียจ

ในการศึกษาถึงสาเหตุของความแตกต่างระหว่างวัยของของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ในของส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผู้วิจัยได้นำแนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองและแนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมืองมาใช้วิเคราะห์ ส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมืองและแนวคิดสื่อออนไลน์กับการรับรู้ทางการเมืองมาใช้ในการวิเคราะห์

สำหรับแนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมือง คือ กระบวนการส่งผ่านชุดความคิดทางการเมืองของรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งซึ่งการที่จะดำเนินส่งผ่านชุดความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องดำเนินการผ่านตัวการในการกล่อมทางการเมือง ซึ่งผู้วิจัยได้นำกระบวนการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านตัวการในการกล่อมเกลาทางการเมืองมาใช้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ และได้้นำตัวการเหล่านี้มาใช้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการผูกพันพรรคในพรรคประชาธิปัตย์ของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย โดยพบว่างานวิจัยที่ใช้แนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมืองหลายชิ้นได้นำตัวการในการกล่อมเกลาทางการเมืองมาใช้วิเคราะห์ถึงการกล่อมเกลาทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมืองของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการกล่อมทางการเมืองผ่านตัวการสื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลในกล่อมเกลาทางการเมืองในการรับรู้ทางการเมืองและนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด ส่วนครอบครัวมีส่วนร่วมในการกล่อมเกลาทางการเมืองในระดับน้อยและยังเป็นตัวการที่ทำให้เกิดการถดถอยการเรียนรู้ทางการเมือง กลุ่มเพื่อนถือได้ว่ามีบทบาทในการกล่อมเกลาทางการเมืองมากกว่าครอบครัวในการรับรู้ทางการเมือง³⁸

³⁸ ณัฐพล พุกประเสริฐ, "การกล่อมเกลาทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545).

ผลของการกล่อมเกลานในมหาวิทยาลัยต่อทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่³⁹ เป็นการศึกษาศึกษาทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไปทางประชาธิปไตยหรืออำนาจนิยม โดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และสาย สังคมศาสตร์ พบว่าตัวการในการกล่อมเกลารวมทั้งได้แก่ สื่อมวลชน หลักสูตรสาขาวิชา การ เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มเพื่อน และครอบครัว มีส่วนสำคัญในการกล่อมเกลารวมทั้งของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มีทัศนคติทางการเมืองไปทางประชาธิปไตย

รัฐไทยกับการกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมืองผ่านแบบเรียนในช่วง พ.ศ. 2475 – 2487⁴⁰ งานศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อหาความพยายามของกลุ่มผู้นำรัฐในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองระหว่าง พ.ศ. 2475 – 2487 พบว่ามีความพยายามกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมืองสู่เยาวชน ผ่านแบบเรียนที่มีการปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาของแบบเรียนให้สอดคล้องกับการปกครองในระบบใหม่ ทำให้แบบเรียนที่ออกมาตามหลักสูตรนี้มุ่งเน้นไปที่การปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยม – ทหารนิยม และการพิทักษ์รักษารัฐธรรมนูญเป็นหลัก

แนวคิดเรื่องความผูกพันพรรคการเมือง คือ รูปแบบความผูกพันทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งและความผูกพันพรรคการเมืองมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจของบุคคลในการสนับสนุนหรือเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ตนชื่นชอบ การที่จะเกิดการผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องผ่านปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ผูกพัน อย่างเช่น การกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมือง ผู้นำพรรคการเมือง นโยบาย และใช้ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมืองที่ผูกพัน พบว่า งานที่ศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันพรรคการเมือง อย่างเช่น การศึกษาเรื่องความผูกพันพรรคการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร⁴¹ พบว่าความผูกพันพรรคการเมืองของคนกรุงเทพได้รับอิทธิพลมาจากสถาบันครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา กลุ่มอาชีพ สื่อมวลชนและการเรียนรู้จากสถานการณ์ทางการเมืองในชีวิตประจำวัน อุดมการณ์ นโยบายและผู้นำพรรคมีส่วนสำคัญต่อการผูกพันพรรคเรียงตามลำดับ

³⁹ ยรรยง สุริยะมณี, "ผลของการกล่อมเกลานในมหาวิทยาลัยต่อทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540).

⁴⁰ ปวีณา วังมี, "รัฐไทยกับการกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมืองผ่านแบบเรียนในช่วง พ.ศ. 2475-2487" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543).

⁴¹ ชุมพล แพร่หลวง, "ความผูกพันพรรคการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529).

ความผูกพันต่อพรรคการเมืองของข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาลกับความผูกพันต่อพรรคประชากรไทย⁴² พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการผูกพันพรรคการเมืองมาจากการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์และมีความประทับใจต่อพรรคทั้งในตัวหัวหน้าพรรค นโยบาย อุดมการณ์และผู้สมัคร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความผูกพันต่อพรรคการเมืองโดยศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทยปี พ.ศ. 2529⁴³ พบว่า ความผูกพันต่อพรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ทางการเมืองจากสถาบันต่างๆ ทางสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย กลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนร่วมงาน และสื่อมวลชน ค่อนข้างจะมีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อพรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรค่อนข้างสูง

สำหรับคิดแนวสื่อบริการออนไลน์กับการรับรู้ทางการเมือง คือ การสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่ในระดับเดียวกันผู้รับสารเองสามารถมีปฏิกริยาย้อนกลับไปยังผู้ส่งสารได้ง่ายทั้งในผลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสารเหล่านั้น ผู้รับสารเองสามารถที่จะกลายเป็นผู้ส่งสารได้ สื่อสารชนิดนี้มีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลายจึงทำให้การควบคุมเนื้อหาของสารจากรัฐบาลหรือกลุ่มนายทุนเป็นได้ยาก อีกทั้งยังช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายจึงทำให้การสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์มีอิสระในทางข้อมูล ในงานศึกษาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตกับการเมืองไทย⁴⁴ พบว่า มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าสื่อโทรทัศน์ ในการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตให้ความเชื่อถือในข้อมูลในระดับพอสมควร นอกจากนี้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคิดว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านอินเทอร์เน็ตผู้รับสารสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ได้ง่ายกว่าสื่อดั้งเดิม

อินเทอร์เน็ตกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเพียงเครื่องมือและช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อชนิดอื่นและเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่น่าไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมือง

⁴² สุรพงษ์ ชัยจันทร์, "ความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับความผูกพันต่อพรรคประชากรไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538).

⁴³ เสนีย์ ลิ้มกุล, "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทย ปี พ.ศ. 2529" (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535).

⁴⁴ ยุทธพร อิศรชัย, "อินเทอร์เน็ตกับการเมืองไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544).

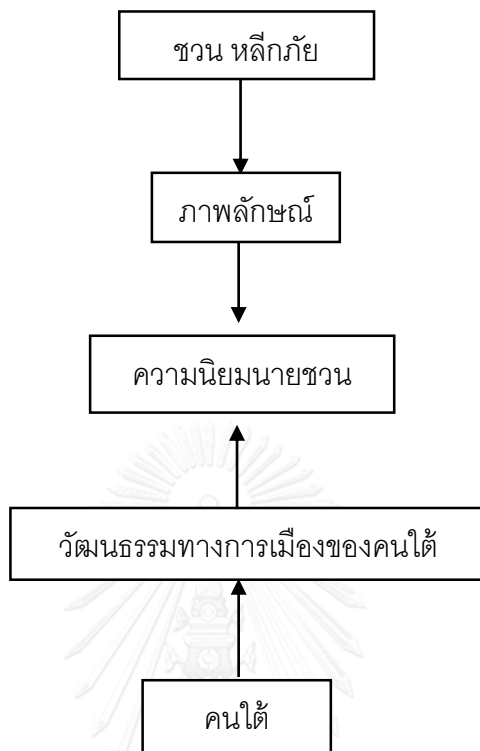
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ และกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งระบบใหม่ของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพฯ⁴⁵ พบว่า กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าวสารการบริหารประเทศของรัฐบาล สาเหตุที่ทำให้ต้องติดตามข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตนั้นเนื่องจากว่า ข่าวสารในอินเทอร์เน็ตสามารถติดตามได้ทุกเวลาและสะดวกต่อการติดตามข่าวสารง่ายกว่าสื่อชนิดอื่นๆ สามารถแลกเปลี่ยนความเห็นทางการเมืองได้อย่างอิสระ เพราะไม่จำเป็นต้องแสดงตัวตนที่แท้จริงและสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระมากกว่าชนิดอื่นๆ

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดดังที่กล่าวไว้เบื้องต้นผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปสู่การตอบคำถามวิจัยโดยเริ่มจากการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมทางเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ซึ่งจากงานที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนใต้ มักจะกล่าวถึงว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ แต่การวิจัยนี้ต้องการโต้แย้งว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ไม่ได้มีส่วนทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมด แต่นายชวณมีส่วนสำคัญที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพื่อพิสูจน์ว่านายชวณมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้และมีส่วนสำคัญที่ทำให้คนใต้ผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์มาใช้วิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ เพื่อจะอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนใต้ถึงขึ้นชอบในตัวชวณและทำให้นายชวณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจการเลือกพรรคประชาธิปัตย์

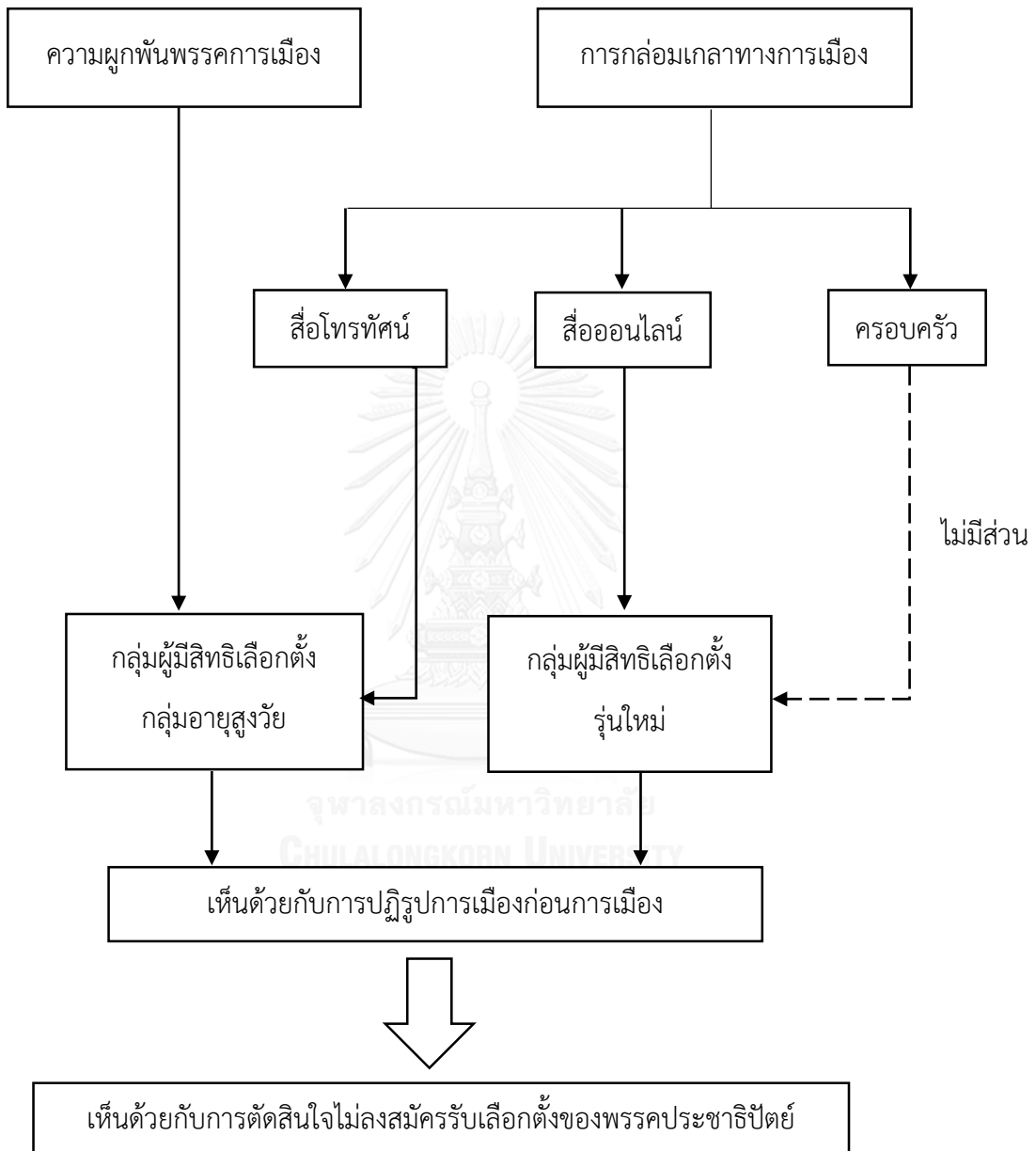
⁴⁵ บุญทริกา เจียงเพ็ชร, "พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ และกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งระบบใหม่ของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543).

แผนภาพที่ 5 กรอบการวิเคราะห์กลยุทธ์ในการสร้างความน่าเชื่อถือในเมืองในอุดมคติของคนใต้ของนายชวณ หลีกภัย

ต่อมาจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน ในส่วนนี้จะนำแนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองแนวคิดการก่อกองเมืองมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่ ในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองควบคู่ไปกับแนวคิดการก่อกองเมือง สำหรับผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่นั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดการก่อกองเมืองมาใช้ในการวิเคราะห์

แผนภาพที่ 6 กรอบการวิเคราะห์มุมมองที่ต่างกันของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ช่องว่างระหว่างวัยและมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 ก.พ. 2557 ใช้การวิจัยภาคสนาม (Survey and Field Research) และการศึกษาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) มาเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เพื่อนำผลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเอกสาร
2. แบบสอบถาม
3. การสัมภาษณ์เจาะลึก
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research)

การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เน้นเกี่ยวกับกรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1 เอกสารชั้นต้น (Primary Documents) เช่น ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่ภาคใต้ ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสงขลา
- 2 เอกสารชั้นรอง (Secondary Documents) เช่น ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร การเมือง หนังสือ วารสาร รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ บทความ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันเป็นลักษณะเฉพาะของประชาชนในพื้นที่ภาคใต้ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง พฤติกรรมการเลือกตั้ง

3.2 แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้เพื่อหาข้อมูลจากกลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยจำกัดไว้เฉพาะกลุ่มประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตเลือกตั้งที่ 3 และที่ 7 ในการเลือกตั้งทั่วไป 2 กุมภาพันธ์ 2557 ของจังหวัดสงขลาเขตละ 200 ตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

3.2.1 เกณฑ์ในการเลือกพื้นที่และเลือกกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการศึกษา

การเลือกพื้นที่ในการศึกษาผู้วิจัยได้ใช้ตัวแปรในการเลือกพื้นที่ในการศึกษาด้วยกัน 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรความเป็นพื้นที่เมือง (Urban) กับตัวแปรความเป็นพื้นที่ชนบท (Rural) และตัวแปรคะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อที่เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพื่อบ่งบอกถึงความเหนียวแน่น (Strong) และความไม่เหนียวแน่น (Weak) ของพรรคประชาธิปัตย์ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ใช้ตัวแปรด้านอายุมาใช้ในการเลือกกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยได้แบ่งกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ 18-30 ปี และกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุสูงวัยโดยแบ่งกลุ่มละ 200 คน

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถาม โดยสร้างเป็นแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยแบบให้เติมข้อความและแบบตรวจรายการ (Check List)
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา โดยได้รับการตรวจทานจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสม และนำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการตรวจทานอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับตัวอย่างประชากรวิจัยจำนวน 20 คน โดยแบ่งพื้นที่ที่จะใช้ในการทดลอง 2 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 2 ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ใช้ในการทดลองแบบสอบถามเนื่อง

ด้วยเหตุผลที่ว่า พื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 2 เป็นส่วนหนึ่งของอำเภอหาดใหญ่และมีกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรวิจัยมากซึ่งอยู่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 และพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 6 ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอสะเดาและมีกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรวิจัยซึ่งอยู่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 เพื่อที่จะไม่เป็นการซ้ำซ้อนตัวอย่างประชากรวิจัยที่ได้ทำการศึกษ พื้นที่ดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการทดลองใช้แบบสอบถามผลจากการนำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อยืนยันสมมติฐาน

5. นำผลการทดสอบมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการตรวจทานอีกครั้งเพื่อทำการปรับปรุงก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

3.2.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Random Sampling)

เนื่องการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การวิจัยภาคสนาม (Survey and Field Research) และการศึกษาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) มาเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นหลักการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยกัน 2 รูปแบบ

1. การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นการจับกลุ่มของประชากรที่ลักษณะของกลุ่มประชากรที่มีความคล้ายคลึงกัน แต่มีการแบ่งกลุ่มประชากรตามอาณาเขตของพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 ของจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ในการวิจัย พื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 มีลักษณะของกลุ่มประชากรที่ไม่แตกต่างกันมากมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันทั้งพื้นที่ ดังนั้นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มสามารถเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มใดก็ได้ โดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2. การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) การสุ่มแบบแบ่งชั้นเป็นการจัดหน่วยต่างๆ ของประชากรที่มีลักษณะเหมือนกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เช่นกลุ่มประชากรที่นับถือศาสนา อาจแบ่งผู้นับถือศาสนาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้นับถือศาสนาพุทธ กลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม การสุ่มแบบแบ่งชั้นเหมาะสำหรับการเลือกพื้นที่ที่ศึกษาวิจัยที่มีความหลากหลายของกลุ่มประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 ของจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ในการวิจัย ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 มีความหลากหลายของกลุ่มประชากรโดยเป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มผู้นับถือศาสนาพุทธและกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลามเป็น 2 กลุ่มใหญ่ในพื้นที่ เพื่อที่จะทำให้ได้ตัวอย่างจากกลุ่มประชากรครบทุกกลุ่ม ดังนั้นจึงได้

เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเพื่อที่จะได้ข้อมูลของกลุ่มประชากรทุกกลุ่มที่ลักษณะและวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 เป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ตอนล่าง (อำเภอนาทวี, อำเภอสะบ้าย้อย และ อำเภอสะเดา (เฉพาะ ตำบลสำนักแก้ว และ เทศบาลตำบลสำนักขาม) ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว คือ อำเภอสะบ้าย้อย เพื่อความปลอดภัยของผู้วิจัยจึงขอเก็บข้อมูลในพื้นที่ อำเภอนาทวีและอำเภอสะเดาเท่านั้น

3.3 การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อช่วยให้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การสัมภาษณ์จะทำให้ทราบแง่มุมและมุมมองบางประการอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะสัมภาษณ์จากประชากรวิจัยที่ได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 คน

3.3.1 รูปแบบในการสัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างอิสระและต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถมีอิสระในการตอบการสัมภาษณ์ได้อย่างเต็มที่ โดยสัมภาษณ์จะคอยทำหน้าที่ควบคุมการสัมภาษณ์ไม่ให้ถูกสัมภาษณ์ตอบการสัมภาษณ์ออกนอกประเด็นที่สัมภาษณ์

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

จะได้ทำการรวบรวมข้อมูลเอกสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อันได้แก่ ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งแหล่งข้อมูลเว็บไซต์วารสารและหนังสือออนไลน์ของ Taylor & Francis Group, JSTOR เป็นต้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยที่รวบรวมข้อมูลเอกสารสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ อันได้แก่ แนวคิดการกล่อมเกลາทางการเมือง แนวคิดความผูกพันพรรคการเมือง แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้

แนวคิดการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองและแนวคิดสื่อออนไลน์กับการรับรู้ทางการเมือง โดยข้อมูลเอกสารประเภทนี้จะเป็นจำพวกหนังสือวิชาการ หนังสือรวมบทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมมาเพื่อดูในภาพรวมของแนวคิดทั้งหมดนี้ว่าได้มีการกล่าวถึงหรือนำมาใช้ก่อนหน้านี้อย่างไรบ้าง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางรากฐานของการศึกษาค้นคว้า จากนั้นผู้ศึกษาก็จะพิจารณาและวิเคราะห์เนื้อหาของแนวคิดดังกล่าวมาเชื่อมโยงกับคำถามการวิจัย ช่วยวางพื้นฐานของสมมติฐานการวิจัย และนำไปใช้เพื่อสร้างเป็นกรอบในการวิเคราะห์ของวิทยานิพนธ์ต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามที่ได้ผ่านการทดสอบค่าความเชื่อถือแล้วนำไปเก็บข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่ม ในการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มและแบบแบ่งชั้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในส่วนของคำถามที่จะเข้าไปสัมภาษณ์กลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ โดยการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นจะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เริ่มต้นจากการนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระเบียบ (Organize) แล้วนำไปสู่ข้อสรุปโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยการศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary research) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารชั้นต้น (Primary source) เช่น ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่ภาคใต้ ข้อมูลผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสงขลาและการศึกษาจากเอกสารชั้นรอง (Secondary source) เช่น ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารการเมือง หนังสือ วารสาร รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ บทความ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันเป็นลักษณะเฉพาะของประชาชนในพื้นที่ภาคใต้ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง พฤติกรรมการเลือกตั้ง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์ ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และวัตถุประสงค์ได้นำเอาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดให้เป็นระบบ จากนั้นจึงหาคำประกอบเชื่อมโยงและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละรายมาวิเคราะห์เข้าด้วยกัน เพื่อหาข้อสรุปแล้วนำผลการวิเคราะห์นั้นมาบรรยายเป็นข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่สมบูรณ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม คืนและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส (Coding Sheet) และนำมาบันทึกข้อมูลลงในกระดาษบันทึกข้อมูล จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และทำตารางการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำข้อมูลมาสรุปผลการวิจัย สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าร้อยละที่มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ให้ถือว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 4

ความแตกต่างระหว่างวัยและมุมมองทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจไม่สมัครรับเลือกตั้งของ พรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอในส่วนของความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีมุมมองต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่จะนำเสนอการพิสูจน์สมมุติฐานเพื่อตอบคำถามความแตกต่างระหว่างวัย ผู้วิจัยจะนำเสนอในส่วนของวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้และอิทธิพลของนายชวน หลีกภัย ที่มีส่วนต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะต้องการชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองที่มักนำมาใช้วิเคราะห์สาเหตุในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์หรืออธิบายพฤติกรรมดังกล่าวได้ทั้งหมดเหมือนอย่าง que ศึกษากันมา โดยปัจจัยที่ทำให้คนใต้และคนสงขลาเลือกพรรคประชาธิปัตย์ คือ นายชวน เพราะเมื่อพิจารณาจากรณรงค์หาเสียงในพื้นที่ภาคใต้ของพรรคประชาธิปัตย์ นายชวนมักจะถูกพรรคประชาธิปัตย์นำมาใช้ในการรณรงค์หาเสียงอยู่เสมอ ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากจุดเริ่มต้นที่พรรคประชาธิปัตย์ผูกขาดขาดการชนะการเลือกตั้งในภาคใต้และจังหวัดสงขลานั้นเริ่มต้นในสมัยที่นายชวนดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์แสดงให้เห็นถึงความนิยมนายชวนของคนใต้และคนสงขลาเป็นอย่างมาก พร้อมๆ กันนั้นการที่พรรคประชาธิปัตย์ชนะการเลือกตั้งในจังหวัดสงขลามาเป็นเวลากว่าสองทศวรรษแสดงให้เห็นถึงความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของคนสงขลา การที่บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องมีปัจจัยที่ทำให้ผูกพันพรรคการเมืองและนายชวนถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนสงขลาผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ สาเหตุที่ผู้วิจัยต้องกล่าวถึงอิทธิพลของนายชวน เพราะว่าการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองมาใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้ผู้วิจัยต้องกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ทำให้ต้องเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ เพราะว่ามีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ (young voter) เป็นคนรุ่นใหม่มีระยะเวลาในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ยาวนานกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีส่วนสำคัญ

ต่อการขับเคลื่อนประชาธิปไตยในอนาคต¹ นอกจากนั้นผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ยังมีมุมมองทางการเมืองที่แตกต่างกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยอีกด้วย คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจะมีแบบแผนความคิดทางการเมืองหรือผูกพันกับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง เพราะว่ามีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผ่านการใช้ชีวิตมายาวนานจนทำให้อิทธิพลของพรรคการเมืองใดการเมืองหนึ่งสามารถที่จะเข้าไปอยู่ในใจพวกเขาได้ อย่างไรก็ตาม แบบแผนความคิดทางการเมืองแบบเก่าที่มีอิทธิพลต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยอาจไม่มีอิทธิพลต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลย จึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดที่มีต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งได้ง่ายกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ถ้าหากว่าบริบททางการเมืองหรือนโยบายของพรรคการเมืองเหล่านั้นไม่เป็นที่พอใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พวกเขาก็อาจจะเปลี่ยนไปเลือกพรรคการเมืองอื่นที่มีนโยบายสนองความต้องการพวกเขาได้ ดังนั้นจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความสำคัญอย่างมากต่อพรรคการเมืองและนักการเมืองไม่เพียงแต่ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในอนาคตอีกด้วย²

ลำดับการนำเสนอในบทนี้

4.1 ปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์

4.2 ความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ประชาธิปัตย์

4.3 บทสรุป

4.1 ปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์

การศึกษาเกี่ยวพฤติกรรมเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนได้ส่วนใหญ่มักนำแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้มาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนได้ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาครั้งนี้ต้องโต้แย้งเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวว่า แนวคิดนี้ไม่สามารถนำมาใช้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ได้ทั้งหมด และมองว่าสาเหตุที่ทำให้ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์มาจากนายชวน หลีกภัย ส่วนสาเหตุที่กล่าวถึงอิทธิพลของนายชวนในบทนี้ เพราะ

¹ Harvard University, A Guide to Reaching Young Voters, (2013),

http://www.whatkidscando.org/youth_on_the_trail_2012/pdf/IOP_Voters_Guide.pdf. p. 3. ; Julianna Sandell

Pacheco, "Political Socialization in Context: The Effect of Political Competition on Youth Voter Turnout," *Political Behavior*, 30 (2008), <http://www.jstor.org/stable/40213326?origin=JSTOR-pdf>. p. 415

² Kristen Oshyn and Tova Aadrea Wang, "Youth Vote 2008," (2008),

http://www.whatkidscando.org/youth_on_the_trail_2012/pdf/Century%20Foundation_2008%20youthvote.pdf. p. 2

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำแนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองมาใช้วิเคราะห์ และนายชวนถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับการนำเสนอส่วนแรกของหัวข้อนี้จะนำเสนอในส่วนของวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้กับพฤติกรรมพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ ลำดับต่อมาเป็นการนำเสนอวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในฐานะเครื่องมือทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในการหาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา ลำดับถัดไปเป็นการนำเสนอในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์กับการชูนายชวน หลีกภัยเพื่อระดมคะแนนเสียงในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา ลำดับสุดท้ายเป็นการนำเสนอในส่วนของชวน หลีกภัย กับกลยุทธ์ในการสร้างความเป็นนักการเมืองในอุดมคติของคนใต้

4.1.1 วัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้กับพฤติกรรมพรรคประชาธิปัตย์

ในการศึกษาพฤติกรรมพรรคการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้แนวคิดที่มักจะนำมาใช้ในการศึกษาเพื่ออธิบายพฤติกรรมดังกล่าวคนใต้มีด้วยกัน 2 แนวคิด คือ แนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองและแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ แต่ทว่าในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการที่จะโต้แย้งว่า แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่ถูกนำมาใช้อธิบายสาเหตุที่คนใต้เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ได้ตามที่มีการศึกษา โดยพิจารณาจากประเด็นในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่มักจะนำมาวิเคราะห์ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเด็น คือ ประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้กับประเด็นเรื่องการเมืองพวกในกลุ่มคนใต้ สำหรับประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้ที่นำมาอธิบายการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้จะอธิบายว่า “คนใต้รังเกียจรัฐและต่อต้านอำนาจรัฐจึงต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์ไปเป็นตัวแทนของคนใต้เพื่อทำหน้าที่คัดค้านรัฐบาล” แต่ทว่าเหตุผลดังกล่าวจะไม่สามารถอธิบายได้ในกรณีที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล ส่วนประเด็นเรื่องการเมืองพวกในกลุ่มคนใต้จะอธิบายว่า “สาเหตุที่คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนใต้” อย่างไรก็ตาม เหตุผลดังกล่าวจะไม่สามารถนำมาอธิบายได้ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคนใต้เหมือนกันเพียงแต่ไม่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ แต่กระนั้นงานศึกษาพฤติกรรมพรรคการเมืองของคนใต้หลายต่อหลายชิ้นก็อธิบายถึงสาเหตุการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในลักษณะดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการผลิตซ้ำแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ให้สามารถอธิบายการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ได้

4.1.1.1 ข้อถกเถียงประเด็นการต่อต้านอำนาจรัฐและการไม่พึงพิงรัฐของคนใต้

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่พึงพิงรัฐของคนใต้เป็นประเด็นที่มักจะถูกนำมาอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้อยู่เสมอ โดยจะอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในทำนองว่า “คนใต้รู้สึกว่าคุณเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากภาครัฐอีกทั้งพรรคประชาธิปัตย์มีชื่อเสียงการเป็นฝ่ายค้านจึงเป็นที่ถูกใจคนใต้จึงทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพื่อต้องการไปทำหน้าที่แทนตน”³ หรือ “ภาพของคนใต้นั้นเป็นคนที่ไม่ไว้ใจและไม่หวังพิงรัฐ อีกทั้งยังมักโต้เถียงคัดค้านเจ้าหน้าที่รัฐจนถูกขนานนามว่า หัวหมอบ ฉะนั้นคนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะความเป็นพวกเดียวกันรวมทั้งคอยทำหน้าที่ตรวจสอบและตัดทอนอำนาจแทนพวกเขา”⁴ อย่างไรก็ตาม ประเด็นดังกล่าวจะไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ได้ ในกรณีที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล เพราะถ้าใช้คำอธิบายดังกล่าวมาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของคนใต้ตามแนวคิดนี้ คนใต้จะไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ถ้าพรรคประชาธิปัตย์แสดงตัวอย่างชัดเจนว่าต้องการเป็นรัฐบาล แต่ทว่าเมื่อพิจารณาจากการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์รณรงค์หาเสียงเพื่อเป็นรัฐบาลในตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าในการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์หาเสียงเพื่อเป็นรัฐบาล พรรคประชาธิปัตย์ยังคงชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้เกินร้อยละ 80 จากที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ภาคใต้ทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

³ ภูเมฆ สัตยพิพัฒน์, "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้" (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), หน้า 54, 65, 69-69.

⁴ อนุสรณ์ อุณโณ, "คนใต้ พรรคประชาธิปัตย์และการเมืองสี่เสือ," 2 เมษายน 2554 (2554), <http://www.prachatai.com/journal/2011/04/33845>.

ตารางที่ 2 ผลลงสมัครรับเลือกตั้งในภาคใต้และในจังหวัดสงขลาของพรรคประชาธิปัตย์⁵

วันเลือกตั้ง	ส.ส.	จำนวน	ร้อยละ	ส.ส.	จำนวน	ร้อยละ
	ประชาธิปัตย์ ในภาคใต้	ส.ส. ภาคใต้ ทั้งหมด	ละ	ประชาธิปัตย์ ในสงขลา	ส.ส. สงขลา ทั้งหมด	ละ
13 กันยายน 2535	33	36	92	7	7	100
2 กรกฎาคม 2538	40	40	100	8	8	100
17 พฤศจิกายน 2539	41	41	100	8	8	100
6 มกราคม 2544	43	43	100	8	8	100
6 กุมภาพันธ์ 2548	43	42	98	8	8	100
23 ธันวาคม 2550	44	44	100	8	8	100
3 กรกฎาคม 2554	39	42	93	8	8	100

แหล่งที่มา รวบรวมโดยผู้วิจัย

การเลือกตั้งการเลือกตั้งวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2535 ถือเป็นเลือกตั้งครั้งแรกที่พรรคประชาธิปัตย์เริ่มครองฐานเสียงในพื้นที่ภาคใต้ ในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์ใช้สโลแกนในการรณรงค์หาเสียงว่า “เขตชูประชาธิปัตย์ หนุนชวน หลีกภัยเป็นนายกรัฐมนตรี”⁶ และ “13 กันยายนเลือกพรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมดเกียรติยศเกรียงไกรหนุนชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี”⁷ ส่วนการเลือกตั้งวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้ใช้สโลแกน “พรรคประชาธิปัตย์นำเศรษฐกิจให้พ้นภัย ทำให้ประชาธิปัตย์มั่นคง” ซึ่งเป็นสโลแกนการหาในการเลือกตั้งปี 2529 ที่นำกลับมาใช้ใหม่ ส่วนสโลแกนการหาเสียงใหม่ “เชื่อมั่นชวน หลีกภัยร่วมใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ซื่อสัตย์ ก้าวไกล แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”⁸ ต่อมาในการเลือกตั้งวันที่

⁵ ตารางแถบสีเทาคือการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อเป็นรัฐบาล จำนวน ส.ส. ในภาคใต้ไม่ได้รวมพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะที่พื้นที่ดังกล่าวมีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากคนใต้ที่นับถือศาสนาพุทธ

⁶ เกลือม เสวตะคุณ, ความจริงของ นายก "ชวน" นายกรัฐมนตรีคนที่ 20 ของเมืองไทย (กรุงเทพฯ: หนังสือสายน้, 2535), หน้า 16.

⁷ ธีระพล สุคนธวิท, "การขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนายชวน หลีกภัย (พ.ศ. 2512-2535)" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), หน้า 108.

⁸ สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547), หน้า 140.

6 มกราคม พ.ศ. 2544 การรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนั้นเป็นหาเสียงเพื่อที่จะให้นายชวนกลับมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง⁹ ส่วนการเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม 2550 ในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคการเมืองอย่างพรรคไทยรักไทยซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ได้ถูกศาลตัดสินยุบพรรค สมาชิกของพรรคไทยรักไทยขณะนั้นได้แตกกระจายไปหลายกลุ่มจึงทำให้พรรคประชาธิปัตย์มีแนวโน้มที่จะชนะการเลือกตั้ง ขณะเดียวกันพรรคประชาธิปัตย์ยังมั่นใจว่าจะสามารถชนะการเลือกตั้งได้ โดยพิจารณาถึงคำสัมภาษณ์ของนายชวนที่กล่าวว่า “มั่นใจว่าพรรคประชาธิปัตย์จะสามารถชนะการเลือกตั้งได้”¹⁰

ส่วนการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้รณรงค์หาเสียงเพื่อเป็นรัฐบาลมีเพียงครั้งเดียว คือ การเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์หาเสียงเพื่อเป็นฝ่ายค้านที่มีคุณภาพที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล¹¹ การเลือกตั้งดังกล่าวพรรคประชาธิปัตย์ได้รับการเลือกตั้งถึงร้อยละ 98 ส่วนในการเลือกตั้งวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 และการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 ไม่เห็นภาพว่าพรรคประชาธิปัตย์หาเสียงเพื่อรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน โดยการเลือกตั้งวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 เกิดหลังจากที่พรรคประชาธิปัตย์ประกาศยุบสภา เพราะเรื่อง สปก-01 ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้หาเสียงอะไรมากนักทำแค่เพียงชูภาพลักษณ์ของนายชวนที่เป็นคนซื่อสัตย์และคนดีและหาเสียงโจมตีเรื่องการซื้อเสียง¹² ส่วนการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ประกาศหาที่ชัดเจนว่าจะป็นรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน

จะเห็นได้ว่าพรรคประชาธิปัตย์รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อเป็นรัฐบาลถึง 4 ครั้ง และพรรคประชาธิปัตย์สามารถชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้ในการเลือกตั้งทั้ง 4 ครั้งเกินร้อยละ 90 หาเสียงเพื่อเป็นค้านเพียงครั้งเดียว เพียงเท่านั้นก็แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายที่วิเคราะห์ถึงพฤติกรรม การเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ในประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้ไม่สามารถ

⁹ Marc Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand* (Chiang Mai: Silkworm Books, 2008), p. 222.

¹⁰ ทีมข่าวการเมือง, "ชวน หลีกภัย: อภิลิทธิมีโอกาสเท่านั้น," กรุงเทพธุรกิจ, 1 ตุลาคม 2550. ; พิมพ์พิชา สวัสดิ์กิตติคุณ, "'ชวน' (ยัง) เชื่อ' อภิลิทธิ'ล่างอาคารฯ ปชป.," มติชน, 1 ตุลาคม 2550.

¹¹ เอนก เหล่าธรรมทัศน์, พิศกรเมือง (กรุงเทพฯ: Openbooks, 2548), หน้า 149. ; "บัญญัติ เปิดยุทธศาสตร์สู่อำนาจรัฐส่งคาราวาน ย่อยลุยทุกหมู่บ้าน," กรุงเทพธุรกิจ, 5 มกราคม 2548, หน้า 14. ; "เป่า 200 ส.ส. เป่าปี 2548 ของ ปชป กับความเป็นจริง," มติชน, 27 พฤษภาคม 2547, หน้า 3. ; ยศวดี หงษ์ทอง, "สำรวจ เป่า ประชาธิปัตย์จาก 201 เหลือ 185 ที่นั่ง," กรุงเทพธุรกิจ, 15 ธันวาคม 2547, หน้า 15. ; Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 222.

¹² สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย," หน้า 123.

นำมาอธิบายได้ สุดท้ายแล้วการที่คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์ เป็นฝ่ายค้านหรือรัฐบาลไม่มีใครอาจทราบได้ แต่กระนั้นเมื่อพิจารณาจากจุดเริ่มต้นของการครองฐาน เสียงในภาคใต้ของพรรคประชาธิปัตย์ จุดเริ่มต้นดังกล่าวเริ่มต้นจากการรณรงค์หาเสียงเพื่อเป็นรัฐบาล เป็นไปได้ว่าคนใต้อาจต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล พร้อมๆ กันนั้นเมื่อพิจารณาผลการ เลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์รณรงค์หาเสียงเพื่อเป็นรัฐบาลจะเห็นได้ว่าพรรคประชาธิปัตย์ได้รับการ เลือกตั้งร้อยละ 100 ถึง 3 ครั้ง

ข้อเท็จจริงนี้เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าแม้พรรคประชาธิปัตย์จะรณรงค์หาเสียงเพื่อที่จะเป็นรัฐบาล หรือฝ่ายค้านคนใต้ก็ยังคงเลือกพรรคประชาธิปัตย์ แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ใน ประเด็นการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้ไม่สามารถอธิบายการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ของคนใต้ การรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์เพื่อที่จะเป็นฝ่ายค้านที่มีคุณภาพเพื่อตรวจสอบ การทำงานของรัฐบาลนั้นเป็นเพียงแค่เครื่องมือในการหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้น สำหรับ ประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้ จุดสังเกตที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเด็นนี้ คือ มีงานศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของคนใต้ การละเล่นพื้นบ้านของคนใต้ เพลงพื้นบ้าน ที่แสดงให้เห็นว่าคนใต้ไม่ได้ต่อต้านอำนาจรัฐเหมือนที่ศึกษากันมาอย่างเช่น งานศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี และลักษณะทั่วไปของคนใต้กล่าวว่า “คนใต้นั้นยกย่องคนที่มีความสามารถและมีสติปัญญาที่กับคนที่รับ ราชการ เพราะว่ามีเกียรติและสามารถมีชีวิตที่สบายกว่าการทำงานในอาชีพอื่นๆ” ในการละเล่นพื้น อย่างเป็นทางการอย่างเช่นหนังตะลุงที่มักจะกล่าวถึงตัวละครเอก “ต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาและฉลาดหลักแหลมรับ ราชการ” หรือแม้แต่ในเพลงพื้นบ้านที่มักจะกล่าวว่า “หญิงสาวที่ต้องการมีชีวิตที่สบายต้องแต่งงานกับ คนที่รับราชการ”¹³ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคนใต้ไม่ได้ต่อต้านอำนาจรัฐเหมือนที่อธิบายผ่านๆ ยิ่งกว่านั้นระยะหลังคนใต้เริ่มเข้าหาหรือฟังฟังรัฐมากขึ้นในกรณีเกษตรกร แม้กระนั้นเหตุผลที่ว่าทำไม ภาพของคนใต้จึงเป็นกลุ่มคนที่ต่อต้านอำนาจรัฐ เพราะเกิดจากการผลิตซ้ำแนวคิดดังกล่าวจาก นักวิชาการท้องถิ่นในพื้นที่ภาคใต้ อย่างไรก็ตาม การต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้จะเป็น จริงตามที่นักวิชาการท้องถิ่นหรือนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของคนใต้ได้กล่าว ไว้ก็ตาม แต่เรื่องดังกล่าวเป็นการศึกษาถึงลักษณะของคนใต้ในอดีต การนำพฤติกรรมในอดีตของคน

¹³ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 53.

ได้มาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งในปัจจุบันของคนใต้จึงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของคนใต้

4.1.1.2 ข้อถกเถียงประเด็นการถือพวกในหมู่ของคนใต้

ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ ประเด็นการถือพวกในกลุ่มคนใต้ เป็นอีกประเด็นที่มักจะนำมาอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ อย่างเช่น งานศึกษาของภูเมฆ สัตยพิพัฒน์ กล่าวว่า “ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนในพื้นที่ ทำให้เกิดความรู้สึกความเป็นพวกเดียวกัน อีกทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้มีความรู้สูงจึงทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์”¹⁴ จิราภรณ์ คำจันทร์ กล่าวว่า “คนใต้ต้องรักคนใต้ด้วยกัน ญาติพี่น้องและคนใต้ส่วนใหญ่ชอบและเลือกพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้เลือกพรรคประชาธิปัตย์คำตอบลักษณะนี้สื่อถึงความเป็นภูมิภาคนิยมของคนใต้ในแง่ของแบบแผนการรวมหมู่”¹⁵ ชนกนาถ พูลสวัสดิ์ กล่าวว่า “คนใต้ต้องรักคนใต้ด้วยกัน ญาติพี่น้องและคนใต้ส่วนใหญ่ชอบและเลือกพรรคประชาธิปัตย์คนใต้รักพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์”¹⁶

อย่างไรก็ตาม คำอธิบายดังกล่าวไม่สามารถอธิบายได้ ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคนในพื้นที่เหมือนกัน มีการศึกษาที่ตีเหมือนกัน มีบารมีและมีความสามารถที่เท่าเทียมกัน อย่างเช่น ในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 ในเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดนครศรีธรรมราช พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ของนายวิทยา แก้วภราดัย ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งได้เกิดการรวมตัวคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินในการคัดค้านดังกล่าวชาวบ้านในพื้นที่เชื่อว่านายวิทยาเป็นคนสนับสนุนให้สร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินจนเกิดกระแสของคนในพื้นที่ ที่จะใช้การเลือกตั้งเป็นการสั่งสอนนายวิทยาที่สนับสนุนให้สร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินโดยการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งครั้งนั้นมีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เด่นๆ อยู่สามพรรคได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคเพื่อไทย พรรคชาติไทยพัฒนา คนของพรรคเพื่อไทยเป็นเจ้าของกิจการปั๊มน้ำมันเป็นคนมีฐานะ คนของพรรคชาติไทยพัฒนาเป็นอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน

¹⁴ ภูเมฆ สัตยพิพัฒน์, "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้," หน้า 69.

¹⁵ จิราภรณ์ คำจันทร์, "ความนิยมของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 และที่ 10 จังหวัดนครศรีธรรมราช" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547), หน้า 62.

¹⁶ ชนกนาถ พูลสวัสดิ์, "ความผูกพันพรรคการเมืองในสังคมไทย : ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปัตย์ในสงขลาและตาก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), หน้า 95.

จังหวัดที่ลาออกมาเพื่อลงรับสมัครรับเลือกตั้งผู้สมัครทั้ง 3 คนเป็นคนในพื้นที่ ผลสุดท้ายนายวิทยายังคงชนะการเลือกตั้ง¹⁷

จากคำอธิบายที่ว่าคนใต้ต้องรักคนใต้ด้วยกัน ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนในพื้นที่จึงทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ แต่จากตัวอย่างดังกล่าวเห็นได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้ง 3 คนล้วนแต่เป็นคนใต้และคนในพื้นที่ซึ่งมีคุณสมบัติตรงกับคำอธิบายดังกล่าว พร้อมๆ กันนั้นยังมีปัจจัยโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ชาวบ้านในพื้นที่เชื่อว่านายวิทยาคือคนสนับสนุนโรงไฟฟ้างกล่าว จึงต้องการใช้การเลือกตั้งส่งสอนนายวิทยาและพรรคประชาธิปัตย์โดยการไม่เลือกนายวิทยา แต่ผลสุดท้ายนายวิทยาชชนะการเลือกตั้ง จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคำอธิบายประเด็นการถือพวกในกลุ่มคนใต้มาอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ไม่สามารถอธิบายได้ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในประเด็นเรื่องการถือพวกในกลุ่มคนใต้ไม่สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ ดังนั้นเพื่อเกิดความแน่ชัดว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในประเด็นเรื่องการถือพวกในกลุ่มคนใต้ไม่สามารถนำมาอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยนำตัวอย่างที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนต่างพื้นที่แข่งขันกับผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นคนในพื้นที่ สำหรับตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษามีด้วยกัน 2 ตัวอย่าง คือ การเลือกตั้งเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่เขต 3 จังหวัดสงขลาและการเลือกตั้งเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่เขต 6 จังหวัดนครศรีธรรมราช

การเลือกตั้งวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2547 เกิดขึ้นจากการที่นายไพโร พัฒนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลาลาออกจากตำแหน่งเพื่อไปสมัครตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครหาดใหญ่ การเลือกตั้งครั้งนั้นมีผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้งเพียงสองพรรค ได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์และพรรคไทยรักไทย พรรคไทยรักไทยได้ส่วนผู้สมัครที่มาจากตระกูลดังและเป็นคนในพื้นที่ ส่วนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นต่างพื้นที่ที่ทำงานให้กับนายถาวร เสนเนียมและพรรคประชาธิปัตย์มาอย่างยาวนาน¹⁸ การเลือกตั้งครั้งนั้นผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์ชนะผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทยที่มาจากตระกูลดังและเป็นคนในพื้นที่ ส่วนการเลือกตั้งวันที่

¹⁷ อนุสรณ์ อุณโณ, interview by มุทิตา เชื้อซ่ง, 2556.

¹⁸ คนชนขาว, "บารมี 'ชวน หลีกภัย' ส่ง 'วิรัตน์ กัลยาศิริ' ถึงดวงดาว," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 2547, หน้า 8.

6 กุมภาพันธ์ 2548 พรรคไทยรักไทยได้เปลี่ยนตัวผู้สมัครใหม่โดยเลือกผู้สมัครที่เป็นอดีตนายอำเภอ
หาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงและบารมีในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่เป็นเวลายาวนาน¹⁹ และเป็นเครือญาติกับ
ตระกูลพัฒน์²⁰ แต่ผลปรากฏว่าตัวผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์ชนะการเลือกตั้ง

ส่วนการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ได้ส่ง
นายเทพไท เสนพงศ์ ลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 6 (อำเภอทุ่งสง อำเภอบางขัน อำเภอทุ่ง
ใหญ่) แทนนายตรีพล เจาะจิตต์ โดยการลงสมัครรับเลือกตั้งของนายเทพไทในการเลือกตั้งครั้งนั้น
เป็นการลงสมัครรับเลือกตั้งในฐานะคนต่างถิ่น เพราะนายเทพไทมีพื้นเพเป็นคนอำเภอปากพนังซึ่งอยู่
ในเขตเลือกตั้งที่ 3 นอกจากนั้นการที่นายเทพไทประกาศตัวขอลงสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค
ประชาธิปัตย์ในเขตเลือกตั้งที่ 3 นานถึง 10 ปีแสดงให้เห็นว่านายเทพไทไม่ได้มีความคุ้นเคยกับผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งในเขตที่ 6 เลย แม้กระนั้นในการเลือกตั้งดังกล่าวนายเทพไทก็ชนะการเลือกตั้ง²¹

คำอธิบายที่กล่าวว่าคนใต้ต้องรักคนใต้ด้วยกันผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็น
คนในพื้นที่จึงทำให้ต้องเลือกผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์ อย่างไรก็ตาม จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็น
เห็นว่าคำอธิบายนี้ไม่สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ได้ เพราะถ้า
นำแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในประเด็นเรื่องการถือพวกในกลุ่มคนใต้มาวิเคราะห์
พฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์ในตัวอย่างนี้จะต้องไม่ได้รับการ
เลือกตั้ง ยิ่งกว่านั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรคอื่นๆ ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้ส่วนใหญ่เป็น
คนในพื้นที่และเป็นคนใต้ทั้งสิ้น ดังนั้นการนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในประเด็นเรื่องการถือ
พวกในกลุ่มคนใต้มาวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้
การอธิบายว่าคนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงไม่สามารถอธิบายได้ ส่วนคำอธิบาย
ว่าพรรคประชาธิปัตย์อยู่กับคนใต้มานานหรือคนใต้และญาติพี่น้องส่วนใหญ่รักพรรคประชาธิปัตย์
คำอธิบายดังกล่าวเป็นการอธิบายมุมมองของคนใต้ที่ต่อพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง
ความรู้สึกเป็นเจ้าของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งความรู้สึกเป็นเจ้าของพรรคประชาธิปัตย์เป็นความรู้สึกของ

¹⁹ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, pp. 192-93.

²⁰ ภิญโญ ดันพิทยคุปต์, "รายงานการวิจัยโครงการสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่น : จังหวัดสงขลา," (นนทบุรี: สถาบัน
พระปกเกล้า, 2549), หน้า 92.

²¹ เวียงรัฐ เนติโพธิ์, "تيبับตรกับบุญคุณ: การเมืองการเลือกตั้งและการเปลี่ยนแปลงเครือข่ายอุปถัมภ์ (เชียงใหม่: ศูนย์อาเซียนศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558), หน้า 100.

ความผูกพันเมืองมากกว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้ เพราะว่าความผูกพันพรรคการเมือง คือ สภาวะทางจิตของบุคคลที่มีความผูกพันต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งมากกว่าพรรคอื่นๆ ซึ่งมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและมีความจงรักภักดีต่อพรรคการเมืองนั้น²² พร้อมๆ กันนั้นถ้าพิจารณา จากตัวอย่างแรกที่มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ที่ต้องการส่งสอนนายวิทยาด้วยการเลือกตั้ง แต่สุดท้ายนาย วิทยาก็ชนะการเลือกตั้ง ส่วนนี้ น่าจะสะท้อนให้เห็นถึงความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ คือ ผู้มีสิทธิ เลือกตั้งไม่พอใจนายวิทยาแต่ไม่ต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์แพ้การเลือกตั้งจึงทำให้ต้องเลือกนาย วิทยา

กล่าวโดยสรุปวัฒนธรรมทางการเมืองของได้ที่นำมาศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเลือกพรรค ประชาธิปัตย์ของคนใต้มีอยู่ด้วยกันสองประเด็นที่สำคัญ คือ การต่อต้านอำนาจรัฐและไม่ฟังฟังรัฐของ คนใต้และประเด็นเรื่องการถือพวกในหมู่ของคนใต้ คำอธิบายประเด็นเรื่องการต่อต้านอำนาจรัฐและ ไม่ฟังฟังรัฐของคนใต้ที่อธิบายว่าคนใต้ต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์เข้าไปทำหน้าที่แทนตนในการ ตรวจสอบและทัตทานอำนาจรัฐจึงทำให้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ แต่กระนั้นเมื่อพิจารณาผลการ เลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์รณรงค์หาเสียงเพื่อรัฐบาลจะเห็นได้ว่าพรรคประชาธิปัตย์สามารถชนะ การเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้ แสดงให้เห็นความเป็นไปได้ที่คนใต้ต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาจากการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ประกาศตัวว่าต้องการเป็นฝ่ายค้าน พรรคประชาธิปัตย์ยังคงชนะการเลือกตั้งในภาคใต้ อาจเป็นไปได้ว่าคนใต้ไม่ได้สนใจว่าพรรค ประชาธิปัตย์จะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลขอแค่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนปัจจัยที่ทำให้ภาพการ รังเกียจรัฐของคนใต้ถึงเด่นชัดมาจากการผลิตซ้ำทางความคิดนักวิชาการท้องถิ่นและผู้ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนใต้ ส่วนคำอธิบายประเด็นเรื่องการถือพวกในหมู่ของคนใต้ที่อธิบายว่า คนใต้ต้องรักคนใต้ด้วยกัน ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนในพื้นที่จึงทำให้เลือก พรรคประชาธิปัตย์ คำอธิบายดังกล่าวไม่สามารถนำมาอธิบายได้ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคนใต้ และเป็นคนในพื้นที่เหมือนกัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากตัวอย่างการเลือกตั้งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้เป็นคนในพื้นที่ แต่สามารถชนะผู้สมัครรับเลือกตั้งรับเลือกตั้งที่เป็นคนใน พื้นที่แสดงให้เห็นว่าคนใต้ไม่ได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะตัวบุคคลที่มองว่าผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นคนใต้และเป็นคนในพื้นที่ สะท้อนให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์สามารถส่งใครลงสมัครรับเลือกตั้งก็

²² Rose, *Electoral Behavior : A Comparative Handbook*, p. 145. ; Rosenbaum, *Political Culture* p. 120.

สามารถชนะการเลือกตั้งได้เหมือนประโยคที่ว่า “พรรคประชาธิปัตย์ส่งเสาไฟฟ้าลงเลือกตั้งก็สามารถชนะการเลือกตั้ง” จากการอธิบายทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ไม่สามารถนำมาอธิบายการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของคนใต้ แต่ไม่ได้หมายความว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ไม่มีอยู่จริง การที่วัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้กลายเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เกิดจากการผลิตซ้ำทางความคิดของผู้ที่ศึกษาพฤติกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวพฤติกรรมการเลือกตั้งของคนใต้ในการเมืองระดับท้องถิ่นอาจสามารถนำแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ประเด็นเรื่องการถือพวกในหมู่ของคนใต้มาใช้วิเคราะห์พฤติกรรมเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นได้

4.1.2 วัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในฐานะเครื่องมือทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ในการหาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการหาเสียงในรูปแบบ การตั้งเวทีปราศรัยหาเสียง รถขบวนแห่หาเสียง การหาเสียงแบบพบปะชาวบ้านในพื้นที่ การติดโปสเตอร์แนะนำตัวผู้สมัคร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่สามารถดึงดูดคะแนนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาคใต้เป็นอย่างมาก คือ การนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาใช้เป็นเครื่องมือในการรณรงค์หาเสียง

สำหรับรูปแบบการรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่สามารถนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาใช้เป็นเครื่องมือในการหาเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การตั้งเวทีปราศรัย อย่างไรก็ตาม การตั้งเวทีปราศรัยที่สามารถโน้มน้าวให้ผู้ฟังคล้อยตามได้ ผู้ปราศรัยต้องมีความสามารถในการพูดที่สูงและเมื่อพิจารณาผู้ปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ว่าจะเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้รับสมัครรับเลือกตั้ง หัวหน้าคะแนน และผู้ทำงานในสาขาพรรคบุคคลเหล่านี้ล้วนมีความสามารถในการพูด²³ และคนใต้เองก็ชอบคนที่มีความสามารถในการพูด จึงทำให้การปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์เป็นที่ชื่นชอบของคนใต้เป็นอย่างมาก เวทีปราศรัยหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้เป็นเพียงแค่วีทีปราศรัยหาเสียงทางเมืองเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีการมหรสพในเวทีปราศรัย ยิ่งกว่านั้นถ้ามีการตั้งเวทีปราศรัยขนาดใหญ่ก็จะเชิญนักร้องลูกทุ่งชื่อดังที่เป็นที่นิยมของคนใต้ อย่างนายเอกชัย ศรีวิชัย มาทำการแสดงในเวทีปราศรัยจึงทำให้เวทีปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์สามารถดึงดูดความสนใจคนใต้

²³ ภูเมฆ สัตยพิพัฒน์, "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้," หน้า 83.

ให้เข้ามาฟังการปราศรัยเป็นอย่างมาก²⁴ สำหรับการตั้งเวทีปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ ถ้าหากเป็นเวทีปราศรัยขนาดใหญ่พรรคประชาธิปัตย์จะเลือกตั้งเวทีตรงจุดเชื่อมในเขตเลือกตั้งแต่ละเขต²⁵ (Askew, 2008: 223) เพราะว่าการตั้งเวทีปราศรัยในลักษณะนี้ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ไม่ต้องเสียเวลาที่จะพูดปราศรัยหาเสียงที่ละเขตเลือกตั้ง ดังนั้นเพื่อที่จะเห็นภาพการรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่น่าว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาเป็นเครื่องมือในการหาเสียง ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างการรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์จากงานของ Marc Askew

งานชิ้นนี้ได้ศึกษาและติดตามการรณรงค์หาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดสงขลาอย่างใกล้ชิดสิ่งที่พบจากงานชิ้นนี้ คือ ในการปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ผู้ปราศรัยจะเริ่มปราศรัยโดยใช้คำว่า “พวกเรา พ่อแม่พี่น้อง” นอกจากนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือเจ้าหน้าที่สาขาพรรคจะลงไปปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับผู้ฟัง²⁶ พร้อมๆ กันนั้นผู้ปราศรัยมักกล่าวเน้นย้ำถึงสายสัมพันธ์ที่มีมานานระหว่างพรรคประชาธิปัตย์กับผู้ฟัง²⁷ (คนสงขลา) การปฏิสัมพันธ์ของพรรคประชาธิปัตย์เป็นการแสดงให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันระหว่างพรรคประชาธิปัตย์และผู้ฟัง ความเชี่ยวชาญอีกอย่างของพรรคประชาธิปัตย์ที่สามารถนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาประยุกต์ใช้กับการหาเสียง การปราศรัยโจมตีคู่แข่งทางการเมืองเรื่องการซื้อเสียงโดยปราศรัยว่า “การซื้อเสียงนั้นถือได้ว่าเป็นหยาบคั่งคืดครึ้มของคนใต้ เพราะคนใต้มีคั่งคืดครึ้มมากพอที่จะไม่ขายเสียงของตัวเอง”²⁸ การปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ในลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่ไม่ชอบให้ใครมาดูถูกเหยียดหยาม²⁹ การปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ คือ การปราศรัยกล่าวหาคู่แข่งทางการเมืองว่าไม่มีอุดมการณ์ (อุดมการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ คือ ความซื่อสัตย์ จริ่งใจ เชื่อใจ)³⁰ เพราะในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ คนใต้ถือว่าการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนพวกเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำ แต่ถ้ามีใครในพวกได้แยกตัวออกมา

²⁴ “กระแส '5ส.ส.ตีจากสะท้อนภาพสะท้อนชั่วเหี่ยว,” มติชน, 4 สิงหาคม 2547, หน้า 12. ; กัลยา ยะดำ, “คนใต้ประตูตาข่ายรับส.ส.พรรคที่ 3ปชป.-ทรท.ยังเป็นทางเลือกสุดท้าย,” กรุงเทพธุรกิจ, 6 กรกฎาคม 2547, หน้า 19.

²⁵ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 223.

²⁶ Ibid., pp. 93-96.

²⁷ Ibid., p. 226.

²⁸ Ibid., p. 223.

²⁹ ชวน เพชรแก้ว, “นิสัยและบุคลิกภาพของชาวภาคใต้ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา,” in *พื้นบ้านพื้นเมือง-ถิ่นไทยทุกถิ่น*, ed. พรศักดิ์ พรหมแก้ว (สงขลา: สถาบันทักษิณคดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534), หน้า 105.

³⁰ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 240.

เพื่อแข่งขันกับพวกเดียวกัน คนใต้จะถือได้ว่าคนนั้นไม่มีความจริงใจเชื่อถือไม่ได้และไม่ควรคบหา³¹ ส่วนการปราศรัยโจมตีคู่แข่งทางการเมืองว่าไม่มีอุดมการณ์จะปราศรัยว่า “สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลาออกจากพรรคเพื่อสมัครแข่งขันกับพรรคประชาธิปัตย์คนเหล่านั้น จะไม่ได้รับการเลือกตั้งและไม่สามารถชนะการเลือกตั้งได้อีก อย่างเช่น นายวิระกานต์ มุสิกพงศ์”³² การปราศรัยในลักษณะนี้เป็นการปราศรัยเพื่อโจมตีว่าคู่แข่งทางการเมืองเป็นคนไม่จริงใจและไม่ควรเลือกคนแบบนี้มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากจะปราศรัยโจมตีคู่แข่งทางการเมืองแล้ว สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์มักจะทำควบคู่ไปกับการโจมตีคู่แข่งทางการเมือง คือ การกล่าวยกย่องตัวเองว่าเป็นพรรคการเมืองที่มีเกียรติ มีศีลธรรมทางการเมือง มีความซื่อสัตย์ ไม่เล่นพรรคเล่นพวก ไม่คอร์รัปชัน ไม่ติดสินบน ไม่ซื้อเสียง³³ เพื่อแสดงให้ว่าพรรคประชาธิปัตย์มีแบบอย่างตามวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้

กล่าวโดยสรุปรูปแบบการรณรงค์หาเสียงที่พรรคประชาธิปัตย์นำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาใช้ในการรณรงค์หาเสียง คือ ตั้งเวทีปราศรัย ส่วนการปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ คือ การปราศรัยที่ผู้ปราศรัยจะใช้คำที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพวกเดียวกัน อย่างเช่น พวกเราหรือพ่อแม่พี่น้อง นอกจากนั้นเหล่าสมาชิกพรรคและผู้สมัครจะลงไปข้างล่างเวทีปราศรัยเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันกับพรรคประชาธิปัตย์ พร้อมๆ กันนั้นการปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ที่นำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ มาประยุกต์ใช้ในการปราศรัย คือ การปราศรัยโจมตีคู่แข่งทางการเมืองว่าซื้อเสียงและไม่มีอุดมการณ์ การซื้อเสียงมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ ในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ คนใต้ไม่ชอบให้ใครมาดูถูกเหยียดหยามเป็นอย่างมาก ดังนั้นการปราศรัยว่าคู่แข่งทางการเมืองได้ทำการซื้อเสียงในพื้นที่เป็นการแสดงว่าคู่แข่งทางการเมืองได้กระทำการดูถูกคนใต้ว่าไม่มีศักดิ์ศรี ส่วนการปราศรัยว่าคู่แข่งทางการเมืองไม่มีอุดมการณ์ อุดมการณ์ตามความหมายของพรรคประชาธิปัตย์ คือ ความซื่อสัตย์ จริงใจ เชื่อใจ อุดมการณ์ดังกล่าวมีความเหมือนกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ที่รังเกียจการทุจริตคอร์รัปชันและให้ความสำคัญกับพวก ถ้าพวกต้องการความช่วยเหลือก็จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่ถ้าใครในพวกได้แยกตัวออกมาเพื่อแข่งขันกับพวก

³¹ ขวน เพชรแก้ว, "นิสัยและบุคลิกภาพของชาวภาคใต้ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา," หน้า 101-06.

³² Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 396.

³³ *Ibid.*, p. 226.

เดียวกัน คนใต้จะถือได้ว่าคนนั้นไม่มีความจริงใจเชื่อถือไม่ได้และไม่ควรคบหา ดังนั้นการปราศรัยว่า คู่แข่งทางการเมืองไม่มีอุดมการณ์แสดงให้เห็นว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนนั้นไม่มีความซื่อสัตย์จริงใจและไม่ควรเลือกคนแบบนี้มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากโจมตีคู่แข่งทางการเมืองว่าไม่มีศีลธรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้แล้ว สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์มักจะปราศรัยเสมอๆ คือ การปราศรัยว่าตัวเองเป็นพรรคการเมืองที่มีศีลธรรมตามรูปแบบของวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ อย่างไรก็ตาม การนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาใช้รณรงค์หาเสียงพรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่พรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวที่สามารถนำมาใช้รณรงค์หาเสียงได้ แต่ทว่าสิ่งที่พรรคการเมืองอื่นๆ ไม่สามารถนำไปใช้ในการรณรงค์หาเสียงในพื้นที่ภาคใต้ คือ การนำนายชวน หลีกภัย มาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

4.1.3 พรรคประชาธิปัตย์กับการชูนายชวน หลีกภัยเพื่อระดมคะแนนเสียงในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา

สำหรับการรณรงค์หาเสียงที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ได้รับคะแนนเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาคใต้เป็นอย่างมาก คือ การนำนายชวนมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง รูปแบบการรณรงค์หาเสียงที่พรรคประชาธิปัตย์นำนายชวนมาสนับสนุนในการหาเสียงประกอบไปด้วย การตั้งเวทีปราศรัยหาเสียง รถขบวนแห่หาเสียง การหาเสียงแบบพบปะชาวบ้านในพื้นที่ การติดโปสเตอร์แนะนำตัวผู้สมัคร สาเหตุที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์นายชวนมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียง อาจเป็นเพราะว่าคนใต้และคนสงขลาเคารพรักและเทิดทูนนายชวนเป็นอย่างมาก³⁴

สำหรับการรณรงค์หาเสียงในรูปแบบการพบปะชาวบ้านในพื้นที่ พรรคประชาธิปัตย์จะนำนายชวนมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงในรูปแบบนี้ก็ต่อเมื่อ ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นคนต่างพื้นที่หรือมีบารมีไม่มากพอที่จะชนะการเลือกตั้ง การรณรงค์หาเสียงแบบทั่วไปอาจทำให้พรรคประชาธิปัตย์สูญเสียที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้กับคู่แข่งทางการเมือง ดังนั้นเพื่อที่จะไม่เสียที่นั่งให้กับคู่แข่งทางการเมืองพรรคประชาธิปัตย์จึงจำเป็นต้องส่งนายชวนเข้าไปในพื้นที่ สาเหตุที่พรรคประชาธิปัตย์ต้องส่งนายชวนเข้าไปพบปะผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ดังกล่าว เพราะวายนายชวนเป็นบุคคลที่คนใต้เคารพรักและเทิดทูนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่นายชวนเข้าไปในพื้นที่เพื่อสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงไม่แต่เพียงจะง่ายต่อการเรียกคะแนนความนิยมให้กับผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์

³⁴ "ประชาธิปัตย์วันนี้..เป็นหนี้ 'บารมีชวน' ", เนชั่นสุดสัปดาห์ 2547, หน้า 10.

เท่านั้น แต่ยังเป็นกรเรียกคะแนนความนิยมให้กับผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์ได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการเลือกตั้งซ่อมเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลาที่พรรคประชาธิปัตย์ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นคนต่างพื้นที่มาลงสมัคร ในการเลือกตั้งครั้งนั้นพรรคประชาธิปัตย์สูญเสียที่นั่งในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 ดังนั้นเพื่อจะรักษาที่นั่งในพื้นที่ดังกล่าวจึงทำให้พรรคประชาธิปัตย์ต้องส่งนายชวนเข้าไปในพื้นที่เพื่อพบปะกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ การลงพื้นที่ดังกล่าวของนายชวนในขณะนั้นนายชวนมีสภาพที่ย่ำแย่เนื่องจากอายุที่มากขึ้น เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ได้พบเห็นสภาพของชวนที่ต้องลงหาเสียงเพื่อตัวผู้สมัครของพรรคจึงเป็นเหตุให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งสารนายชวน ประเด็นดังกล่าวได้ถูกพรรคประชาธิปัตย์นำไปหาเสียงโดยหาเสียงในลักษณะที่ว่า “นายชวนเป็นผู้เสียสละให้กับพรรคและประชาชน นายชวนเหนื่อยขนาดนี้ยังจะใจดำได้ลงคอกหรือ” เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ที่ได้ยินอย่างนั้นกระแสนตอบรับในตัวของผู้สมัครของพรรคพุ่งพรวด³⁵

ภาพที่ 2 การลงพื้นที่หาเสียงของนายชวนในการเลือกตั้งวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2547

ที่มา เนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 613 วันที่ 1-7 มีนาคม 2547 หน้า 10,12

การรณรงค์หาเสียงรูปแบบแบบรถขบวนแห่ การหาเสียงการเสียงลักษณะนี้เป็นหาเสียงแบบเคลื่อนที่โดยติดเครื่องเสียงไว้บนรถและขับไปรอบพื้นที่เขตเลือกตั้งเพื่อแนะนำผู้สมัคร เบอร์ของผู้สมัครและเรียกคะแนนเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์นำชวนมาการรณรงค์หาเสียงในการหาเสียงรูปแบบนี้ คือ เปิดเทปกระจายเสียงที่บันทึกเสียงว่า “ถ้ารักนายหัวชวน

³⁵ Ibid. หน้า 10 ; *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, pp. 235-36.

เลือกประชาธิปไตยหรือเลือกพรรคนายชวน”³⁶ สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์พยายามที่จะนำ นายชวนมาเป็นประโยชน์กับตัวเองให้มากที่สุด

ส่วนการรณรงค์หาเสียงรูปแบบป้ายหาเสียงหลังจากที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เปลี่ยนหัวหน้า พรรคมาเป็นนายบัญญัติ บรรทัดฐาน พรรคประชาธิปัตย์ให้การสนับสนุนบทบาทของนายบัญญัติให้ เข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียงอย่างเต็มที่ จึงทำให้บทบาทของนายชวนในการรณรงค์หา เสียงลดลงอย่างเห็นได้ชัด ดังตัวอย่างการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลา การเลือกตั้งครั้งนั้นเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกในยุคของนายบัญญัติจึงทำให้ พรรค ประชาธิปัตย์สนับสนุนนายบัญญัติให้มีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้งซ่อมที่เกิดขึ้นใน เขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลาอย่างเต็มที่ในฐานะหัวหน้าพรรค ในช่วงแรกของการรณรงค์หาเสียง พรรคประชาธิปัตย์ได้ทำการลดบทบาทของนายชวนจากป้ายหาเสียง โดยให้นายชวนมีรูปภาพคู่กับ นายบัญญัติโดยอยู่ข้างหลังภาพของผู้สมัครและรูปภาพมีขนาดเล็กกว่าผู้สมัคร³⁷ อย่างไรก็ตาม เมื่อ ใกล้ถึงวันเลือกตั้งนายบัญญัติไม่สามารถเรียกคะแนนความนิยมจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ได้จึงทำให้ พรรคต้องลดบทบาทของนายบัญญัติแล้วให้นายชวนเข้ามามีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง อีกครั้ง พรรคประชาธิปัตย์ได้ทำการเปลี่ยนป้ายหาเสียงใหม่ซึ่งป้ายหาเสียงดังกล่าวได้เอารูปของนาย บัญญัติออกจากป้าย เหลือเพียงรูปของนายชวนคู่กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ทว่าภาพของนายชวนมี ขนาดใหญ่กว่ารูปของผู้สมัคร³⁸ ส่วนสาเหตุที่ทำให้นายชวนกลับมามีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงอีก ครั้ง เพราะว่าคนได้ไม่ได้ชื่นชอบในตัวของนายบัญญัติมากนัก³⁹

³⁶ *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 298.

³⁷ ชรินทร์ แซ่มสาร, ชวน หลีกภัย เสาเอกประชาธิปัตย์ ไม่ค้ำยันประชาธิปัตย์ (กรุงเทพฯ กรีน-ปัญญาญาณ, 2550), หน้า 180.

³⁸ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p. 233.

³⁹ จิราภรณ์ คำจันทร์, "ความนิยมของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 และที่ 10 จังหวัดนครศรีธรรมราช," หน้า 75.

ภาพที่ 3 ป้ายหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ที่มีรูปนายชวน หลีกภัยเด่นกว่าผู้สมัคร

แหล่งที่มา Marc Askew “Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand”

หลังจากพรรคประชาธิปัตย์ได้เปลี่ยนหัวหน้าพรรคมาเป็นนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ บทบาทของนายอภิสิทธิ์ได้โดดเด่นขึ้นมามากในพื้นที่ภาคใต้ เมื่อเทียบกับนายบัญญัติทั้งที่นายบัญญัติเป็นคนได้ป้ายหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ไม่เพียงแต่จะมีภาพระหว่างนายอภิสิทธิ์คู่กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเท่านั้น แต่ยังมีป้ายหาเสียงที่มีรูปของของนายอภิสิทธิ์พร้อมกับข้อความเชิญชวนให้เลือกพรรคประชาธิปัตย์เหมือนกับป้ายหาเสียงของนายชวน เหตุผลที่ว่าทำไมนายอภิสิทธิ์ถึงได้มีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้มากกว่านายบัญญัติที่เป็นคนใต้อาจเป็นเพราะว่านายอภิสิทธิ์ได้รับการสนับสนุนและผลักดันโดยตรงจากนายชวน⁴⁰ แสดงว่าที่คนใต้ชื่นชอบในนายอภิสิทธิ์เป็นเพราะอิทธิพลของนายชวน

⁴⁰ ชนกันถ พูลสวัสดิ์, "ความผูกพันพรรคการเมืองในสังคมไทย : ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปัตย์ในสงขลาและตาก," หน้า 80.

ภาพที่ 4 ป้ายหาเสียงมีรูปนายชวน หลีกภัยและนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

แหล่งที่มา ผู้จัดการออนไลน์

การที่นายอภิสิทธิ์มีบทบาทในการหาเสียงในพื้นที่ภาคใต้มากกว่านายบัญญัติ นั้นมีความเป็นไปได้หรือไม่ที่นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลนายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย พบว่า ในส่วนของ*อิทธิพลระดับมาก เขตเลือกตั้งที่ 3* ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในร้อยละ 76 ต่อ 64 ส่วน*เขตเลือกตั้งที่ 7* ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อเพศหญิงมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 72 ต่อ 72 ในส่วนของ*อิทธิพลระดับปานกลาง* พบว่า *เขตเลือกตั้งที่ 3* นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 28 ต่อ 24 ส่วน*เขตเลือกตั้งที่ 7* นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 48 ต่อ 28 ส่วน*อิทธิพลระดับน้อย* นั้นมีเพียงเพศชายใน*เขตเลือกตั้งที่ 3* เพียงเขตเดียวในอัตราร้อยละ 8

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างพื้นที่พบว่า *อิทธิพลระดับมากในเพศชาย* นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ใน*เขตเลือกตั้งที่ 3* มากกว่า*เขตเลือกตั้งที่ 7* ในอัตราร้อยละ 64 ต่อ 44 ส่วน*เพศหญิง* พบว่า นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ใน*เขตเลือกตั้งที่ 3* มากกว่า*เขตเลือกตั้งที่ 7* ในอัตราร้อยละ 76 ต่อ 72 ส่วนของ*อิทธิพลระดับปานกลาง* พบว่า นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อเพศชาย*เขตเลือกตั้งที่ 7* มากกว่า*เขตเลือกตั้งที่ 3* ในอัตราร้อย

ละ 48 ต่อ 28 ส่วนเพศหญิงพบว่า นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลนายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์เขตเลือกตั้งที่ 7 มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 28 ต่อ 24

ตารางที่ 3 อิทธิพลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะที่มีต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เขตเลือกตั้งที่ 3	64	76	28	24	8	0
เขตเลือกตั้งที่ 7	44	72	48	28	0	0

สรุปผลการเก็บข้อมูลแสดงให้เห็นว่านายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพอสมควร โดยที่นายอภิสิทธิ์จะมีอิทธิพลกับเพศหญิงมากกว่าเพศชายและเมื่อเปรียบเทียบกับในส่วนของพื้นที่ นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์เขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมืองมากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 7

สำหรับการรณรงค์หาเสียงรูปแบบสุดท้ายที่พรรคประชาธิปัตย์นำนายชวนมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียง คือ การรณรงค์หาเสียงในรูปแบบเวทีปราศรัย เหตุผลสำคัญที่พรรคประชาธิปัตย์เมื่อตั้งเวทีปราศรัยขนาดใหญ่ถึงได้เลือกตั้งเวทีในเขตรอยต่อของเขตเลือกตั้งหลายเขต เพราะว่าการตั้งเวทีปราศรัยในจุดรอยต่อเขตเลือกตั้งไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหลายเขตได้รับฟังการปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ยังเป็นการประหยัดเวลาของนายชวนในการขึ้นเวทีปราศรัย ดังที่กล่าวไว้เบื้องต้นว่าเวทีปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ผู้ปราศรัยมักจะเอาวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้มาเป็นเครื่องมือในการปราศรัยอยู่เสมอ ยิ่งกว่านั้นถ้านายชวนขึ้นปราศรัยบทเวทีแล้วนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้มาเป็นเครื่องมือในการปราศรัย การปราศรัยโดยใช้วัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้มาเป็นเครื่องมือในการปราศรัยก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากการเก็บข้อมูลของ Askew ที่ได้ทำการเก็บข้อมูลการปราศรัยหาเสียงในช่วงการเลือกตั้งซ่อมเขตที่ 3 จังหวัดสงขลา เมื่อขึ้นเวทีปราศรัยนายชวนจะเริ่มใช้คำพูดว่า พวกเรา พรรคของเราพรรคของเราพรรคของคุณ⁴¹ เพื่อแสดงให้เห็นผู้ฟังรู้สึกถึงความใกล้ชิดระหว่างผู้ปราศรัยกับผู้ฟัง พร้อมๆ กันนั้นนายชวนจะปราศรัย

⁴¹ Askew, *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*, p.101.

ถึงความมีเกียรติไม่ขายเสียงของคนได้⁴² การปราศรัยของชนดังกล่าวต้องการแสดงให้คนสงขลาเห็นว่าพวกพรรคประชาธิปัตย์และผู้ฟังเป็นและความรักในศักดิ์ศรีของคนใต้ที่ไม่ยอมให้ใครมาหยามเกียรติ นอกจากการปราศรัยของนายชวนแล้ว สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์มักจะเอานายชวนมาสนับสนุนการหาเสียง คือ การเอานายชวนมาเปรียบเทียบกับผู้นำทางการเมืองของพรรคคู่แข่ง โดยจะปราศรัยเปรียบเทียบว่านายชวนเป็นคนมีสะอาดซื่อสัตย์ปราศจากการคอร์ปชั่นต่างจากผู้นำทางการเมืองที่เป็นคู่แข่งของพรรคประชาธิปัตย์⁴³ สิ่งสำคัญอีกอย่างที่พรรคประชาธิปัตย์ปราศรัยโจมตีคู่แข่งทางการเมือง คือ ปราศรัยกล่าวหาว่าคู่แข่งทางการเมืองต้องการที่จะทำทายนายชวน⁴⁴ การปราศรัยในลักษณะนี้เป็นการปราศรัยชี้ให้ผู้ฟังเห็นว่าผู้นำทางการเมืองที่เป็นคู่แข่งของพรรคไม่มีความเคารพในตัวของนายชวน ยิ่งกว่านั้นในการปราศรัยหาเสียงของพรรคไทยรักไทยในการเลือกตั้งซ่อมเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลานั้น นายทักษิณ ชินวัตร ยังหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงนายชวนแบบเสียๆ หายๆ โดยพูดในเชิงให้ความเคารพนายชวนว่า “นายชวนเป็นคนน่ารัก”⁴⁵ จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่านายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนสงขลาเป็นอย่างมาก ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลนายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย พบว่า ในส่วนของอิทธิพลระดับมาก เขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 84 ต่อ 80 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า นายชวนมีอิทธิพลต่อเพศหญิงมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 92 ต่อ 88 ในส่วนของอิทธิพลในระดับปานกลางพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของเพศหญิงมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 20 ต่อ 16 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 พบว่านายชวนมีอิทธิพลต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 12 ต่อ 8

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างพื้นที่พบว่า อิทธิพลระดับมากในเพศชายนายชวนมีอิทธิพลต่อเพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7 มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 88 ต่อ 84 ส่วนเพศหญิงพบว่านายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในเขตเลือกตั้งที่ 7 มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3

⁴² Ibid., p. 17.

⁴³ Ibid., p. 235.

⁴⁴ Ibid., p. 228.

⁴⁵ Ibid., p. 298.

ในอัตราร้อยละ 92 ต่อ 80 สำหรับอิทธิพลในระดับปานกลางพบว่า นายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของเพศชายในเขตเลือกตั้งที่ 3 มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 7 ในอัตราร้อยละ 16 ต่อ 12 ในส่วนของเพศหญิงพบว่า นายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในเขตเลือกตั้งที่ 3 มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 7 ในอัตราร้อยละ 20 ต่อ 8

ตารางที่ 4 อิทธิพลของนายชนวน หลีกภัยที่มีต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เลย	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เขตเลือกตั้งที่ 3	84	80	16	20	0	0	0	0
เขตเลือกตั้งที่ 7	88	92	12	8	0	0	0	0

สรุปผลการเก็บข้อมูลแสดงให้เห็นว่านายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากถึงร้อยละ 80 สะท้อนให้เห็นว่านายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเป็นอย่างมาก

เมื่อนายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเหมือนกัน ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่าจะระหว่างนายอภิสิทธิ์และนายชนวน บุคคลใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ากัน จึงได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลและเพื่อความมั่นใจแน่นของข้อมูลจึงได้นำปัจจัยหวัคະແນนของพรรคประชาธิปัตย์ นักการเมืองท้องถิ่น และข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มาทำการเปรียบเทียบ ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบบุคคลใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเลือกตั้งที่ 3 พบว่า ในส่วนของเพศชายเขตเลือกตั้งที่ 3 นายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายมากกว่านายอภิสิทธิ์ในอัตราร้อยละ 84 ต่อ 64 และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ปรากฏว่านายชนวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 84 ต่อ 32 ส่วนปัจจัยด้านหวัคະແນนและนักการเมืองท้องถิ่นพบว่า หวัคະແນนมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรค

ประชากรปีตรีร้อยละ 12 แสดงให้เห็นว่านายชวนมืออิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายมากที่สุด ส่วนเพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 3 นายชวนมืออิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมากกว่านายอภิสิทธิ์ในอัตราร้อยละ 80 ต่อ 76 และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ปรากฏว่านายชวนมืออิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 84 ต่อ 32 ส่วนปัจจัยด้านหัวคะแนนและนักการเมืองท้องถิ่นพบว่าหัวคะแนนมืออิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีร้อยละ 12 ส่วนนักการเมืองท้องถิ่นมืออิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีร้อยละ 4 แสดงให้เห็นว่านายชวนมืออิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปีตรีต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมากที่สุด

ตารางที่ 5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขต 3⁴⁶

	เพศชาย							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เลย	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชวน หลีกภัย	84	32	16	12	0	0	0	0
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	64	36	28	48	8	0	0	0
หวัคคะแนน	12	12	8	8	16	8	64	72
นักการเมืองท้องถิ่น	0	0	12	12	20	28	68	60
	เพศหญิง							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เลย	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชวน หลีกภัย	80	44	20	56	0	0	0	0
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	76	80	24	20	0	0	0	0
หวัคคะแนน	12	12	20	20	28	28	40	40
นักการเมืองท้องถิ่น	4	8	24	12	12	24	56	56

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7 พบว่า เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7 นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายมากกว่านายอภิสิทธิ์ในอัตราร้อยละ 88 ต่อ 44 และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ปรากฏว่านายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 88 ต่อ 60 ส่วนปัจจัยด้านหวัคคะแนนและนักการเมืองท้องถิ่นมาทำการเปรียบเทียบพบว่า หวัคคะแนนมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในอัตราร้อยละ 8 ส่วนนักการเมืองท้องถิ่นนั้นมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรค

⁴⁶ คำถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถคำถามตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ประชากรปดัยในอัตราร้อยละ 4 แสดงให้เห็นว่านายชวณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายมากที่สุด ส่วนเพศหญิง พบว่า นายชวณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมากกว่านายอภิสิทธิ์ในอัตราร้อยละ 92 ต่อ 72 และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ปรากฏว่านายชวณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 92 ต่อ 60 ปัจจัยด้านหัวคะแนนและนักการเมืองท้องถิ่นพบว่าหัวคะแนนมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยร้อยละ 8 ส่วนนักการเมืองท้องถิ่นมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยร้อยละ 8 แสดงให้เห็นว่านายชวณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมากที่สุด

ตารางที่ 6 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชากรปดัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตที่ 7

	เพศชาย							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เลย	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชวณ หลีกภัย	88	60	12	40	0	0	0	0
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	44	80	48	20	0	0	0	0
หัวคะแนน	8	0	8	8	36	40	48	52
นักการเมืองท้องถิ่น	4	0	12	16	40	36	44	48
	เพศหญิง							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่เลย	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชวณ หลีกภัย	92	60	8	46	0	4	0	0
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	72	72	28	24	0	4	0	0
หัวคะแนน	8	8	12	12	36	44	44	36
นักการเมืองท้องถิ่น	8	0	12	8	12	20	68	72

กล่าวโดยสรุปจากเปรียบเทียบข้อมูลแสดงให้เห็นว่านายชวนมืออิทธิพลในการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากที่สุดเมื่อเทียบกับบุคคลอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าคณะของพรรคประชาธิปัตย์ นักการเมืองท้องถิ่น และนายอภิสิทธิ์ ยิ่งกว่านั้นเมื่อข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มาทำการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่านายชวนมืออิทธิพลต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเป็นอย่างมาก นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมพรรคประชาธิปัตย์ถึงได้นำนายชวณมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงในภาคใต้ อย่างไรก็ตาม มีสิ่งที่น่าสนใจจากการเก็บข้อมูลนี้ คือ ในข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ จะเห็นได้ว่านายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่านายชวณ ทำไมนายอภิสิทธิ์ถึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มากกว่านายชวณ อาจเป็นเพราะการที่นายชวณจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคจึงทำให้บทบาทของนายชวณลดน้อยลง ยิ่งกว่านั้นการที่พรรคประชาธิปัตย์ให้การสนับสนุนบทบาทของนายอภิสิทธิ์เป็นอย่างมากจึงทำให้นายอภิสิทธิ์เป็นที่จดจำของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มากกว่านายชวณ จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นายอภิสิทธิ์ถึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มากกว่านายชวณก็เป็นไปได้

สรุปการที่พรรคประชาธิปัตย์นำนายชวณมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงมีด้วยกัน 3 รูปแบบสำหรับการรณรงค์หาเสียงรูปแบบแรกที่พรรคประชาธิปัตย์นำนายชวณมาสนับสนุนการหาเสียง คือ การหาเสียงแบบพบปะผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยจะใช้การหาเสียงรูปแบบนี้ก็ต่อเมื่อพบว่าเขตเลือกตั้งใดที่พรรคประชาธิปัตย์ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคนต่างถิ่นหรือมีบารมีน้อยกว่าคู่แข่ง พรรคประชาธิปัตย์จะส่งนายชวณให้เข้าไปพบปะผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ทันที เพราะว่าการที่ไปรณรงค์หาเสียงแบบทั่วไปอาจทำให้พรรคประชาธิปัตย์สูญเสียที่นั่งในพื้นที่นั้นให้กับคู่แข่งทางการเมือง การที่นายชวณเข้าไปรณรงค์หาเสียงในพื้นที่ดังกล่าวไม่เพียงแต่จะง่ายต่อการเรียกคะแนนความนิยมให้กับผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้น ยิ่งกว่านั้นยังสามารถเรียกคะแนนความนิยมให้กับผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์ได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย ส่วนการรณรงค์หาเสียงผ่านป้ายหาเสียงหลังจากที่นายชวณลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ได้ลงบทบาทการรณรงค์หาเสียงของนายชวณลงและสนับสนุนบทบาทของนายบัญญัติมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการเลือกตั้งซ่อมเขตเลือกตั้งที่ 3 จังหวัดสงขลานายบัญญัติไม่สามารถเรียกคะแนนความนิยมให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคได้ พรรคประชาธิปัตย์ได้ตัดสินใจลดบทบาทของนายบัญญัติลงแล้วกลับมาสนับสนุนนายชวณให้

เข้ามามีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงอีกครั้ง สำหรับป้ายหาเสียงเมื่อพรรคประชาธิปัตย์ได้เปลี่ยนหัวหน้าพรรคจากบัญญัติเป็นนายอภิสิทธิ์ นายอภิสิทธิ์กลับมีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงในพื้นที่ภาคใต้มากกว่านายบัญญัติทั้งๆ ที่ไม่ได้เป็นคนใต้จนทำให้นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์พอสมควร ส่วนสาเหตุที่ทำให้นายอภิสิทธิ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์มาจากการสนับสนุนของนายชวนแสดงให้เห็นว่านายชวนมีอิทธิพลต่อคนใต้พอสมควร ส่วนการรณรงค์หาเสียงผ่านรถขบวนแห่จะเสี่ยงโดยการกระจายเสียงว่ารักนายชวนเลือกประชาธิปัตย์ การรณรงค์หาเสียงในรูปแบบเวทีปราศรัยที่พรรคประชาธิปัตย์นำนายชวนมาสนับสนุนการรณรงค์หาเสียง พรรคประชาธิปัตย์จะให้นายชวนขึ้นไปปราศรัย พร้อมๆ กันนั้นนายชวนการปราศรัยของนายชวนได้นำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาเป็นเครื่องมือในการปราศรัยอีกด้วย ตัวอย่างการปราศรัยที่นายชวนนำวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาใช้ในการปราศรัย คือ นายชวนโดยจะเริ่มใช้คำปราศรัยที่ให้ผู้ฟังรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันระหว่างพรรคประชาธิปัตย์กับผู้ฟัง พร้อมๆ กันนั้นนายชวนจะปราศรัยถึงความรักศักดิ์ศรีของคนใต้ที่ไม่ยอมให้ใครมาดูถูกในเรื่องการซื้อเสียง ส่วนการปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ที่นำนายชวนมาสนับสนุนการปราศรัย คือ จะปราศรัยเปรียบเทียบว่านายชวนเป็นนักการเมืองที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตมากกว่าผู้นำทางการเมืองของพรรคคู่แข่ง และที่สำคัญพรรคประชาธิปัตย์จะปราศรัยกล่าวหาคู่แข่งทางการเมืองว่าต้องการทำลายนายชวนและไม่ให้ความเคารพนายชวน ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากการปราศรัยของนายทักษิณที่เสี่ยงที่จะพูดเสียๆ หายๆ กับนายชวนแสดงให้เห็นว่าคนสงขลาให้ความนับถือและเคารพนายชวนเป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่านายชวนมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ นอกจากนี้งานที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ ค้นพบข้อมูลที่สอดคล้องกันว่านายชวนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์⁴⁷ พร้อมๆ กันนี้นักวิชาการท้องถิ่นมักจะกล่าวว่านายชวนเป็นปัจจัยที่สำคัญ แต่ไม่ใช่ปัจจัยทั้งหมดที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์⁴⁸ งานศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ส่วนใหญ่จะนำแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาอธิบายถึง

⁴⁷ จิราภรณ์ คำจันทร์, "ความนิยมของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 และที่ 10 จังหวัดนครศรีธรรมราช," หน้า 62-65. หน้า 62-65 ; ชนกนภา พูลสวัสดิ์, "ความผูกพันพรรคการเมืองในสังคมไทย : ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปัตย์ในสงขลาและตาก," หน้า 80-81.

⁴⁸ "ความเป็น 'ปชป.-ชวน' เข้าถึงคนใต้ 'ลึกซึ้ง' ยิ่ง!," เนชั่นสุดสัปดาห์ 2547, หน้า 12.

สาเหตุการเลือกพรรคประชาธิปัตย์พรรคประชาธิปัตย์ของคนให้ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้ไม่ได้เป็นปัจจัยทั้งหมดที่ทำให้คนใต้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลของนายชวนที่มีต่อคนใต้ วัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มีส่วนสำคัญที่ทำให้คนใต้ชื่นชอบนายชวน

4.1.4 ชวน หลีกภัย กับกลยุทธ์ในการสร้างความเป็นนักการเมืองในอุดมคติของคนใต้

เมื่อนายชวนมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจึงทำให้เกิดคำถามขึ้นมาว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้นายชวนถึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ดังนั้นหัวข้อนี้จะเป็นการศึกษาเพื่อทราบสาเหตุที่ทำให้นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ โดยตั้งสมมุติฐานว่าสาเหตุที่ทำให้คนใต้รักและเคารพนายชวนเกิดจากการสร้างภาพลักษณ์ของนายชวนซึ่งภาพลักษณ์ดังกล่าวเป็นภาพของนักการเมืองในอุดมคติของคนใต้จึงทำให้นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์

จุดเริ่มต้นของการสร้างภาพลักษณ์นายชวนเกิดขึ้นจากการลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรกของนายชวน เพราะนายชวนเป็นผู้สมัครหน้าใหม่จึงทำให้นายชวนไม่มีความน่าเชื่อถือในสายตาของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะได้รับการเลือกตั้งจึงทำให้นายชวนต้องสร้างภาพลักษณ์ขึ้นมา เพราะการมีภาพลักษณ์ที่ดีย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันเพื่อชิงดูความสนใจจากสาธารณะ⁴⁹ ดังนั้นการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งภาพลักษณ์ที่ดีย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การสร้างภาพลักษณ์ของนายชวนในการเลือกตั้งครั้งนั้นประกอบด้วยกัน 3 ภาพหลักๆ คือ ภาพความเป็นลูกแม่ค้า ภาพคนมีการศึกษา อย่างไรก็ตาม ภาพคนมีความสามารถในการพูดไม่ได้เกิดจากความตั้งใจสร้างภาพลักษณ์ของนายชวน แต่ภาพลักษณ์ดังกล่าวส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือของนายชวน ส่วนภาพที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ ภาพของความเป็นนักการเมืองที่ซื่อสัตย์สุจริตและมีความสมถะซึ่งภาพดังกล่าวได้กลายเป็นภาพสัญลักษณ์ของนายชวน อย่างไรก็ตาม การสร้างภาพลักษณ์จะมีผลก็ต่อเมื่อมีกระบวนการส่งภาพลักษณ์ สำหรับกระบวนการส่งภาพลักษณ์ของนายชวน จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ในพื้นที่จังหวัดตรังและนอกพื้นที่จังหวัดตรัง สำหรับในพื้นที่จังหวัดตรังกระบวนการส่งภาพลักษณ์ของนายชวนจะดำเนินการด้วยตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ นายชวน นางถ้วน หลีกภัย ส่วนนายกิจ หลีกภัย และพรรคพวกของนาย

⁴⁹ Frank Jefkins, *Planned Press and Public Relations* (London: International Textbook, 1977), p. 14.

ชวนในสมัยเรียนเป็นตัวแปรที่สนับสนุนนายชวน ส่วนพื้นที่นอกจังหวัดตั้งกระบวนการส่งภาพลักษณ์ของนายชวนจะดำเนินการด้วยตัวแปรทั้งหมด 2 ตัวแปร คือ นายชวนและพรรคประชาธิปัตย์

การสร้างภาพลักษณ์ของนายชวนในจังหวัดตั้งเกิดขึ้นจากการที่นายชวนตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะนายชวนเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งหน้าใหม่จึงทำให้นายชวนไม่มีความน่าเชื่อถือเพื่อที่จะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นจึงทำให้นายชวนต้องสร้างภาพลักษณ์ขึ้นมา สำหรับภาพแรกที่นายชวนได้สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ คือ การแสดงภาพของคณาธิการศึกษา เนื่องจากว่านายชวนเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งหน้าใหม่และวิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดที่สามารถทำให้นายชวนได้รับความน่าเชื่อถือ การณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่จะชูภาพของคณาธิการศึกษาในระดับนิติศาสตร์บัณฑิต อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะแสดงให้เห็นให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดตั้งเห็นว่าตนเองมีความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่นๆ จึงทำให้นายชวนชูภาพของคณาธิการศึกษาระดับนิติบัณฑิตขึ้นมา⁵⁰ เพราะคนที่จบการศึกษาในระดับนิติบัณฑิตมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับนิติศาสตร์บัณฑิต ยิ่งกว่านั้นภาพของคณาธิการศึกษาในระดับนิติบัณฑิตได้ถูกตอกย้ำโดยนางฉ้วนในการหาเสียงช่วยนายชวนว่า “*นักการเมืองจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายซึ่งนายชวนมีความเหมาะสม เพราะมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย*”⁵¹

ส่วนภาพของความเป็นลูกแม่ค้า⁵² การสร้างภาพดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นว่าตนเองมีสถานะทางสังคมเหมือนกันกับพวกเขาจึงทำให้เข้าใจถึงปัญหาความเดือดร้อนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ยิ่งกว่านั้นการสร้างภาพดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งและนายชวน

สำหรับภาพลักษณ์ของคนที่มีความสามารถในการพูดไม่ได้เกิดจากความตั้งใจของนายชวนที่จะสร้างภาพนี้ขึ้นมา เพราะการที่จะสร้างภาพของคนที่มีความสามารถในการพูดไม่ได้สร้างโดยง่ายเหมือนภาพของคนที่มีการศึกษาหรือภาพของคนดีดี การที่จะมีภาพของคนที่มีความสามารถในการพูดได้นั้นบุคคลดังกล่าวต้องมีทักษะการพูดที่สูงพอสมควร ส่วนภาพของคนที่มีความสามารถในการพูดเกิดจากการปราศรัยหาเสียงของนายชวน ในช่วงที่นายชวนรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายชวนมีงบประมาณใน

⁵⁰ สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย," หน้า 79.

⁵¹ เรืองศักดิ์ กำธู, ชวน หลีกภัย ลูกแม่ค้าขายพุงปลา (กรุงเทพฯ: บางหลวง, 2535), หน้า 57.

⁵² สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย," หน้า 68, 78-79.

การหาเสียงน้อยจึงทำให้นายชวนไปซื้อร้อง “โนราห์เต็ม”⁵³ ให้ขึ้นปราศรัยหน้าเวทีก่อนการแสดง มโนราห์ เมื่อนายชวนขึ้นปราศรัยปรากฏว่าการปราศรัยของนายชวนเป็นที่ถูกใจของคนที่ได้รับฟังเป็นอย่างมากจนทำให้คนมาดูการแสดงมโนราห์มากขึ้น เพราะอยากฟังการปราศรัยของนายชวน⁵⁴

ส่วนกระบวนการส่งภาพลักษณ์ของนายชวนนอกพื้นที่จังหวัดตรังเกิดขึ้นจากการที่นายชวนสามารถชักชวนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาคใต้ให้เข้ามาสังกัดพรรคประชาธิปัตย์⁵⁵ จนมีบาร์มีมากพอที่จะได้รับการสนับสนุนให้เป็นแกนนำสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภาคใต้⁵⁶ เมื่อได้เป็นแกนนำสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภาคใต้จึงทำให้นายชวนต้องลงไปปราศรัยหาเสียงเพื่อช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้⁵⁷ จึงทำให้ภาพของคนมีความสามารถในการพูดของนายชวนเป็นที่รับรู้ของคนได้มากยิ่งขึ้น สำหรับภาพของการเมืองนักการเมืองที่ซื่อสัตย์เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า นายชวนเป็นนักการเมืองที่มีภาพของนักการเมืองที่ซื่อสัตย์ เมื่อนายชวนได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค พรรคประชาธิปัตย์ได้ทำการชูภาพความเป็นนักการเมืองที่ซื่อสัตย์ของนายชวน เพราะต้องการนำภาพลักษณ์ของนายชวนมาเป็นภาพลักษณ์ของพรรค⁵⁸ เนื่องจากการชูภาพของพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้ภาพลักษณ์ของนักการเมืองที่ซื่อสัตย์เป็นที่รู้จักมากขึ้นและภาพลักษณ์ดังกล่าวได้กลายเป็นสัญลักษณ์ที่ติดตัวนายชวน

ภาพของความเป็นคนสมถะไม่ถือตัวของนายชวนเกิดจากการดำเนินการของนายชวนและพรรคประชาธิปัตย์ ทุกครั้งที่นายชวนออกพื้นที่เมื่อพบเห็นประชาชนนายชวนจะเขาไปทักทายอย่างเป็นกันเอง พร้อมๆ กันนั้นเมื่อพบผู้สูงอายุนายชวนจะเดินเข้าไปทักทายทันทีและถามสารทุกข์สุกดิบ แสดงให้เห็นว่านายชวนให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นเมื่อออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนนายชวนจะกำชับกับผู้ให้การต้อนรับอยู่เสมอว่าไม่ต้องลำบากในการต้อนรับ ประชาชนนั่งอย่างไรตนก็จะนั่งอย่างนั้น⁵⁹ ส่วนพรรคประชาธิปัตย์เมื่อทราบกำหนดการว่านายชวนจะลงพื้นที่ก็จะ

⁵³ นักแสดงมโนราห์ มโนราห์คือการแสดงพื้นบ้านอย่างหนึ่งของภาคใต้

⁵⁴ เรืองศักดิ์ ก่ำจร, ขวน หลีกภัย ลูกแม่ค้าขายพุงปลา หน้า 68.

⁵⁵ ชีระพล สุคนธวิท, "การขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนายชวน หลีกภัย (พ.ศ. 2512-2535)," หน้า 125.

⁵⁶ เรืองศักดิ์ ก่ำจร, ขวน หลีกภัย ลูกแม่ค้าขายพุงปลา หน้า 121.

⁵⁷ สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย," หน้า 109.

⁵⁸ Ibid., หน้า 203.

⁵⁹ ณรงค์ พกเกษม, ขวน หลีกภัย : นายกรัฐมนตรีที่มาจากเด็กวัด (เชียงใหม่: The Knowledge Center, 2544), หน้า 158-59.

สั่งให้สมาชิกพรรคทำการนัดแนะกับชาวบ้านให้มากินข้าวกับนายชวน⁶⁰ จึงทำให้ภาพดังกล่าวขยายกว้างยิ่งขึ้น

สำหรับแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์ได้อธิบายการสร้างภาพลักษณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่า ภาพ (image) ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสร้างขึ้นแล้วฉายออกไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ถูกกำหนดคุณสมบัติต่างๆ ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งมองว่าคุณสมบัติดังกล่าวเป็นคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม การนำแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์มาอธิบายเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนใต้ชื่นชอบนายชวน เพราะการรณรงค์หาเสียงเป็นเรื่องของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะได้คำอธิบายที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิด Perceptual Balance มาใช้วิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดการสร้างภาพลักษณ์ แนวคิด Perceptual Balance อธิบายว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนมีค่านิยมหรือทัศนคติส่วนตัวอยู่แล้ว ค่านิยมหรือทัศนคติดังกล่าวจะเป็นตัวประเมินภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง⁶¹ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้มาเป็นค่านิยมหรือทัศนคติส่วนตัวของคนใต้

เมื่อพิจารณาจากกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของนายชวนจะเห็นได้ว่านายชวนสร้างภาพลักษณ์ที่มีความสอดคล้องกับค่านิยมของคนใต้ตามแนวคิด Perceptual Balance อย่างเช่นภาพของการเป็นคนมีการศึกษาของนายชวน ภาพของคนมีการศึกษาของนายชวนเกิดจากการที่นายชวนต้องการสร้างความน่าเชื่อถือในลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกและในการเลือกตั้งครั้งนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่ชูภาพของคนที่จบการศึกษาในระดับนิติศาสตร์บัณฑิต เพื่อจะสร้างความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่นๆ จึงทำให้นายชวนต้องชูภาพของคนจบนิติบัณฑิตเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความรู้ความสามารถที่มากกว่าผู้สมัครรายอื่นๆ เพราะในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้คนใต้ชื่นชอบคนมีการศึกษามีความรู้ความสามารถ⁶² นอกจากนี้คนใต้นิยมความเป็นกันเองและเคารพในความเป็นมนุษย์ของกันและกัน⁶³ จึงทำให้นายชวนต้องสร้างภาพความเป็นลูกแม่ค้าและเป็นคนติดดินไม่ถือตัว นอกจากจะชอบคนมีการศึกษาและนิยมความเป็นกันเองแล้ว คนใต้อยังชื่นชอบคนที่

⁶⁰ สุเทพ เดชะชีพ, "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย," หน้า 111.

⁶¹ สมบัติ จันทรวงศ์, การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 2539 : การศึกษายุทธศาสตร์การสร้างภาพ : การงานการวิจัย, หน้า 1. หน้า 1

⁶² อมรา ศรีสุชาติ, สายรากภาคใต้ : ภูมิลักษณะ รูปลักษณะ จิตลักษณะ, หน้า 3-4.

⁶³ ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้, โลกทัศน์คนไทในภาคใต้, หน้า 10.

มีความสามารถในการพูดเป็นอย่างมาก⁶⁴ และเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการพูดของนายชวนเป็นที่ทราบกันดีว่านายชวนมีความสามารถในการพูดสูงมากจนได้รับสมญานามว่า “ใบมีดโกนอาบน้ำผึ้ง”⁶⁵ นี้อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เวทีปราศรัยหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ถึงเป็นที่นิยมในพื้นที่ภาคใต้ เพราะผู้ปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดสูงมาก

ส่วนภาพของนักการเมืองที่ชื่อสัตย์สุจริต นายชวนเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงอย่างมากในเรื่องของความเป็นนักการเมืองที่ชื่อสัตย์สุจริตจนกลายเป็นสัญลักษณ์ของนายชวน เมื่อนึกถึงนักการเมืองที่ชื่อสัตย์สุจริตและในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้นั้นจึงเกิดการโยงกินทุจริตคอร์รัปชัน⁶⁶ จึงทำให้นายชวนต้องสร้างภาพนี้ขึ้นและพรรคประชาธิปัตย์เป็นคนที่ขยายภาพนี้ให้เป็นที่รับรู้ของคนใต้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้อาจเป็นเรื่องการโยงกินทุจริตคอร์รัปชันมีความขัดแย้งกันเองกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้อีกในเรื่องการถือพวกในกลุ่มคนใต้อาจต้องคอยให้ความช่วยเหลือพวกในกลุ่มคนใต้อาจตีความได้ว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้อาจเป็นเรื่องการโยงกินทุจริตคอร์รัปชันเป็นเพียงแค่มุมมองคนใต้อาจมีต่อนักการเมือง อาจกล่าวได้ว่าคนใต้อาจต้องการนักการเมืองที่ชื่อสัตย์สุจริต ดังนั้นเมื่อนายชวนปรากฏตัวขึ้นมาพร้อมกับภาพของนักการเมืองชื่อสัตย์สุจริตจึงทำให้คนใต้อาจชื่นชอบนายชวน ส่วนภาพความเป็นคนใต้อาจเกิดจากกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของชวนแต่เป็นสิ่งที่ติดตัวนายชวนมาตั้งแต่กำเนิด ในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนใต้อาจจะมีความสำคัญกับพวกเดียวกันเป็นอย่างมาก⁶⁷ การถือพวกในกลุ่มคนใต้อาจเป็นสาเหตุทำให้คนใต้อาจสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์มากขึ้น เมื่อนายชวนขึ้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เพราะต้องการให้คนใต้อาจเป็นนายกรัฐมนตรี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดภาพลักษณ์ของนายชวนที่ส่งไปยังคนใต้อาจจะเป็นตัวต้นที่แท้จริงของนายชวนหรือไม่นั้นไม่มีใครทราบ แต่ภาพต่างๆ ที่นายชวนได้ส่งไปยังคนใต้อาจได้แก่ ภาพนักการเมืองที่มีการศึกษา ภาพนักการเมืองที่มีความสามารถในการพูด ภาพนักการเมืองติดดินสมถะไม่ถือตัว ภาพนักการเมืองชื่อสัตย์สุจริต และภาพสุดท้ายเป็นภาพที่ไม่ได้เกิดจากการสร้างขึ้นของนายชวนแต่เป็น

⁶⁴ ดันพิทยคุปต์, "รายงานการวิจัยโครงการสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่น : จังหวัดสงขลา," หน้า 37. ; ภูเมฆ สัตย์พิพัฒน์, "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้," หน้า 93.

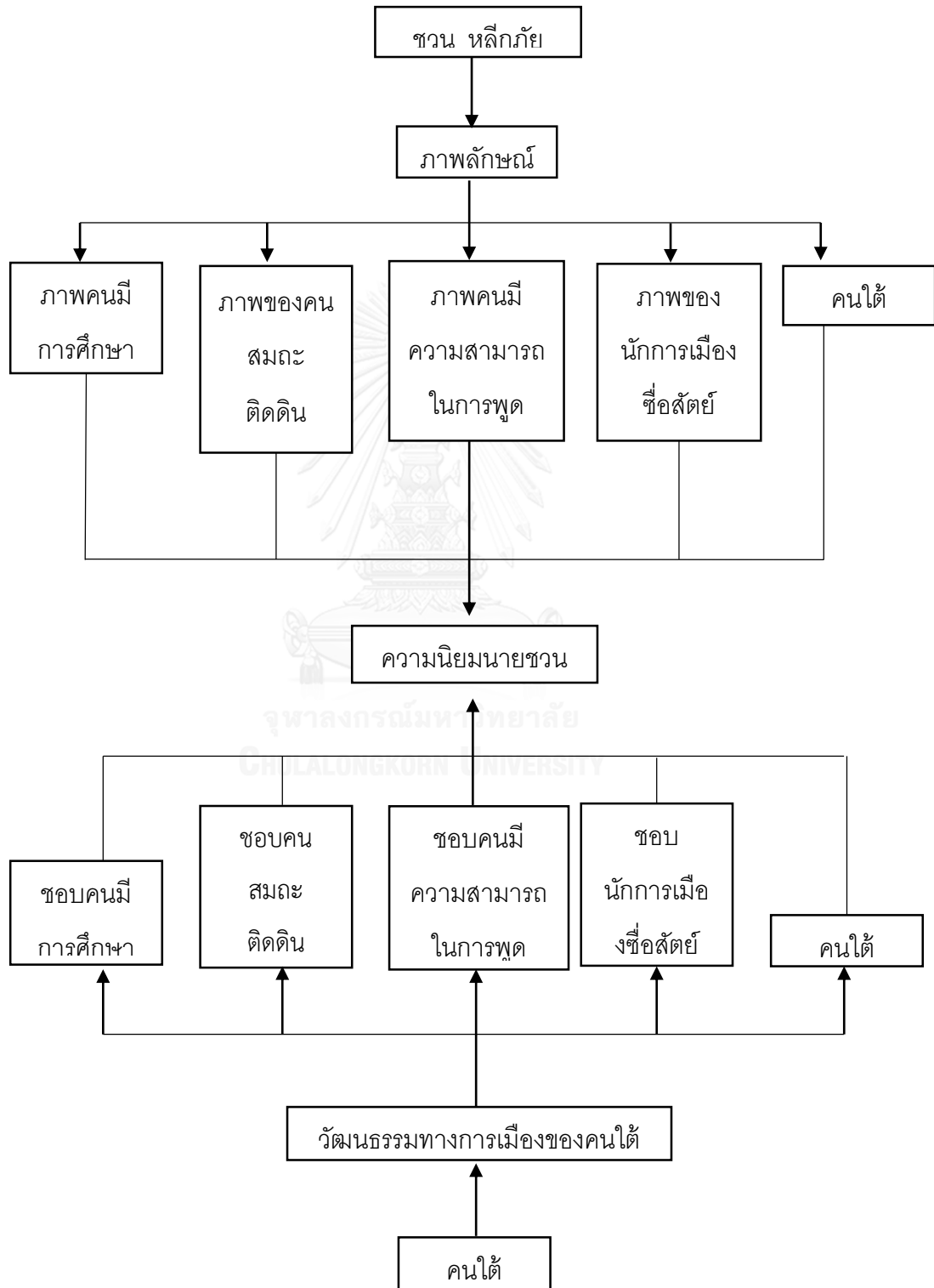
⁶⁵ เรืองศักดิ์ กำธู, ชวน หลีกภัย ลูกแม่ค้าขายพุงปลา หน้า 12.

⁶⁶ ภูเมฆ สัตย์พิพัฒน์, "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้," หน้า 64-65.

⁶⁷ นิธิ เอียวศรีวงศ์, "พวก ของคนใต้อาจกับประชาธิปัตย์"; สอนศรี, โลกทัศน์ของชาวใต้จากประเพณี, หน้า 31.; อาคม เดชทองคำ, หัวใจแก้ววชน (กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนเพื่อการวิจัย, 2543), หน้า 65.

ภาพที่ติดตัวนายชวณมาตั้งแต่กำเนิด คือ ภาพความเป็นคนใต้ ซึ่งภาพต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้นายชวณเป็นที่ชื่นชอบของคนใต้จนกล่าวได้ว่านายชวณเปรียบเสมือนนักรบเมืองในอุดมคติของคนใต้

แผนภาพที่ 7 กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของนายชวณ หลีกภัย

4.2 มุมมองที่แตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ภายหลังที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมผ่านการพิจารณาการลงมติดังกล่าวทำให้เกิดความไม่พอใจของประชาชนหลายภาคส่วนจนนำไปสู่การชุมนุมประท้วงคัดค้าน เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ได้ผ่านการลงมติของสภาผู้แทนราษฎรได้ถูกแก้ไขเนื้อหาสาระจากเนื้อหาเดิมที่เสนอโดยนายวรชัย เหมมะ การแก้ไขเนื้อหาดังกล่าวเป็นการแก้ไขให้กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิกฤตทางการเมืองได้รับการนิรโทษกรรมทั้งหมด ในการชุมนุมประท้วงคัดค้านได้มีหลายกลุ่มที่ประท้วงคัดค้าน แต่กลุ่มที่มีอิทธิพลอย่างมากในการคัดค้านดังกล่าว คือ กลุ่มของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ภายใต้ชื่อคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ “กปปส.” ต่อมาเมื่อร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมมาถึงในขั้นการพิจารณาของสภาวุฒิสภา สภาวุฒิสภามีมติไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไป แต่กระนั้นการชุมนุมของกลุ่มกปปส. ยังดำเนินต่อไปและเปลี่ยนเงื่อนไขจากการคัดค้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเป็นการต่อต้านรัฐบาล การชุมนุมประท้วงคัดค้านของกลุ่ม กปปส. ได้ทำการปิดล้อมและพยายามบุกรุกเข้ายึดอาคารสถานที่ราชการหลายแห่ง เมื่อไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีจึงได้ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อหาทางออกวิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การชุมนุมของกลุ่ม กปปส. ไม่ได้ยุติลง ยิ่งกว่านั้นกลุ่ม กปปส. ได้ประกาศว่าการยุบสภาไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นได้และชุมนุมกดดันให้รัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ลาออกจากรัฐบาลรักษาการ เพื่อเปิดทางให้กลุ่มคนกลางเข้ามาจัดการบริหารประเทศและเสนอให้มีการจัดตั้งสภาประชาชนเพื่อทำหน้าที่ปฏิรูปและบริหารจัดการระบอบทักษิณให้หมดสิ้นจากประเทศไทย

เมื่อการชุมนุมประท้วงของกลุ่ม กปปส. ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองจนนำไปสู่การยุบสภาเพื่อหาทางออกของวิกฤตทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าพรรคประชาธิปัตย์จะไม่เห็นด้วยกับแนวทางแก้ปัญหารัฐบาลจึงตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยให้เหตุผลว่า “การเมือง ณ ปัจจุบันอยู่ในสถานะที่ล้มเหลว รัฐบาลเป็นผู้ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองและพรรคมองว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการเมืองได้ ประชาชนต้องการให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองและไม่เชื่อว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจะสามารถปฏิรูปทางการเมืองได้ พรรคประชาธิปัตย์จะลงเลือกตั้งใหม่อีก

ครั้งหลังจากการปฏิรูปทางการเมือง” (หาอ่านเพิ่มเติมได้ที่ฐานออนไลน์)⁶⁸ จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

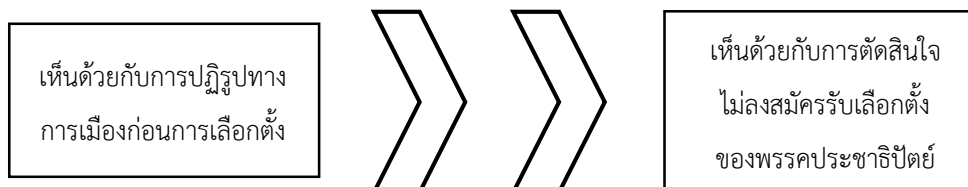
ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาถึงการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้ง 2 กุมภาพันธ์ 2557 โดยได้ตั้งคำถามในการศึกษาครั้งนี้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีมุมมองต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ต่างกันหรือไม่ โดยได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อตอบคำถามนี้ว่า “ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แต่มีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” ส่วนการนำเสนอในหัวข้อนี้จะเริ่มนำเสนอในส่วนของความเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งลำดับถัดมาจะเป็นการนำเสนอในส่วนของความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

4.2.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง พบว่า สาเหตุที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น เพราะต้องการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนที่การเลือกตั้ง แสดงให้เห็นว่าการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งเป็นสาเหตุที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงได้ตั้งตัวแปรการศึกษาว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ดังแผนภาพที่ 8

⁶⁸ "อภิสิทธิ์ แฉลงจุดยืนพรรคประชาธิปัตย์ บอยคอตเลือกตั้ง 2 ก.พ..."

แผนภาพที่ 8 ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

เพื่อที่จะทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองมากน้อยแค่ไหน ดังนั้นในหัวข้อนี้จะเป็นการนำเสนอผลการเก็บข้อมูลมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาในประเด็นเรื่องการเห็นกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง สำหรับการนำเสนอในส่วนแรกจะนำเสนอข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง สืบต่อกันมาจะนำเสนอข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ส่วนสุดท้ายเป็นการนำเสนอข้อมูลความแตกต่างระหว่างวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

4.2.1.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

การนำเสนอข้อมูลส่วนนี้เป็นการนำเสนอในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยโดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลด้วยกัน 3 ส่วน คือ ข้อมูลมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง พบว่า ในส่วนของกลุ่มที่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้ง **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) เพศชายเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 88 ต่อ 84 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศหญิงเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ

ละ 96 ต่อ 88 สำหรับกลุ่มที่**ไม่เห็นด้วย**กับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** **เพศหญิง**ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่า**เพศชาย**ในอัตราร้อยละ 16 ต่อ 12 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า **เพศชาย**ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่า**เพศหญิง**ในอัตราร้อยละ 12 ต่อ 4

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างพื้นที่พบว่า **เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 3** เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งเท่ากับ**เขตเลือกตั้งที่ 7** ในอัตราร้อยละ 88 ต่อ 88 ส่วน**เพศหญิง**พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 7** เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่า**เขตเลือกตั้งที่ 3** ในอัตราร้อยละ 96 ต่อ 84 ส่วนกลุ่มที่**ไม่เห็นด้วย**กับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในส่วนของการพบว่า **เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7** ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งเท่ากับ**เขตเลือกตั้งที่ 3** ในอัตราร้อยละ 12 ต่อ 12 ส่วน**เพศหญิง**พบว่า **เพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 3** ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่า**เขตเลือกตั้งที่ 7** ในอัตราร้อยละ 16 ต่อ 4

จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ปรากฏว่า ผู้สัมภาษณ์ทุกคนให้การสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งโดยมองว่า ปัญหาการคอร์รัปชัน การหาประโยชน์ส่วนตัวของนักการเมืองเป็นสาเหตุสำคัญที่จะต้องมีการปฏิรูปการเมือง ยิ่งกว่านั้นจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าการปฏิรูปทางการเมืองโดยนักการเมืองจะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมือง⁶⁹

	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง) ร้อยละ	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท) ร้อยละ	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง) ร้อยละ	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท) ร้อยละ
ชาย	88	88	12	12
หญิง	84	96	16	4

⁶⁹ คำสัมภาษณ์ทั้งหมดอยู่ในส่วนของภาคผนวก

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง และจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ปรากฏว่า ผู้สัมภาษณ์ทุกคนให้การสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง จากข้อมูลทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง นอกจากนี้จากตัวแปรการศึกษาที่ตั้งว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนว่าต้องการให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพร้อมๆ กันนั้นจากเก็บข้อมูลในคำถามปลายเปิดพอสรุปได้ว่า การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง⁷⁰ แสดงว่าการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศพบว่า เขตเมืองเพศชายเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง ส่วนเขตชนบทเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชาย ถึงแม้ว่าทั้ง 2 พื้นที่เพศชายและเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปที่ต่างกันโดยพื้นที่เขตเมืองเพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง ส่วนเขตชนบทเพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าเพศชาย แต่ไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมากนัก อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากคำสัมภาษณ์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยทั้งเพศชายและเพศหญิงใน 2 พื้นที่ก็พบว่าให้คำสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกันจึงทำให้ไม่เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ

สำหรับความแตกต่างระหว่างพื้นที่พบว่า เพศชายเขตเมืองเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งเท่ากับเพศชายเขตชนบท ส่วนเพศหญิงเขตชนบทเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิงเขตเมือง แต่ถ้าเมื่อพิจารณาค่าร้อยละของทั้ง 2 พื้นที่จะเห็นว่าพื้นที่ชนบทเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าพื้นที่เขตเมืองแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่พื้นที่เขตชนบทจะเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค

⁷⁰ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามปลายเปิดจึงทำให้ไม่สามารถแยกข้อมูลระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และระบุความถี่ในการตอบคำถามได้

ประชาธิปไตยมากกว่าพื้นที่เขตเมือง ทั้งๆ ที่ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่เขตชนบทเป็นพื้นที่ที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปไตยน้อยกว่าเขตเมือง

4.2.1.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

การนำเสนอข้อมูลส่วนนี้ได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลด้วยกัน 3 ส่วน คือ ข้อมูลมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง พบว่า กลุ่มที่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้ง **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) เพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 100 ต่อ 96 ส่วนพื้นที่**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศชายเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 100 ต่อ 84 สำหรับกลุ่มที่**ไม่เห็นด้วย**กับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า พื้นที่**เขตเลือกตั้งที่ 3** เพศชายไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 16 ส่วนพื้นที่**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า เพศหญิงไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 12

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างพื้นที่พบว่า เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7 เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 100 ต่อ 96 ส่วนเพศหญิงพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 7 ในอัตราร้อยละ 100 ต่อ 84 สำหรับกลุ่มที่**ไม่เห็นด้วย**กับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 3 ไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 4 ส่วนเพศหญิงพบว่า เพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 7 ไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 12

จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความเห็นที่เหมือนกัน คือ เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งโดยมองว่า ปัญหาการคอร์รัปชัน การหาประโยชน์ส่วนตนของและการ

ไม่สนใจของนักการเมือง เป็นสาเหตุสำคัญที่จะต้องมีการปฏิรูปการเมือง ส่วนที่จะมาปฏิรูปการเมืองผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มองว่าคนนอกเหมาะสมที่จะมาปฏิรูปการเมืองมากกว่านักการเมือง

	ตารางที่ 8 มุมมองของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชาย	96	100	4	0
หญิง	100	84	0	12

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง และจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ปรากฏว่า ผู้สัมภาษณ์ทุกคนให้การสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง จากข้อมูลทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง นอกจากนั้นจากตัวแปรการศึกษาที่ตั้งว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มองว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนว่าต้องการให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง พร้อมๆ กันนั้นจากเก็บข้อมูลในคำถามปลายเปิดพอสรุปได้ว่า การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง แสดงว่าการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศพบว่า เขตเมืองเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชาย ส่วนเขตชนบทเพศชายเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง สำหรับพื้นที่เขตเมืองนั้นเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปมากกว่าเพศชาย แต่เมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละของทั้งเพศชายและเพศหญิงจะเห็นว่าค่าร้อยละของทั้ง 2 เพศไม่ต่างกันมาก ส่วนพื้นที่เขตชนบทเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมากกว่าเพศชายพอสมควร แต่จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ก็พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ให้คำสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกันจึง

ทำให้ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศมากจะมีแค่เขตชนบทเท่านั้นที่เพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าเพศชายพอสมควร

สำหรับความแตกต่างระหว่างพื้นที่เพศชายเขตชนบทเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชายเขตเมือง ส่วนเพศหญิงเขตเมืองเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิงเขตชนบท แต่เมื่อพิจารณาดูค่าร้อยละของเพศชายและเพศหญิงทั้ง 2 พื้นที่ จะเห็นได้ว่าพื้นที่เขตเมืองเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมากกว่าพื้นที่เขตชนบท จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองอาจจะเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตชนบท

4.2.1.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้วัยในประเด็นเรื่องการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

สำหรับส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลรวมของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ โดยจะเป็นการนำเสนอเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มว่ามีความแตกต่างมากน้อยเพียงใด ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง พบว่า ในส่วนของเพศชาย ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 98 ต่อ 88 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 10 ต่อ 8 ส่วนเพศหญิง พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 92 ต่อ 90 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 10 ต่อ 8

ตารางที่ 9 ผลรวมของความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้ง

	ชาย		หญิง	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เห็นด้วย	88	98	90	92
ไม่เห็นด้วย	12	2	10	8

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย จากสมมุติฐานที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า “มีความเป็นไปได้ที่กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” ซึ่งในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ตั้งตัวแปรการศึกษาไว้ว่าการเห็นด้วยกับการปฏิรูปมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ และจากการเก็บข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นไปตามตัวแปรการศึกษาที่วางไว้ แต่ทว่าเมื่อทำการรวมข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเพื่อหาความแตกต่างระหว่างวัยกลับพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จะเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยซึ่งถ้าเป็นแบบนี้การศึกษารั้งนี้อาจไม่เป็นไปตามสมมุติ

4.2.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

จากศึกษาในหัวข้อที่แล้วพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งและการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ดังแผนภาพที่ 8 หากแต่ว่าในการเก็บข้อมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปกลับพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มสูงวัยจึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จะเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ประชากรป็นัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ดังนั้นหัวข้อนี้จึงเป็นการนำเสนอเพื่อพิสูจน์ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่หรือไม่ โดยตั้งสมมุติฐานเพื่อหาคำตอบว่า “ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัย แต่มีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” โดยในส่วนแรกจะนำเสนอข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัย ลำดับถัดมาจะเป็นการนำเสนอในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ส่วนลำดับสุดท้ายเป็นการนำเสนอในส่วนของความแตกต่างระหว่างวัยในประเด็นการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัย

4.2.2.1 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัย

สำหรับหัวข้อนี้จะนำเสนอในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยว่าเห็นด้วยหรือไม่ ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัย พบว่า สำหรับกลุ่มที่เห็นด้วย เขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 60 ต่อ 48 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 64 ต่อ 56 สำหรับกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 เพศชายไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 16 ต่อ 12 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 พบว่า เพศหญิงไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 28 ต่อ 24 ส่วนกลุ่มที่เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 เพศชายเฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศหญิงในอัตราร้อยละ 36 ต่อ 28 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 พบว่า เพศหญิงเฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชากรป็นัยมากกว่าเพศชายในอัตราร้อยละ 20 ต่อ 8

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างพื้นที่พบว่า เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 7 เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายในเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 56 ต่อ 48 ส่วนเพศหญิงพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 7 เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 64 ต่อ 60 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในส่วนของเพศชายพบว่า พื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 24 ต่อ 16 ส่วนของเพศหญิงพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 7ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 28 ต่อ 12 สำหรับกลุ่มที่เฉยๆ กกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในส่วนของเพศชายพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 เฉยๆ กกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 7 ในอัตราร้อยละ 36 ต่อ 20 ส่วนเพศหญิงพบว่า เขตเลือกตั้งที่ 7 เฉยๆ กกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเลือกตั้งที่ 3 ในอัตราร้อยละ 28 ต่อ 8

ตารางที่ 10 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เฉยๆ	
	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)
ชาย	48	56	16	24	36	20
หญิง	60	64	12	28	28	8

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ยกเว้นเพศชายพื้นที่เขตเมืองเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวไม่ถึงร้อยละ 50 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายทั้งพื้นที่เขตเมืองและพื้นที่เขตชนบท เมื่อย้อนกลับไปดูข้อมูล

การเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในตารางที่ 7 จะเห็นว่าพื้นที่เขตเมืองเพศชายเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง แต่ไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมาก ส่วนพื้นที่เขตชนบทพบว่า เพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชาย ข้อค้นพบที่น่าสนใจตรงที่ทำไมเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชาย นอกจากนั้นจากข้อมูลนี้ได้ค้นพบสิ่งที่น่าสนใจอีกอย่าง คือข้อมูล “เฉยๆ” เพราะเมื่อดูค่าร้อยละในส่วนของข้อมูลเฉยๆ จะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเฉยๆ กับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พอสมควรแสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยบางส่วนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ แต่การผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเฉยๆ กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้หมายความว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง และเมื่อย้อนกลับไปดูข้อมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในตารางที่ 7 จะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในพื้นที่ชนบทเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในเขตเมืองซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลการเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์ สิ่งที่น่าสนใจจากข้อมูลนี้ คือ ทำไมผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในพื้นที่เขตชนบทเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองและเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในพื้นที่เขตเมือง ทั้งๆ ที่การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งพื้นที่ในการศึกษาว่าพื้นที่เขตเมืองมีความเหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตชนบท

4.2.2.2 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

หัวข้อนี้เป็นนำเสนอในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ว่าเห็นด้วยหรือไม่ ตารางที่ 11 แสดงข้อมูล

ตารางที่ 11 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค
ประชาธิปัตย์

	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เฉยๆ	
	เขตเลือก ตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือก ตั้งที่ 7 (ชนบท)	เขตเลือก ตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือก ตั้งที่ 7 (ชนบท)	เขตเลือก ตั้งที่ 3 (เมือง)	เขตเลือก ตั้งที่ 7 (ชนบท)
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชาย	64	32	16	32	20	36
หญิง	68	44	8	36	24	20

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่า เพศหญิงทั้งพื้นที่เขตเมืองและพื้นที่เขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย และเมื่อดูข้อมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งในตารางที่ 8 จะเห็นว่าพื้นที่เขตเมืองเพศหญิงเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศชาย แต่ก็ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมากนัก ส่วนพื้นที่เขตชนบทพบว่า เพศชายเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิงพอสมควร แต่กลายเป็นว่าเพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า จากข้อมูลนี้จึงได้เกิดคำถามขึ้นมาว่าเหตุใดเพศหญิงถึงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย อาจมีความเป็นไปได้ที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่อาจชื่นชอบหรือพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย

ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิง อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลนี้ได้ค้นพบสิ่งที่น่าสนใจ คือ ข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทจะเห็นว่าค่าร้อยละผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบททั้ง 3 ข้อมูลมีค่าร้อยละไม่ต่างกัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อดูค่าร้อยละของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์จะเห็นว่าค่าร้อยละที่สูงพอสมควร โดยเฉพาะเพศชายที่ค่าร้อยละของกลุ่มที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมีค่าร้อยละที่เท่ากัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อ

เปรียบเทียบค่าร้อยละในส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดจะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุด จึงเกิดคำถามขึ้นมาว่าทำไมผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทถึงไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ อาจเป็นไปได้ที่พื้นที่เขตชนบทถูกกล่อมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ หรือสื่อโทรทัศน์น้อยกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง แม้กระนั้นข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นส่วนน้อยอยู่ดีถ้า นำข้อมูลการเห็นด้วยและข้อมูลเฉยๆ มารวมกัน เพราะการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เฉยๆ กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้หมายความว่าไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์

4.2.2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัยในประเด็นเรื่องการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

เมื่อทราบข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่แล้ว สำหรับหัวข้อนี้จะเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในประเด็นเรื่องการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ว่าต่างกันหรือไม่ การเปรียบเทียบข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการรวมข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมาทำการเปรียบเทียบ ตารางที่ 12 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ พบว่า **เพศชายที่เห็นด้วยกับการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง พบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 64 ต่อ 48 แต่เขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 56 ต่อ 32 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่เห็นด้วยในอัตราที่เท่ากันร้อยละ 16 ต่อ 16 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 32 ต่อ 24 สำหรับ ส่วนกลุ่มที่เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า เขตเลือกตั้งที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มี

สิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 36 ต่อ 20 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 36 ต่อ 20

เขตหญิงที่เห็นด้วยกับการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งพบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 68 ต่อ 60 แต่ **เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 64 ต่อ 44 ส่วนกลุ่มที่**ไม่เห็นด้วย**กับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 12 ต่อ 8 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 36 ต่อ 28 ส่วนกลุ่มที่**เฉยๆ**กับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตรา ร้อยละ 28 ต่อ 24 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตรา ร้อยละ 20 ต่อ 28

ตารางที่ 12 ความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค
ประชาธิปไตย

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)		(เมือง)		(ชนบท)	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เห็นด้วย	48	64	56	32	60	68	64	44
ไม่เห็นด้วย	16	16	24	32	12	8	28	36
เฉยๆ	36	20	20	36	28	24	8	20

จากการเปรียบเทียบข้อมูลในตารางที่ 12 ไม่มีแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่ม ดังนั้นเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แตกต่างอย่างชัดเจน จึงได้ทำการรวมข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละและทำการเปรียบเทียบ ตารางที่ 13 แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบผลรวมระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย พบว่า ในส่วนของเพศชายที่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 52 ต่อ 48 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 24 ต่อ 20 สำหรับกลุ่มที่เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในอัตราร้อยละเท่ากัน 28 ต่อ 28

ในส่วนของเพศหญิงที่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในอัตราร้อยละ 62 ต่อ 56 ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 22 ต่อ

20 ส่วนกลุ่มที่เฉยๆกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในอัตราร้อยละ 22 ต่อ 18

ตารางที่ 13 ผลรวมของความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

	ชาย		หญิง	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เห็นด้วย	52	48	62	56
ไม่เห็นด้วย	20	24	20	22
เฉยๆ	28	28	18	22

จากการเก็บข้อมูลการเห็นกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย เมื่อการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มาจากการเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง จึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย แต่จากสมมุติฐานที่ว่า “ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แต่มีความเป็นไปได้ที่กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” อาจมีความเป็นไปได้ที่การศึกษาครั้งนี้จะไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการเก็บข้อมูลกลับพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยนั้นเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ แต่ไม่ได้มีอัตราร้อยละที่ต่างกันมากนักซึ่งในทางสถิติถือว่าไม่ต่างกัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากคำตอบในคำถามปลายเปิดและคำสัมภาษณ์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมองว่าปัญหาการคอร์ปชั่นและการเอื้อประโยชน์ทางการเมืองเป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องมีการปฏิรูปทางการเมืองซึ่งจากข้อมูลทั้งหมดแสดงให้เห็นว่ามุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและ

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีความความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงทำให้การศึกษาคั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

สรุปการศึกษาคั้งนี้ได้ตั้งตัวแปรการศึกษาไว้ว่าการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ตามตัวแปรการศึกษา และจากการเก็บข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในประเด็นการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย จึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่อาจเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยซึ่งถ้าเป็นแบบนี้การศึกษาคั้งนี้อาจไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อเก็บข้อมูลการเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์กลับพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ แต่ทว่าเมื่อพิจารณาจากคำร้อยละของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มจะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีคำร้อยละที่ต่างกันซึ่งในทางสถิติถือว่าไม่แตกต่าง ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มให้คำสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียว แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้มีมุมมองการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงทำให้การศึกษาคั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้

อย่างไรก็ดี ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค้นพบข้อมูลที่น่าสนใจคือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิงทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย ในส่วนของพื้นที่พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพื้นที่เขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตเมือง ทั้งๆ ที่ในการศึกษาคั้งนี้ได้เลือกพื้นที่เขตเมืองเป็นพื้นที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่ชนบท นอกจากนี้จากการเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้พบข้อมูลที่น่าสนใจ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในเขตชนบทไม่เห็น

ด้วยการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุดเมื่อเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ดังนั้นในบทต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุว่าทำไมเพศหญิงถึงเห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตเมือง และทำไมผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่ในเขตชนบทถึงไม่เห็นด้วยการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

4.3 บทสรุป

ในส่วนแรกของบทนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์โดยในการศึกษารั้งนี้ต้องการชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์มาจากนายชวน หลีกภัย ไม่ได้มาจากวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้เหมือนที่ศึกษากันมา สำหรับสาเหตุที่กล่าวถึงอิทธิพลของนายชวนในบทนี้ เพราะในการศึกษารั้งนี้ได้นำแนวคิดความผูกพันพรรคการเมืองมาใช้วิเคราะห์และนายชวนถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนได้ส่วนใหญ่จะนำแนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้มาอธิบายพฤติกรรมกรรมการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนได้ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการโต้แย้งคำอธิบายดังกล่าว โดยมองว่าคำอธิบายเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้อธิบายได้ทั้งหมด ส่วนประเด็นในวัฒนธรรมทางการเมืองของคนได้ที่นำมาใช้อธิบายมีด้วยกัน 2 ประเด็น คือ ประเด็นการต่อต้านรัฐและประเด็นการถือพวกในหมู่คนได้ สำหรับประเด็นการต่อต้านรัฐจะอธิบายสาเหตุที่คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์ทำหน้าที่ค้ำประกันตน แต่เมื่อพิจารณาจากการเลือกตั้ง พบว่า พรรคประชาธิปัตย์หาเสียงเพื่อรัฐบาลมากกว่าการหาเสียงเพื่อเป็นฝ่ายค้าน ส่วนประเด็นการถือพวกในหมู่คนได้จะอธิบายสาเหตุที่เลือกผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์เพราะเป็นคนได้และเป็นคนในพื้นที่ แต่จากการศึกษา พบว่า ถึงแม้พรรคประชาธิปัตย์จะส่งผู้สมัครที่เป็นคนต่างพวกลงเลือกตั้งก็สามารถชนะการเลือกตั้ง แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายเหล่านี้ไม่สามารถนำมาอธิบายได้ ส่วนปัจจัยที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์มาจากนายชวน โดยพิจารณาจากจุดเริ่มต้นที่พรรคประชาธิปัตย์ผูกขาดการชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้ที่เริ่มในสมัยที่นายชวนเป็นหัวหน้าพรรค ส่วนการหาเสียงในภาคใต้ พรรคประชาธิปัตย์จะนำนายชวนมาเป็นส่วนสำคัญใน

การหาเสียงอยู่เสมอ แสดงให้เห็นว่านายชวนมีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้คนได้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนสาเหตุที่ทำให้นายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของคนได้มาจากการสร้างภาพของนายชวนซึ่งภาพดังกล่าวเป็นภาพนักการเมืองในอุดมคติของคนได้

ส่วนความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในประเด็นนี้ได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อหาคำตอบว่า “ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แต่มีความเป็นไปได้ที่กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็มาจากความต้องการให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง จึงมีความเป็นไปได้ที่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งน่าจะมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ และจากการศึกษาพบว่า การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมองว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาจากการขอมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จะเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากการเก็บขอมูลการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จริง แต่เมื่อพิจารณาคำร้อยละของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มจะเห็นว่าคำร้อยละของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ต่างกันมากซึ่งในทางสถิติถือว่าไม่ต่างกัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อนำขอมูลจากคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มให้คำสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน จากขอมูลทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้มีมุมมองใน

ประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจึงทำให้การศึกษาคั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาคั้งนี้ได้ค้นพบข้อที่น่าสนใจ คือ เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตเมือง ทั้งๆ ที่การศึกษาคั้งนี้พื้นที่เขตเมืองเป็นพื้นที่ที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่เขตชนบท และการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่น

การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมาจากการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมองว่า การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าเห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งสะท้อนให้เห็นความไม่ไว้วางใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2 กลุ่มที่มีต่อนักการเมืองและระบอบประชาธิปัตย์

บทที่ 5

อิทธิพลของสื่อและความผูกพันพรรคการเมือง

จากศึกษาเพื่อหาความแตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในบทที่ 4 ที่พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีมุมมองที่ต่างกัน ดังนั้นการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์การศึกษาที่ 2 ที่ว่าเป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ต่อประเด็นการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่มีมุมมองที่ต่างกันจึงไม่สามารถศึกษาได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์จึงได้ทำการศึกษาต่อไปโดยนำสมมติฐานที่ 2 มาเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ในศึกษานี้ได้ตั้งสมมติฐานที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การศึกษาที่ 2 ว่า “มุมมองที่แตกต่างของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเป็นผลมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีช่องทางในการรับข่าวสารและข้อมูลที่หลากหลายกว่า ดังนั้นการกล่อมเกลາทางการเมืองแบบเดิมที่เคยสร้างความผูกพันกับพรรคประชาธิปัตย์ในคนได้ได้อ่อนกำลังลง”

อย่างไรก็ดี การศึกษาครั้งนี้ได้ค้นพบข้อน่าสนใจตรงที่ทำไมเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบท (rural) เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเมือง (urban) ทั้งๆ ที่การศึกษาครั้งนี้พื้นที่เขตเมืองเป็นพื้นที่ที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตชนบท และผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า ดังนั้นการศึกษาในบทนี้จึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อวิเคราะห์ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อค้นพบดังกล่าว

ลำดับการนำเสนอในบทนี้

5.1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลากับการผูกพันพรรคประชาธิปัตย์

5.2 สื่อโทรทัศน์กับการกล่อมเกลາทางการเมือง

5.3 สื่อออนไลน์กับการกล่อมเกลาทางการเมือง

5.4 บทสรุป

5.1 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลากับการผูกพันพรรคประชาธิปัตย์

ความผูกพันพรรคการเมือง คือ รูปแบบการแสดงออกทางการเมืองของบุคคลที่มีต่อพรรคการเมืองในรูปของความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของพรรคการเมืองหรือรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกันระหว่างบุคคลกับพรรคการเมือง ความรู้สึกดังกล่าวทำให้บุคคลเชื่อมั่นในพรรคการเมืองดังกล่าว¹ และมีส่วนทำให้บุคคลสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ของพรรคการเมืองที่ตนผูกพัน² การศึกษากระบวนการผูกพันพรรคการเมืองผลการเลือกตั้งเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าสนใจเพื่อหาความสัมพันธ์ในการเลือกพรรคการเมือง เพราะการที่บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องผ่านการเลือกพรรคการเมืองดังกล่าวมาเป็นเวลานานพอสมควร³ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเรื่องการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อจะเห็นความผูกพันพรรคการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา จึงทำให้ในการศึกษาครั้งนี้เอาผลการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งมาทำการเปรียบเทียบกับผลการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อหาความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา

นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย พรรคประชาธิปัตย์ได้ตัดสินใจไม่ลงสมัครเลือกตั้ง 3 ครั้ง ครั้งแรกในการเลือกตั้งวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2495⁴ ครั้งที่สองในการเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549⁵ ครั้งที่ 3 ในการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์

¹ Rose, *Electoral Behavior : A Comparative Handbook*, p. 451. ; Rosenbaum, *Political Culture* p. 120.

² Blais et al., "Measuring Party Identification: Britain, Canada, and the United States". p. 6. ; Campbell and Stokes, *The American Voter*, p. 121.

³ Hugu A Bone and Austin Ranney, *Politics and Voters* (New York: McGraw-Hill, 1955), p. 482.

⁴ ลิขิต ธีรเวคิน, วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย (กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), หน้า 148.

⁵ เขาวณะ ไตรมาศ, ข้อมูลพื้นฐาน 75 ปี ประชาธิปไตยไทย 2475-2550 (กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา, 2550), หน้า 118.

2557 สำหรับการเลือกตั้งที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ การเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 เพราะว่าการเลือกตั้งวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2495 ฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ส่วนการเลือกตั้งวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 พื้นที่จังหวัดสงขลาไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ สำหรับการเปรียบเทียบจะนำการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 มาทำการเปรียบเทียบ เพราะการเลือกตั้งทั้ง 2 ครั้งใช้ระบบการเลือกตั้งแบบเดียวกันกับการเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 คือ ระบบการเลือกตั้งคู่ขนานระหว่างเขต (เขตเดียวเบอร์เดียว) และสัดส่วน ส่วนการเปรียบเทียบจะเปรียบเทียบด้วยกัน 3 ส่วน คือ เปรียบเทียบจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งระหว่างการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง เปรียบเทียบผลคะแนนบัตรดีและบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนในการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง สุดท้ายเปรียบเทียบผลคะแนนช่องไม่ประสงค์ลงคะแนนระหว่างการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบผลการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ พบว่า **จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง**ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พบว่า ในการเลือกตั้งที่วันที่ 2 เมษายน 2549 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งน้อยกว่าการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 เขตเลือกตั้งที่ 3 อยู่ในอัตราร้อยละ 66 ต่อ 79 และ 79 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 71 ต่อ 82 และ 79 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่าง**บัตรดีและบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน**พบว่า ในการเลือกตั้งที่วันที่ 2 เมษายน 2549 เขตเลือกตั้งที่ 3 ผลของบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมีค่าอัตราร้อยละมากกว่าบัตรดีในอัตราร้อยละ 79 ต่อ 16 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 อัตราร้อยละ 65 ต่อ 27 ส่วนสุดท้ายเป็นการเปรียบเทียบ**ผลคะแนนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน**พบว่า การเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 ผลคะแนนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมากกว่าการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 เขตเลือกตั้งที่ 3 อยู่ในอัตราร้อยละ 79 ต่อ 1 ต่อ 4 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 อยู่ในอัตราร้อยละ 65 ต่อ 1 ต่อ 2

ตารางที่ 14 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในจังหวัดสงขลา									
เขต เลือก ตั้ง	จำนวน ผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง	จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		บัตรไม่ประสงค์ ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6 กุมภาพันธ์ 2548									
3	128,215	101,128	79	97,214	96	2,658	3	1,256	1
7	110,897	91,062	82	86,956	96	3,290	4	807	1
วันที่ 2 เมษายน 2549									
3	133,077	87,257	66	14,037	16	4,568	5	68,652	79
7	114,809	81,918	71	33,056	27	6,6690	8	53,172	65
3 กรกฎาคม 2554									
3	123,316	96,872	79	90,252	93	2,861	3	3,759	4
7	107,368	85,162	79	78,643	92	4,449	5	2,070	2

แหล่งที่มา คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบผลการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ พบว่า **จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง**ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพบว่า ในการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งน้อยกว่าการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 โดย**เขตเลือกตั้งที่ 3** อยู่ในอัตราร้อยละ 66 ต่อ 79 และ 79 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 71 ต่อ 82 และ 79 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่าง**บัตรดีและบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน**พบว่า ในการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 ใน**เขตเลือกตั้งที่ 3** ผลของบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมีค่าอัตราร้อยละมากกว่าบัตรดีในอัตราร้อยละ 79 ต่อ 11 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** อัตราร้อยละ 65 ต่อ 16 ส่วนสุดท้ายเป็นการเปรียบเทียบ**ผลคะแนนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน**พบว่า การเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 ผลคะแนนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมากกว่าการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และการเลือกตั้ง

วันที่ 3 กรกฎาคม 2554 โดยในเขตเลือกตั้งที่ 3 อยู่ในอัตราร้อยละ 79 ต่อ 3 ต่อ 7 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 อยู่ในอัตราร้อยละ 65 ต่อ 1 ต่อ 4

ตารางที่ 15 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตในจังหวัดสงขลา									
เขต เลือก ตั้ง	จำนวน ผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง	จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		บัตรไม่ประสงค์ ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6 กุมภาพันธ์ 2548									
3	128,215	101,128	79	94,351	93	4,017	4	2,760	3
7	110,897	91,062	82	84,135	92	5,777	6	1,150	1
วันที่ 2 เมษายน 2549									
3	133,077	87,257	66	9,872	11	8,295	10	69,087	79
7	114,809	81,918	71	12,993	16	15,297	19	53,628	65
3 กรกฎาคม 2554									
3	123,316	96,872	79	82,779	85	6,989	7	7,104	7
7	107,368	85,162	79	71,022	83	10,444	12	3,696	4

แหล่งที่มา คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสงขลา

จากการเปรียบเทียบจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตพบว่า ในการเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนน้อยกว่าการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลบัตรดีและข้อมูลบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนจะเห็นว่าในการเลือกตั้งวันที่ 2 เมษายน 2549 ข้อมูลบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมีอัตราร้อยละที่มากกว่าข้อมูลบัตรดี ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากข้อมูลบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนจะเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีส่วนร้อยละที่ห่างจากบัตรดีมาก พร้อมๆ กันนั้นเมื่อนำข้อมูลบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนมาเปรียบเทียบกับจะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งครั้งนั้นมีค่าอัตราร้อยละที่ห่างจากการเลือกตั้งวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 และวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 เป็นอย่างมาก จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความถึง

ความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์เป็นอย่างมาก นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาสถิติการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์นับตั้งแต่การเลือกตั้งที่พรรคประชาธิปัตย์ผูกขาดการชนะการเลือกตั้งในตารางที่ 2 (หน้า 45) จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้ถึงความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเป็นอย่างมาก

จากสถิติเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่าความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มีส่วนอย่างมากต่อการกำหนดพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดสงขลา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอธิบายถึงกระบวนการที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับการอธิบายจะแบ่งหัวข้อในการอธิบายด้วยกัน 3 หัวข้อ คือ การกล่อมเกลາทางการเมืองที่มีส่วนทำให้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ นโยบายผู้นำทางการเมืองที่มีส่วนทำให้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ และความสม่าเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์

5.1.1 กระบวนการผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ผ่านการกล่อมเกลາทางการเมือง

การที่บุคคลผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องมีกระบวนการที่ทำให้บุคคลผูกพันพรรคการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมืองถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลผูกพันพรรคการเมือง อย่างไรก็ตาม การกล่อมเกลາทางการเมืองจะดำเนินการได้จะต้องมีตัวการในการกล่อมเกลາทางการเมือง (agent) ซึ่งตัวการดังกล่าวจะทำหน้าที่ในการกล่อมเกล่าให้บุคคลเกิดความโน้มเอียงทางการเมือง สำหรับตัวการในการกล่อมเกล่าทางการเมืองที่สามารถกล่อมเกล่าให้บุคคลผูกพันพรรคการเมืองได้นั้นมีอยู่ด้วยกัน 2 ตัวการ คือ ตัวการด้านครอบครัวและตัวการด้านกลุ่มเพื่อน ตัวการด้านครอบครัวถือได้ว่าเป็นการในการกล่อมเกล่าทางการเมืองตัวการแรกในการกล่อมเกล่าทางการเมือง ถ้าหากครอบครัวผูกพันพรรคการเมืองใดมีความเป็นไปได้ที่คนในครอบครัวจะผูกพันพรรคการเมืองดังกล่าว⁶ ส่วนตัวการด้านกลุ่มเพื่อนถือได้ว่าเป็นตัวการที่สำคัญอีกตัวการหนึ่งในการกล่อมเกล่าให้บุคคลผูกพันพรรคการเมือง เพราะว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่บุคคลใช้เวลาด้วยกันเป็นเวลานาน จึงมีความเป็นไปได้ที่บุคคลจะรับเอาทัศนคติหรือค่านิยมต่างๆของกลุ่มเพื่อนมาเป็นของตน และถ้ากลุ่มเพื่อนที่บุคคลสังกัดผูกพันพรรคการเมืองใดก็อาจมีความเป็นไปได้ที่บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองตามกลุ่มเพื่อนที่สังกัด

⁶ Richard E Dawson and Kenneth Prewitt, *Political Socialization* (Boston: Little, Brown and Company, 1969), p. 46.

สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในการศึกษาครั้งนี้มองว่าตัวการด้านครอบครัวไม่น่าจะมีอิทธิพลในกลุ่มเวลาให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ เพราะว่าการศึกษานี้ได้ระบุคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยว่าต้องมีอายุ 50 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผ่านการเลือกตั้งไม่น่ามีความเป็นไปได้ที่ครอบครัวของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจะผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ เพราะในอดีตพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ครองฐานเสียงในจังหวัดสงขลาทั้งจังหวัดเหมือนปัจจุบันจึงทำให้คนในครอบครัวของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีสิทธิเลือกตั้งผ่านการเลือกเมืองอื่นมาก่อนที่จะเลือกพรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์จึงมาครองฐานเสียงจังหวัดสงขลาทั้งจังหวัดในสมัยที่นายชวนดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้กลุ่มเพื่อนน่าจะไม่มีอิทธิพลต่อการกลุ่มเวลาผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า

สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จากการงานศึกษาของ Angus Campbell ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งชาวอเมริกันได้กล่าวว่า กลุ่มคนหนุ่มสาวความสนใจทางการเมืองมีน้อย อีกทั้งความผูกพันพรรคการเมืองยังไม่ปรากฏออกมาอย่างเด่นชัด จึงทำให้คนหนุ่มสาวยังไม่มี ความผูกพันพรรคการเมือง⁷ ยิ่งกว่านั้นการที่คนหนุ่มสาว คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน้าใหม่ที่ผ่านการเลือกตั้งเพียงไม่กี่ครั้งจึงทำให้ไม่มีความผูกพันพรรคการเมือง เพราะว่าการที่บุคคลจะผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องผ่านการเลือกพรรคการเมืองดังกล่าวมาเป็นเวลาพอสมควร สำหรับการศึกษานี้ได้ระบุคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ว่าเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-30 ปีจัดว่าเป็นคนหนุ่มสาว จึงทำให้ตัวการด้านกลุ่มเพื่อนไม่สามารถนำไปใช้ในการศึกษาความผูกพันพรรคการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จึงทำให้ตัวการที่สามารถล่อเมลาให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ คือตัวการด้านครอบครัว จากสมมุติฐานที่ระบุว่า การล่อเมลาทางการเมืองแบบเดิมที่สามารถล่อเมลาให้คนได้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ได้อ่อนกำลังลง และจากงานที่ศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของคนใต้ที่ศึกษาโดย จิราภรณ์ คำจันทร์ และชนกนาถ พูลสวัสดิ์ ได้ระบุว่าตัวการในการล่อเมลาทางการเมืองด้านครอบครัวมีส่วนทำให้คนได้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์⁸ ดังนั้นการล่อเม

⁷ Campbell and Stokes, *The American Voter*, p. 164.

⁸ จิราภรณ์ คำจันทร์, "ความนิยมของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 และที่ 10 จังหวัดนครศรีธรรมราช," หน้า 60-61. ; ชนกนาถ พูลสวัสดิ์, "ความผูกพันพรรคการเมืองในสังคมไทย : ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปัตย์ในสงขลาและตาก," หน้า 90-91.

เกลาทางเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัว คือ การกล่อมเกลาทางการเมืองแบบเดิมที่ทำให้คนได้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ ลำดับการนำเสนอในส่วนนี้จะเริ่มนำเสนอในส่วนของความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์เป็นลำดับแรก ลำดับถัดมานำเสนอในส่วนของครัวมือนิติพลที่ทำให้ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์หรือไม่ และสุดท้ายนำเสนอบุคคลที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่องทางการเมือง

5.1.1.1 ความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง

การที่บุคคลพึงพอใจในพรรคการเมืองใดก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง ครอบครัวอาจมีบทบาทสำคัญที่ให้คุณค่าชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบในพรรคการเมืองเหล่านั้น⁹ ดังนั้นจึงต้องทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้งของแสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพูดคุยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) เพศชายผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งอัตราร้อยละ 64 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 68 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศชายผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งอัตราร้อยละ 40 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 72 ส่วนเพศหญิง**เขตเลือกตั้งที่ 3** ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งอัตราร้อยละ 52 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 64 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** เพศหญิงผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งอัตราร้อยละ 56 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 76

สำหรับกลุ่มที่**ไม่ได้ที่มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้ง**เขตเลือกตั้งที่ 3** เพศชายผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ไม่ได้มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 36 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 32 **เขตเลือกตั้งที่ 3** เพศชายผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ไม่ได้มีความพึงพอใจ**ในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิ

⁹ Dawson and Prewitt, *Political Socialization*, p. 58. ; Robert H. Blank, *Political Parties : An Introduction* (New York: Prentice-Hall, 1980), pp. 248-49. ; Gabriel A. Almond and G. Bingham Powell, *Comparative Politics Today : A World View* (Boston Little & Brown, 1980), p. 46. ; สุรพงษ์ ชัยจันทร์, "ความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับความผูกพันต่อ พรรคประชากรไทย," หน้า 70.

ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 60 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 28 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้มีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 48 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 36 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 เขตหญิงผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้มีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งในอัตราร้อยละ 44 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 24

ตารางที่ 16 ความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้ง

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)		เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)		เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)		เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	
	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ
ใช่	64	68	40	72	52	64	56	76
ไม่ใช่	36	32	60	28	48	36	44	24

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ มีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนที่จะมีสิทธิเลือกตั้งพอสมควร ยกเว้นเพศชายของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเลือกตั้งที่ 7 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ครอบครัวอาจมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง แต่กระนั้น ข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะอธิบายว่าตัวการด้านครอบครัวมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง ดังนั้นเพื่อความหนักแน่นในการอธิบายจึงต้องทราบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการชอบพรรคประชาธิปัตย์ไม่

5.1.1.2 อิทธิพลของครอบครัวที่มีส่วนทำให้ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์

จากการเก็บข้อมูลความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พบว่า ยกเว้นเพศชายของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบท ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์พอสมควร ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่าครอบครัวมีอิทธิพลที่ทำให้ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์ของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลครอบครัวมีอิทธิพลต่อการชอบพรรค

ประชากรปีตย์ของผู้แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพูดคุยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) **เพศชาย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์อัตราร้อยละ 56 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 56 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า **เพศชาย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์อัตราร้อยละ 36 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 44 ส่วน**เพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 3** **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์อัตราร้อยละ 60 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 60 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** **เพศหญิง**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์อัตราร้อยละ 56 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 52

สำหรับกลุ่มที่**ไม่แน่ใจว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์**เขตเลือกตั้งที่ 3** **เพศชาย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ไม่แน่ใจว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์ในอัตราร้อยละ 44 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 44 **เขตเลือกตั้งที่ 7** **เพศชาย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ไม่แน่ใจว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์ในอัตราร้อยละ 64 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 56 ส่วน**เพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 3** **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ไม่แน่ใจว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์ในอัตราร้อยละ 40 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 40 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** **เพศหญิง**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย****ไม่แน่ใจว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อ** การขึ้นขอบพรรคประชากรปีตย์ในอัตราร้อยละ 44 **ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่**ร้อยละ 48

ตารางที่ 17 ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการขอบพรรคประชากรปีตย์

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)	(ชนบท)
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ใช่	56	56	36	44	60	60	56	52
ไม่แน่ใจ	44	44	64	56	40	40	44	48

สรุปครอบครัวมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ชื่นชอบพรรคประชาธิปไตยพอสมควร ยกเว้นเพศชายของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในเขตชนบท จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ครอบครัวสามารถมีอิทธิพลที่จะกล่อมเกลาผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มได้ อย่างไรก็ตาม การกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะสามารถกล่อมเกลาทางการเมืองได้นั้นบุคคลเหล่านั้นต้องมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองตั้งนั้นเพื่อพิสูจน์ว่าตัวการด้านครอบครัวมีอิทธิพลในการกล่อมเกลาให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มหรือไม่จึงได้ทำการเก็บข้อมูลการพูดคุยเรื่องทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่ม

5.1.1.3 บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่องทางการเมือง

การกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะประสิทธิภาพในการกล่อมเกลาให้บุคคลผูกพันพรรคการเมืองได้จะต้องมีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง¹⁰ เพราะว่าการพูดคุยทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งการพูดคุยกันอาจทำให้คู่สนทนารับเอาทัศนคติ ค่านิยม ของอีกฝ่ายมาเป็นของตน เปรียบเสมือนว่าตัวบุคคลที่พูดคุยกันเป็นทั้งผู้รับข้อมูลและผู้ส่งข้อมูล¹¹ ดังนั้นเพื่อจะพิสูจน์ว่าครอบครัวไม่มีอิทธิพลกล่อมเกลาให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จึงต้องทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับบุคคลใด อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะนำเสนอผลการเก็บข้อมูลบุคคลใดที่มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มพูดคุยเรื่องทางการเมือง จะขอนำเสนอในส่วนของความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองก่อน เพราะถ้าบุคคลมีความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองการกล่อมทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพในการกล่อมเกลาทางการเมืองเป็นอย่างมาก ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพูดคุยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) **เพศชายผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**มีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 40 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 12 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 44 ไม่พูดคุยเลยใน

¹⁰ James Thomas LaPlant, "Political Learning in Adolescence : A Survey of Political Awareness and Attitudes of Middle School Student in the Heartland" (Doctoral dissertation Political Science The University of Oklahoma, 1998), pp. 51-52. ; Raphael Ventura, "Family Political Socialization in Multiparty Systems," *Comparative Political Studies* 34 (2001): p. 667.

¹¹ Almond and Powell, *Comparative Politics : Developmental Approach*, p. 34. ; Dawson and Prewitt, *Political Socialization*, pp. 33-34.

อัตราร้อยละ 4 ส่วนผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่มีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 28 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 24 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 48 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศชายผู้มีสิทธิเลือกกลุ่มอายุสูงวัยมีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 52 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 28 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 20 ส่วนผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่มีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 12 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 40 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 48

ส่วนเพศหญิงเขตเลือกตั้งที่ 3 ผู้มีสิทธิเลือกกลุ่มอายุสูงวัยมีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 36 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 24 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 28 ไม่พูดคุยเลยในอัตราร้อยละ 12 ส่วนผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่มีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 12 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 20 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 36 ไม่พูดคุยเลยในอัตราร้อยละ 32 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศชายผู้มีสิทธิเลือกกลุ่มอายุสูงวัยมีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 20 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 22 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 58 ส่วนผู้มีสิทธิเลือกรุ่นใหม่มีการพูดถึงเรื่องการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 8 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 20 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 36 ไม่พูดคุยเลยในอัตราร้อยละ 36

ตารางที่ 18 ความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมือง

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)		(เมือง)		(ชนบท)	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
พูดคุยทุกวัน	40	28	52	12	36	12	20	8
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	12	24	28	40	24	20	22	20
นานๆ ครั้ง	44	48	20	48	28	36	58	36
ไม่พูดคุยเลย	4	0	0	0	12	32	0	36

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ได้จำแนกข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องทางการเมือง โดยการพูดคุยเรื่องทางการเมืองทุกวันและการพูดคุยเรื่องทางการเมืองสัปดาห์ละ 2-3 ครั้งให้อยู่ในประเภทของมีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง ส่วนการพูดคุยเรื่องทางการเมืองนานๆ ครั้งและไม่พูดคุยเลยอยู่ในประเภทไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องทางการเมือง จากการรวมข้อมูลพบว่า เพศชายมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง โดยกลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมืองมีมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองเพียงเล็กน้อย ยกเว้นเพศชายของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทที่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองถึงร้อยละ 80 ส่วนเพศหญิงนั้นพบว่า กลุ่มเพศหญิงไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมือง โดยเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีกลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมืองน้อยมาก ยกเว้นเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเมืองที่มีกลุ่มพูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องทางการเมือง จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าตัวการการกล่อมเกลாதทางการเมืองด้านครอบครัวจะสามารถกล่อมเกลாதทางการเมืองผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้บางส่วนเท่านั้น

ตารางที่ 19 กลุ่มที่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองและไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)		(เมือง)		(ชนบท)	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
พูดคุย	52	52	80	52	60	32	42	28
ไม่ค่อยพูดคุย	48	48	20	48	40	68	58	72

เมื่อทราบว่าคุณสมบัติในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มลำดับต่อไป จะดูว่าถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มจะเลือกพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับคนกลุ่มใด ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพูดคุย และผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เรื่องการเมืองกับคนกลุ่มใด พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายได้มีการพูดถึงเรื่องการเมืองกับเพื่อนในอัตราร้อยละ 68 ครอบครัวในอัตราร้อยละ 48 ส่วนเพศหญิงพบว่า เพศหญิงได้มีการพูดถึงเรื่องการเมืองกับเพื่อนในอัตราร้อยละ 60 ครอบครัวในอัตราร้อยละ 48 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายได้มีการพูดถึงเรื่องการเมืองกับเพื่อนในอัตราร้อยละ 88 ครอบครัวในอัตราร้อยละ 48 ในส่วนของเพศหญิงพบว่า เพศหญิงได้มีการพูดถึงเรื่องการเมืองกับเพื่อนในอัตราร้อยละ 68 ครอบครัวในอัตราร้อยละ 64

ตารางที่ 20 บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่อง
การเมือง

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เพื่อน	76	76	88	75	60	68	70	70
ครอบครัว	40	52	48	32	52	40	64	42

จากสมมติฐานของผู้วิจัยที่มองว่าตัวการด้านครอบครัวไม่สามารถกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผู้กพันพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการเก็บข้อมูลความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีกลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับคนในครอบครัว ตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพที่จะกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย แต่ทว่าจากการเก็บข้อมูลบุคคลใดที่มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพูดคุยเรื่องทางการเมืองกลับพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกที่จะพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวจึงทำให้ตัวการด้านครอบครัวไม่มีสามารถที่จะกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยให้ผู้กพันพรรคประชาธิปัตย์ได้

ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จากการสมมติฐานการศึกษาที่ว่าการกล่อมเกลางานทางการเมืองแบบเดิมที่กล่อมเกลาคอนไต้ผู้กพันพรรคประชาธิปัตย์ได้อ่อนกำลัง หมายความว่าการกล่อมเกลางานทางการเมืองไม่สามารถกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งการกล่อมเกลางานทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพในกล่อมเกลาคือเป็นอย่างมาก ถ้าบุคคลเหล่านั้นได้มีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับคนในครอบครัว จากการเก็บข้อมูลความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศชายมีกลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่พูดคุยเรื่องทางการเมือง แต่กลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมืองมีค่าร้อยละที่มากกว่า

เพียงเล็กน้อย ส่วนเพศหญิงมีกลุ่มที่ไม่เคยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่เคยเรื่องทางการเมือง จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าถ้าครอบครัวมีอิทธิพลในการกล่อมเกลாதทางการเมืองจะสามารถกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้แค่บางส่วน และเมื่อพิจารณาบุคคลใดที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกเรื่องทางการเมืองจากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกที่จะพูดคุยเรื่องทางการเมืองผ่านกลุ่มเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวจึงทำให้ตัวการด้านครอบครัวไม่สามารถกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ อย่างไรก็ตาม ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่าจะอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจึงต้องศึกษาเพื่อหาว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งต่อไป

สรุปการศึกษาหัวข้อนี้ได้ทำการศึกษาพิสูจน์สิ่งที่ศึกษา 2 ส่วน คือ ครอบครัวไม่ได้มีอิทธิพลในการกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ และครอบครัวไม่ได้มีอิทธิพลในการกล่อมเกลาคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ โดยการศึกษาส่วนแรกของหัวข้อนี้ได้ทำการศึกษาถึงความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ก่อนมีสิทธิเลือกตั้ง เพราะการที่บุคคลมีความพึงพอใจในพรรคการเมืองใดก่อนมีสิทธิเลือกตั้งอาจมีความเป็นไปได้ที่ครอบครัวมีส่วนทำให้บุคคลนั้นพึงพอใจในพรรคการเมืองดังกล่าวซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์พอสมควร และเพื่อจะพิสูจน์ว่าครอบครัวมีอิทธิพลทำให้ชื่นชอบหรือพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์หรือไม่พบว่า ครอบครัวมีส่วนทำให้ชื่นชอบพรรคประชาธิปัตย์พอสมควร

เพื่อที่ยืนยันได้ว่าครอบครัวไม่ได้มีอิทธิพลในการกล่อมเกลாதทางการเมืองจึงได้ทำการเก็บข้อมูลการพูดคุยเรื่องทางการเมือง เพราะการกล่อมเกลாதทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพอย่างมากถ้าบุคคลมีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง และการพูดคุยที่สามารถกล่อมเกลாதทางการเมืองได้ บุคคลนั้นจะต้องมีความบ่อยในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองซึ่งจากการเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่า มีกลุ่มพูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง แต่ทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมาก ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศชายมีกลุ่ม

พูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุยเรื่องทางการเมือง แต่ทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีคำร้อยละที่ต่างกัน ส่วนเพศหญิงมีกลุ่มที่ไม่พูดคุยเรื่องทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่พูดคุยเรื่องทางการเมือง จากข้อมูลความบ่งชี้ในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองจะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มมีกลุ่มที่มีความบ่งชี้ในการพูดคุยเรื่องทางการเมืองไม่มากนักอาจทำให้ครอบครัวไม่สามารถล้อมเกล้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ครอบครัวจะสามารถล้อมเกล้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเลือกตั้งพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับครอบครัวซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเลือกที่จะพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวจึงทำให้ตัวการด้านครอบครัวไม่สามารถล้อมเกล้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้ จากสมมุติฐานที่ว่าครอบครัวไม่มีอิทธิพลในการล้อมเกล้าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ และการล้อมเกล้าทางการเมืองไม่สามารถล้อมเกล้าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจึงนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์จึงเป็นไปตามสมมุติฐาน

5.1.2 กระบวนการสร้างความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ผ่านนโยบายและผู้นำทางการเมือง

เมื่อครอบครัวไม่ได้มีอิทธิพลในการล้อมเกล้าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับส่วนนี้จะเป็นการศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ โดยระบุปัจจัยนโยบายและปัจจัยผู้นำทางการเมืองมาทำการศึกษารวมถึงกระบวนการที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ เพราะปัจจัยทั้ง 2 อย่างเกี่ยวข้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับระบอบประชาธิปไตยสมัยใหม่ 2 สิ่งที่เป็นของคู่กันในการปกครองระบอบประชาธิปไตยสมัยใหม่ คือ พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง เพราะว่าในปัจจุบันจำนวนประชาชนมีมากขึ้นการเลือกตั้งแบบทางตรงไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องมีองค์กรเสนอตัวเพื่อเป็นตัวแทนให้กับประชาชนที่เรียกว่า “พรรคการเมือง” เพื่อตัวแทนในการลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่กระนั้นการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยไม่ได้มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวที่เข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งจึงทำให้พรรคการเมืองต้องทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะได้รับการเลือกตั้งซึ่งหน้าที่สำคัญของพรรคการเมืองที่จะต้องทำเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง คือ การนำเสนอ นโยบาย เพราะวาทะนโยบายมีส่วนสำคัญที่จะทำ

ให้พรรคการเมืองได้รับการเลือกตั้ง¹² และนโยบายมีความเกี่ยวข้องกับข้ออย่างไร้กับการผูกพันพรรคการเมือง ในสังคมทุกๆ สังคมไม่ได้มีกลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นนโยบายที่พรรคการเมืองเสนอให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาจจะตอบสนองความต้องการของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มหนึ่งและไม่มีการตอบสนองความต้องการของผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเองจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องเลือกพรรคการเมืองที่มีนโยบายสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนจนเกิดความผูกพันในพรรคการเมือง ดังตัวอย่างการศึกษาความผูกพันพรรคการเมืองในสหรัฐอเมริกา ในการศึกษาชิ้นนี้ได้มีการสำรวจทัศนคติของชาวนาในแคลิฟอร์เนียว่าชื่นชอบพรรคการเมืองใดพบว่า กลุ่มชาวนาชื่นชอบพรรคเดโมแครท เพราะพรรคเดโมแครทให้ความสำคัญกับความเดือนร้อนของชาวนาและการที่พวกเขาเลือกพรรคเดโมแครททำให้พวกเขาสามารถขยายผลผลิตได้ง่าย ทำให้คนจนและกรรมกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย¹³ จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านโยบายมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการความผูกพันพรรคการเมือง

สำหรับผู้นำทางการเมือง การที่พรรคการเมืองใดมีผู้นำที่มีภาพลักษณ์ที่ดีได้รับการยอมรับจากสมาชิกพรรคและผู้มีสิทธิเลือกตั้งย่อมส่งผลต่อคะแนนการเลือกตั้ง¹⁴ ยิ่งกว่านั้นการมีผู้นำทางการเมืองมีภาพลักษณ์ที่ดีมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความผูกพันพรรคการเมือง¹⁵ ในการศึกษาพฤติกรรมเลือกตั้งของคนไทยผู้นำทางการเมืองมักจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ถูกนำมาศึกษาถึงสาเหตุของการเลือกพรรคการเมือง¹⁶ ส่วนการศึกษาความผูกพันพรรคการเมืองในประเทศไทยปัจจัยด้านผู้นำทางการเมืองมักจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผูกพันพรรคการเมือง¹⁷

¹² Richard S Katz, *A Theory of Parties and Electoral Systems* (Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 1980), p. 5.

¹³ กมลวรรณ คารมปราชญ์, "การศึกษาอิทธิพลของการถ่ายทอดทางการเมืองจากครอบครัว สถาบันการศึกษา ที่ทำงานและสื่อมวลชนที่ส่งผลต่อความโน้มเอียงทางการเมือง ความผูกพันต่อพรรคการเมืองและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานรัฐวิสาหกิจ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550), หน้า 99.

¹⁴ Takashi Inoguchi and Jean Blondel, "Introduction: Political Parties and Democracy in Western Europe and East and Southeast Asia," in *Political Parties and Democracy : Contemporary Western Europe and Asia* eds. Takashi Inoguchi and Jean Blondel (New York: Palgrave Macmillan, 2012), p. 7.

¹⁵ Jame D. Barber, *Citizen Politics : An Introduction to Political Behavior* (Chicago: Markham Publishing, 1972), p. 70.

¹⁶ สุจิต บุญบงการ and พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย (กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาฯ, 2527), หน้า 206.

¹⁷ ชุมพล แพร่หลวง, "ความผูกพันพรรคการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร."; พงศธร จันทรแก้ว, "ผลกระทบของการใช้เงินซื้อเสียงต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา."; สุรพงษ์ ชัยจันทร์, "ความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับความผูกพันต่อ พรรคประชากรไทย."

อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้ที่นโยบายไม่มีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์เหมือนผู้นำทางการเมือง สำหรับการเก็บข้อมูลได้เพิ่มปัจจัยอื่นๆ เข้าไปเพื่อไม่เป็นการผูกมัดกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแค่ผู้นำทางการเมืองกับนโยบาย ตารางที่ 21 แสดงข้อมูลปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**เพศชาย**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 39 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 33 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 83 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 22 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 6 ในส่วน**เขตหญิง**พบว่า **เขตหญิง**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 30 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 30 ชอบผู้สมัครในอัตราร้อยละ 18 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 88 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 29 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**เพศชาย**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 19 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 25 ชอบผู้สมัครในอัตราร้อยละ 19 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 100 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 31 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 19 ส่วน**เขตหญิง**พบว่า **เขตหญิง**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 6 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 28 ชอบผู้สมัครในอัตราร้อยละ 17 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 78 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 44 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 12

ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**เพศชาย**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 46 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 46 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 46 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 77 ในส่วนของ**เขตหญิง**พบว่า **เขตหญิง**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 42 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 8 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 92 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 8 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 83 ส่วนพื้นที่**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย**เพศชาย**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตราร้อยละ 38 ชอบนโยบายในอัตราร้อยละ 31 ชอบผู้สมัครในอัตราร้อยละ 46 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 46 ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่าในอัตราร้อยละ 78 ส่วนของ**เขตหญิง**พบว่า **เขตหญิง**เลือกพรรคประชาธิปัตย์เพราะ**คนใกล้ชิดบอกให้**เลือกในอัตรา

ละ 33 ชอบผู้นำพรรคในอัตราร้อยละ 80 ชอบจุดยืนทางการเมืองในอัตราร้อยละ 33 ไม่มีพรรคอื่นที่
ดีกว่าในอัตราร้อยละ 73

	ตารางที่ 21 ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรค ประชาธิปไตย							
	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)		(เมือง)		(ชนบท)	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
คนใกล้ชิดแนะนำ	39	46	19	38	30	42	6	33
ชอบนโยบาย	33	0	25	31	30	8	28	0
ชอบผู้สมัคร	0	0	19	46	18	0	17	0
ชอบผู้นำพรรค	83	46	100	46	88	92	85	80
จุดยืนทางการเมือง	22	46	31	0	29	8	44	33
ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่า	6	77	19	78	0	83	22	73
พรรคคนใด	0	0	0	0	0	0	0	0

สรุปนโยบายไม่ได้มีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้ไม่ให้ความสำคัญกับนโยบายมากนักซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของจุฑาทิพย์ ชยางกูร ได้กล่าวว่าภาพลักษณ์ทางการเมืองเป็นสิ่งที่สำคัญกว่านโยบาย เพราะพรรคการเมืองต่างๆ ล้วนแต่มีนโยบายที่เหมือนกัน¹⁸ ส่วนผู้นำทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากเกินร้อยละ 80 ถึงแม้ว่าในปัจจุบันผู้นำทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์จะเป็นนายอภิสิทธิ์ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาในบทที่ 4 ได้เปรียบเทียบอิทธิพลการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ระหว่างนายชวนและนายอภิสิทธิ์ ปรากฏว่านายชวนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่านายอภิสิทธิ์ ทำให้นายชวนถึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรค

¹⁸ จุฑาทิพย์ ชยางกูร, "อิทธิพลของโฆษณาทางการเมืองที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง," หน้า 65.

ประชาธิปไตยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย จากงานที่ศึกษาเรื่อง ความผูกพันพรรคการเมืองในประเทศไทย พบว่า ผู้นำทางการเมืองมีส่วนสำคัญทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผูกพันพรรคการเมือง ถ้าผู้นำทางการเมืองมีภาพลักษณ์ที่ตรงกับความต้องการของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง¹⁹ และจากศึกษาการศึกษาในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่านายชวนเป็นผู้นำทางการเมืองที่มีภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนใต้ ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากจุดเริ่มต้นของความผูกพันพรรคประชาธิปไตยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลามีจุดเริ่มต้นจากการขึ้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยของนายชวน จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่าผู้นำทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปไตย

สรุปการศึกษากระบวนการผูกพันพรรคการเมืองนโยบายและผู้นำทางการเมืองถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลผูกพันพรรคการเมือง แต่ทว่าจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมองว่านโยบายไม่น่าจะมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปไตยซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่า นโยบายไม่ได้มีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปไตย ส่วนปัจจัยผู้นำทางการเมืองจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้นำทางการเมืองมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปไตยมากที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้นำทางการเมืองสามารถทำให้บุคคลผูกพันพรรคการเมืองได้นั้นจะต้องเป็นผู้นำทางการเมืองที่มีภาพลักษณ์และคุณสมบัติที่ดีซึ่งจากการศึกษาอิทธิพลของนายชวน หลีกภัย ในบทที่ 4 พบว่านายชวนเป็นผู้นำทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปไตยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากที่สุด ส่วนสาเหตุที่ทำให้นายชวนมีอิทธิพลต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมากที่สุด เพราะนายชวนเป็นนักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของคนใต้ ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากจุดเริ่มต้นที่พรรคประชาธิปไตยผูกขาดการชนะการเลือกตั้งในพื้นที่ภาคใต้พบว่าจุดเริ่มต้นดังกล่าวเริ่มต้นมาจากดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยของนายชวน จากข้อมูลทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าผู้นำทางการเมืองมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปไตย

¹⁹ พงศธร จันทรแก้ว, "ผลกระทบของการใช้เงินซื้อเสียงต่อพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา," หน้า 140. ; สุรพงษ์ ชัยจันทร์, "ความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับความผูกพันต่อ พรรคประชากรไทย," หน้า 65.

5.1.3 ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

จากการศึกษากระบวนการผูกพันพรรคการเมืองจะไม่มีคามหมายเลย ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อที่จะทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์หรือไม่ จึงต้องนำเสนอความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมือง เพราะความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมืองสามารถเป็นตัวชี้วัดในการผูกพันพรรคการเมือง เพราะว่าการที่บุคคลเลือกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเป็นเวลานานย่อมแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในพรรคการเมืองดังกล่าวจนนำไปสู่ความผูกพันพรรคการเมือง²⁰ ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคการเมืองไม่เพียงแต่จะเป็นตัวชี้วัดความผูกพันพรรคการเมืองเท่านั้น แต่ยังสามารถชี้วัดถึงความพึงพอใจในพรรคการเมืองเหล่านั้นด้วย

จากข้อค้นพบในประเด็นเรื่องความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีมุมมองที่ไม่ต่างกัน แต่ทว่าจากการเก็บข้อมูลดังกล่าวได้ค้นพบสิ่งน่าสนใจตรงที่ทำให้ไม่เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มถึงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย โดยการศึกษาครั้งนี้มองว่าสาเหตุที่เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าอาจมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่อาจชื่นชอบและพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย แต่เนื่องจากว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ยังไม่มีคามผูกพันพรรคการเมืองใด²¹ อย่างไรก็ตาม การอธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลผูกพันพรรคการเมืองสามารถทำให้ทราบถึงความชื่นชอบหรือความพึงพอใจในพรรคการเมืองได้ ดังนั้นหัวข้อนี้จึงนำข้อมูลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มาอธิบายร่วมด้วย

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะกล่าวถึงความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ จะขออธิบายผลการเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อแยกกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งออก

²⁰ Bone and Ranney, *Politics and Voters*, p. 482.

²¹ Campbell and Stokes, *The American Voter*, p. 164.

จากการอธิบายความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) *เพศชาย*ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเลือกตั้งทุกครั้งในอัตราร้อยละ 84 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 76 ส่วน*เพศหญิง* *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย*ในอัตราร้อยละ 80 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 72 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย*ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเลือกตั้งทุกครั้งในอัตราร้อยละ 92 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 88 ส่วน*เพศหญิง* *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย*ในอัตราร้อยละ 96 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 88 สำหรับกลุ่มที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเลือกตั้งทุกครั้งพบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** *เพศชาย*ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเลือกตั้งทุกครั้งในอัตราร้อยละ 16 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 24 ส่วน*เพศหญิง* *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย*ในอัตราร้อยละ 8 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 12 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** พบว่า *เพศชาย*ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเลือกตั้งทุกครั้งในอัตราร้อยละ 8 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 12 ส่วน*เพศหญิง* *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย*ในอัตราร้อยละ 4 *ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่*ในอัตราร้อยละ 12

ตารางที่ 22 การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ใช้สิทธิ	84	76	92	88	80	72	96	88
ไม่ใช้สิทธิ	16	24	8	12	20	28	4	12

สรุปผลการเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่โดยส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เมื่อได้ข้อมูลการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่แล้ว ลำดับต่อมาจะเป็นการนำเสนอผลการเก็บข้อมูลความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ตารางที่ 23 แสดง

ตารางที่ 23 ความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้
มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)		(เมือง)		(ชนบท)	
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
ทุกครั้ง	88	53	84	51	82	59	83	55
นานๆ ครั้ง	12	8	16	14	18	17	17	7
ครั้งแรก ²²	0	0	0	0	0	0	0	0
ครั้งแรก ²³	0	15	0	8	0	8	0	13

สรุปจากเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่มีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์สะท้อนให้เห็นถึงความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย จากการข้อค้นพบมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่พบว่าเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย โดยผู้วิจัยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าอาจเพราะเพศหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย แต่ทว่าจากการเก็บข้อมูลความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์กลับพบว่า พื้นที่เขตเมืองทั้งเพศชายมีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิงพอสมควร ส่วนพื้นที่เขตชนบทเพศชายเลือกพรรคประชาธิปัตย์สม่ำเสมอกว่าเพศหญิง แต่มีค่าร้อยละต่างกันเล็กน้อย จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าเพศชายมีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า แต่ไม่เพียงพอที่จะบ่งชี้ว่าเพศชายมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิง เพราะข้อมูลดังกล่าวไม่มีความแตกต่างกันมาก

²² มีสิทธิเลือกตั้งมาแล้วหลายครั้ง แต่เพิ่งเลือกพรรคประชาธิปัตย์ครั้งแรก

²³ มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรก

สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จากข้อค้นพบที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรค ประชาธิปัตย์มากกว่า โดยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยมากกว่า อาจเพราะเพศหญิงของผู้มี สิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความชื่นชอบ หรือพึงพอใจในพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตาม จากการเก็บข้อมูลความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปไตยพบว่า เพศหญิงมีความสม่ำเสมอใน การเลือกพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชายพอสมควร แต่ข้อมูลนี้ไม่หนักแน่นพอที่จะพิสูจน์ว่าเพศ หญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชาย ดังนั้นเพื่อให้ความแน่ชัดว่าเพศหญิงผู้มี สิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและเพศหญิงผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความผูกพันพรรคประชาธิปไตย และ พึงพอใจในพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชายจึงได้ทำการเก็บข้อมูลการเลือกตั้งครั้งแล้วได้เลือก พรรคการเมืองใด

ตารางที่ 24 แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิ เลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พบว่า เพศชาย **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรค ประชาธิปัตย์ร้อยละ 88 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 47 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุ สูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 14 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 11 ส่วนไม่เลือกพรรคการเมืองใด ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 11 ส่วนพรรคการเมืองอื่นๆ ผู้มี สิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองอื่นๆในอัตราร้อยละ 32 ในส่วนของ**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็น เขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปไตยร้อยละ 70 ผู้มีสิทธิ เลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 45 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อย ละ 17 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 14 ส่วนไม่เลือกพรรคการเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูง วัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆร้อยละ 13 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 14 ส่วนพรรคการเมืองอื่นๆผู้ มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองอื่นๆ ร้อยละ 27

พรรคการเมืองอื่นๆ ได้แก่ พรรครักประเทศไทย

ส่วนเพศหญิง **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือก พรรคประชาธิปไตยร้อยละ 85 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 56 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้ง กลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 5 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 6 ส่วนไม่เลือกพรรค การเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 10 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

รุ่นใหม่ร้อยละ 6 ส่วนพรรคการเมืองอื่นๆ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองอื่นๆในอัตรา ร้อยละ 33 ในส่วนของเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ร้อยละ 71 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 13 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 9 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 17 ส่วนไม่เลือกพรรคการเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆร้อยละ 18 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 14 ส่วนพรรคการเมืองอื่นๆผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองอื่นๆ ร้อยละ 27

พรรคการเมืองอื่นๆ ได้แก่ พรรครักประเทศไทย

ตารางที่ 24 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ประชาธิปัตย์	88	47	70	45	85	56	71	45
เพื่อไทย	14	11	17	14	5	6	13	9
ไม่เลือกพรรคใด	0	11	13	14	10	6	17	18
พรรคการเมืองอื่นๆ	0	32	0	27	0	33	0	27

ตารางที่ 25 แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขต พบว่า เพศชายเขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ร้อยละ 88 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 68 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 10 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 16 ส่วนไม่เลือกพรรคการเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 5 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 16 ในส่วนของเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรค

ประชากรปดัยร้อยละ 74 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 59 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่ม
อายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 17 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 9 ส่วนไม่เลือกพรรคการเมือง
ใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 9 มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อย
ละ 32

ส่วนเขตหญิง เขตเลือกตั้งที่ 3 ซึ่งเป็นเขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือก
พรรคประชากรปดัยร้อยละ 85 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 67 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
กลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 5 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ร้อยละ 11 ส่วนไม่เลือกพรรค
การเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 10 มีสิทธิเลือกตั้งรุ่น
ใหม่ร้อยละ 22 ในส่วนของเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุ
สูงวัยเลือกพรรคประชากรปดัยร้อยละ 75 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 68 ส่วนพรรคเพื่อไทยผู้มี
สิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกพรรคเพื่อไทยร้อยละ 4 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 14 ส่วนไม่
เลือกพรรคการเมืองใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่เลือกพรรคการเมืองใดอัตราร้อยละ 21 มีสิทธิ
เลือกตั้งรุ่นใหม่ ร้อยละ 18

ตารางที่ 25 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม

2554

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7		เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(ชนบท)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)	(เมือง)
	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ประชากรปดัย	88	68	74	59	85	67	75	68
เพื่อไทย	10	16	17	9	5	11	4	14
ไม่เลือกพรรคใด	5	16	9	32	10	22	21	18
พรรคการเมืองอื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบบัญชี
รายชื่อและแบบแบ่งเขตจากพรรคประชากรปดัยในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 โดยพื้นที่เขต

เมืองเพชรชายเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชหญิงทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบเขต ส่วนพื้นที่เขตชนบทเพชหญิงเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชหญิงทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบเขต หากแต่ว่าข้อมูลไม่มีความแตกต่างกันมากจึงทำให้ไม่สามารถบ่งชี้ว่าเพชหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชาย แสดงว่าปัจจัยที่ทำให้เพชหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้มาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพชหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชาย

ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในการเลือกตั้งวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุด โดยพื้นที่เขตเมืองเพชหญิงเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์แบบบัญชีรายชื่อมากกว่าเพชรชายพอสมควร ส่วนแบบเขตนั้นเพชรชายเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชหญิงเพียงเล็กน้อย ซึ่งถือว่าไม่ต่างกัน จากข้อมูลพื้นที่เขตเมืองสิ่งที่พอจะบ่งชี้ว่าเพชหญิงมีความพึงพอใจพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชาย คือ การที่เพชหญิงเลือกพรรคประชาธิปัตย์แบบบัญชีรายชื่อมากกว่าเพชรชายพอสมควร เพราะเมื่อพิจารณาข้อมูลส่วนนี้จะเห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้เลือกแค่พรรคประชาธิปัตย์ และพรรคเพื่อไทยเท่านั้น แต่ยังเลือกพรรคการเมืองอื่นๆ ด้วยซึ่งจากข้อมูลนี้เห็นว่าทั้งเพชรชายและเพชหญิงเลือกพรรคการเมืองอื่นๆ ในอัตราร้อยละไม่ต่างกัน หากแต่ว่าการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกพรรคการเมืองอื่นๆ สะท้อนให้เห็นว่าหากมีพรรคการเมืองใหม่ที่ดีกว่าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พร้อมที่จะเลือกพรรคการเมืองใหม่ แต่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพชหญิงยังคงเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชายสะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์ของเพชหญิงมากกว่าเพชรชาย

ส่วนพื้นที่เขตชนบทการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของเพชรชายและเพชหญิงมีอัตราร้อยละที่เท่ากัน ส่วนการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตเพชหญิงเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชายพอสมควร จากข้อมูลนี้สิ่งที่พอจะบ่งชี้ว่าเพชหญิงมีความพึงพอใจพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชาย คือ การที่เพชรชายไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆ จากข้อมูลนี้เพชหญิงมีการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพชรชายพอสมควรซึ่งจากข้อมูลนี้พอจะบ่งชี้ได้ว่าเพชหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลการไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆ

พบว่าเพศชายไม่เลือกพรรคการเมืองใดมากกว่าเพศหญิงจากข้อมูลส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงมีความพึงพอใจพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิง

จากข้อค้นพบประเด็นการเห็นด้วยกับตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าเพศชาย โดยผู้วิจัยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่า อาจเป็นเพราะว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย การที่จะทราบว่าเป็นเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายหรือไม่ สามารถทราบได้จากความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการเก็บข้อมูลความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พบว่า เพศหญิงมีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตาม เพื่อความหนักแน่นจึงได้ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดได้เลือกพรรคการเมืองใดพบว่า เพศหญิงในพื้นที่เขตเมืองเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ส่วนสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบเพศชายเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อยซึ่งถือว่าไม่ต่างกันมาก ส่วนเพศหญิงในพื้นที่เขตชนบทเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบเขตจากพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในส่วนที่ไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆ พบว่าเพศชายไม่เลือกพรรคการเมืองใดมากกว่า ส่วนการเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากพรรคประชาธิปัตย์เพศชายและเพศหญิงเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ในร้อยละที่เท่ากัน จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมานี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า

สรุปจากการเก็บข้อมูลมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งจากการเก็บข้อมูลได้ค้นพบข้อสังเกตที่น่าสนใจตรงที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย โดยผู้วิจัยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์ อาจมาจากการที่เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ส่วนเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่อาจมาจากเพศหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย การที่จะพิสูจน์ได้ว่าเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย และเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พึงพอใจพรรคประชาธิปัตย์

มากกว่าเพศชายนั้น สามารถพิสูจน์ได้จากการความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งจากการเก็บข้อมูลความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่มีความแตกต่างในความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์จึงไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าเพศหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศหญิงมีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย แต่มีเพื่อความหนักแน่นจึงได้ทำการเก็บข้อมูลการเลือกตั้งครั้งล่าสุดได้เลือกพรรคการเมืองซึ่งจากการเก็บข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่าการเลือกตั้งครั้งล่าสุดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบเขตไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้มาจากการที่เพศหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่จากเก็บข้อมูลการเลือกตั้งครั้งล่าสุดพบว่าเป็นพื้นที่เขตเมืองเพศหญิงเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมากกว่าเพศชาย ส่วนสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบเขตเพศชายเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบเขตมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อยซึ่งถือว่าไม่ต่างกัน ส่วนพื้นที่เขตชนบทเพศหญิงเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรแบบเขตมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลการไม่เลือกพรรคการเมืองใดๆ จะเห็นว่าเพศชายเลือกไม่เลือกพรรคการเมืองใดมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศหญิงมีความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย อีกทั้งในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดพบว่า เพศหญิงมีการเลือกสมาชิกสภาผู้ราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ด้วยข้อมูลทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายมาจากการที่เพศหญิงมีความพึงพอใจพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย

5.1.4 พรรคประชาธิปัตย์และกลุ่ม กปปส. กับความความผูกพันพรรคการเมือง

ถึงแม้ว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์มักปฏิเสธความเกี่ยวข้องกัน แต่ในการศึกษาคำถามนี้ได้ตั้งคำถามว่า ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันจะเกิดอะไรขึ้น เพราะถ้าหากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันนั้นหมายความว่าความการดำเนินการต่างๆ ของกลุ่ม กปปส. ย่อมได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย เพราะความผูกพันพรรคการเมือง คือ ความผูกพันทางจิตใจของของบุคคลที่มีต่อพรรคการเมืองพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งซึ่งความผูกพันทาง

จิตใจนั้นมีส่วนทำให้บุคคลสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของพรรคการเมืองที่บุคคลผูกพัน²⁴ และจากการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีความผูกพันพรรคประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม จากการเก็บความสม่ำเสมอในการเลือกพรรคประชาธิปไตยไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงมีความผูกพันกว่าเพศชายจึงทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชาย ดังนั้นเพื่อที่จะทราบว่าจะอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปไตยจึงต้องทำการศึกษาเพื่อหาคำตอบ โดยผู้วิจัยมองว่าการที่เพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปไตยเป็นพวกเดียวกันมากกว่าเพศชายอาจมีส่วนทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปไตยมากกว่า ตารางที่ 26 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปไตยคือพวกเดียวกันหรือไม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) เพศชายมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยคือกลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 82 ในส่วนของเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยคือกลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 84 สำหรับกลุ่มที่มองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันพบว่า เพศชายมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 18 ส่วนเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 16 สำหรับ**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า เพศชายมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยคือกลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 81 ส่วนเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยคือกลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 82 ในส่วนของกลุ่มที่มองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันพบว่า เพศชายมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 19 ส่วนเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยไม่ใช่กลุ่มเดียวกันในอัตราร้อยละ 18

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่มองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปไตยเป็นกลุ่มเดียวกัน แต่ทว่ามีสิ่งที่น่าสนใจจากการสัมภาษณ์ คือ ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนให้การสัมภาษณ์ว่าแกนนำ กปปส. ในพื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นคนของพรรคประชาธิปไตย นอกจากนั้นเมื่อทำการหาข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า มีข่าวที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างพรรคประชาธิปไตยกับกลุ่ม กปปส. อย่างเช่น ข่าวนายวิรัตน์ กัลยาศิริ นำ 5

²⁴ Eugence Burdick and Arthur Broadbeck, *American Voting Behavior* (Illinois: The Free Press, 1959), p. 310. ; Nie A. McDonalds, *The Study of Political Parties* (New York: Random Horns, 1963), p. 56.

แกนนำ กปปส. จังหวัดสงขลาเข้ามอบตัวกรณีขัดขวางการเลือกตั้ง²⁵ การที่นายวิรัตน์เข้ามาเป็นตัวแทนทางด้านกฎหมายให้กับแกนนำเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพรรคประชาธิปัตย์ นายวิรัตน์ คือ ทนายคนสำคัญของพรรคประชาธิปัตย์ที่คอยดำเนินการทางกฎหมายให้กับพรรคประชาธิปัตย์และเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในพื้นที่เขตเลือกตั้ง 3 จังหวัดสงขลา²⁶ การที่นายวิรัตน์เข้ามาเป็นตัวแทนทางด้านกฎหมายให้กับแกนนำเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่แกนนำเหล่านี้อาจเป็นคนของพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาจากข่าวที่กลุ่ม กปปส. พร้อมกลับเข้าพรรคประชาธิปัตย์ถ้าหากมีการเลือกตั้ง²⁷ แสดงให้เห็นถึงความเป็นได้ที่กลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกัน

ตารางที่ 26 มุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยที่มีต่อกลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์

	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)		เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ใช่	82	84	81	82
ไม่ใช่	18	16	19	18

จากการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์จึงทำให้ในการศึกษารั้งนี้จึงมองว่า ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันการดำเนินการต่างๆ ของกลุ่มย่อมได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยอย่างแน่นอนซึ่งจากการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกัน ดังนั้นถ้ากลุ่ม กปปส. เรียกร้องให้มีการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งย่อมได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

²⁵ ASTVผู้จัดการออนไลน์, "5 แกนนำ กปปส.สงขลา มอบตัวผู้คัดค้านเลือกตั้ง พร้อมให้การปฏิเสธทุกข้อหา," ผู้จัดการออนไลน์, <http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9570000059565>.

²⁶ เนื่องจากมีการยุบสภาและมีการรัฐประหารจึงทำให้กลายเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

²⁷ "กปปส.พร้อมคืนรัง ปชป.เข้าสู่ระบบเลือกตั้ง", เดลินิวส์, <http://www.dailynews.co.th/politics/320275>.

ส่วนปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากว่าจากการเก็บข้อมูลเพศชายและเพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยกลุ่มใดมีความผูกพันมากกว่ากัน โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายอาจมาจากการที่เพศหญิงผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า แต่ทว่าจากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนว่าเพศใดผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ากันจึงไม่สามารถระบุได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย เพื่อที่จะหาอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยมองว่าปัจจัยที่ทำให้ให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าอาจมาจากการที่เพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือพวกเดียวกันมากกว่าเพศชาย และจากการเก็บข้อมูลพบว่า เพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันมากกว่าเพศชาย แต่ไม่ได้มีคำร้อยละที่ต่างกันมากซึ่งในทางสถิติถือว่าไม่ต่างกัน ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันมากกว่าเพศชายมีส่วนทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายไม่สามารถอธิบายได้

สรุปการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกันจึงทำให้เมื่อกลุ่ม กปปส. จุดประเด็นเรื่องการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งย่อมส่งผลให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ ส่วนปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย เมื่อเพศชายและเพศหญิงไม่ได้มีความแตกต่างอย่างชัดเจนว่ากลุ่มใดมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ากันจึงการคาดการณ์ว่าสาเหตุที่เพศหญิงเห็นด้วยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายไม่สามารถอธิบายได้ และเพื่อที่จะทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยมองว่าปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายอาจมาจากการที่เพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือพวกเดียวกันมากกว่าเพศชาย แต่จากการเก็บ

ข้อมูลพบว่าเพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือพวกเดียวกันมากกว่าเพศชาย แต่ทว่าไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมาก ยิ่งกว่านั้นจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยทั้ง 2 เพศให้คำสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่เพศหญิงมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือพวกเดียวกันมากกว่าเพศชายมีส่วนทำให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าเพศชาย

5.2 สื่อโทรทัศน์กับการกล่อมเกลາทางการเมือง

จากสมมุติฐานที่ 2 ที่ว่า “ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีช่องทางในการรับข่าวสารและข้อมูลที่หลากหลายกว่า” จากสมมุติฐานดังกล่าวนอกจากความผูกพันพรรคการเมืองที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ การรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง โดยการศึกษาครั้งนี้มองว่าการรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายนั้นมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้รับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ และจากข้อค้นพบในประเด็นเรื่องความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ที่พบว่า พื้นที่เขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง โดยผู้วิจัยมองว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าเขตเมืองอาจมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทถูกกล่อมเกลາทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง นอกจากนี้จากการศึกษาเพื่อหาว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายที่ยังไม่ค้นพบสาเหตุที่ทำให้เห็นด้วยมากกว่า ดังนั้นการศึกษาหัวข้อนี้จะศึกษาด้วยกัน 3 ส่วน คือ ศึกษาพิสูจน์ว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มาจากการรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลาย ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์

มากกว่าเขตเมือง และปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปไตยมากกว่าเพศชาย

5.2.1 ความบ่อยในการรับข่าวสารการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

สำหรับการศึกษาหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการศึกษา เพราะสื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลอย่างมากในการกล่อมเกลาทางการเมือง เพราะสื่อโทรทัศน์สามารถส่งข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว สื่อโทรทัศน์เปรียบเสมือนตัวกลางในการส่งข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้บุคคลและข่าวสารที่ส่งไปอาจทำให้บุคคลมีความโน้มเอียงทางการเมือง²⁸ สาเหตุที่ทำให้สื่อโทรทัศน์สามารถกล่อมเกลาให้บุคคลสามารถคล้อยตามไปกับสิ่งที่สื่อโทรทัศน์นำเสนอได้ เพราะว่ารูปแบบในการนำเสนอที่มีทั้งภาพและเสียงและการจัดลำดับการส่งสารอย่างเป็นขั้นตอน ส่งผลให้บุคคลที่รับชมข่าวสารเหล่านั้นเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าการอ่าน จึงทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่เชื่อมั่นในการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่อชนิดอื่น²⁹ ยิ่งกว่านั้นถ้าบุคคลได้รับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์เพียงไม่กี่ช่องอาจทำให้บุคคลนั้นถูกกล่อมเกลาจากสื่อโทรทัศน์ให้คล้อยตามได้ง่าย ดังนั้นถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายเพียงช่องเดียวอาจทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านช่องบลูสกาย

อย่างไรก็ตาม การกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์จะมีประสิทธิภาพในการกล่อมเกลาให้บุคคลมีความโน้มเอียงทางการเมืองก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีความถี่ในการรับข่าวสารที่มากพอสมควร ตารางที่ 27 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองบ่อยหรือไม่ พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายรับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 92 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 9 ในส่วนของเพศหญิงพบว่า รับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 82 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 10 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 8 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายรับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 86 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 14 ส่วน

²⁸ Dawson and Prewitt, *Political Socialization*, p. 189.

²⁹ Blank, *Political Parties : An Introduction*, p. 249.

เพศหญิงพบว่า รับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 80 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 12 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 8

	ตารางที่ 27 ความบ่อยในการรับข่าวสารการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย			
	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ทุกวัน	92	82	86	80
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	8	10	14	12
นานๆ ครั้ง	0	8	0	8
ไม่เลย	0	0	0	0

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารทางการเมืองทุกวัน ดังนั้นถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้รับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายผ่านช่องบลูสกายจึงง่ายมากที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจะถูกช่องบลูสกายกล่อมเกลามากกว่า และเมื่อพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงว่าเพศใดรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่าซึ่งจากการเก็บข้อมูลนี้พบว่า เพศชายมีการรับข่าวสารทางการเมืองทุกวันมากกว่าเพศหญิง และเมื่อพิจารณาว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเมืองหรือเขตชนบทเขตใดมีการรับข่าวสารทางการเมืองทุกวันมากกว่าซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเมืองรับข่าวสารทางการเมืองทุกวันมากกว่าเขตชนบท จากข้อมูลนี้ไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบท และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า

5.2.2 ประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมือง

จากข้อมูลความสม่ำเสมอในการรับข่าวสารทางการเมืองพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารทางการเมืองทุกวัน ดังนั้นถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีการรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายจึงเป็นเรื่องง่ายที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยจะถูกสื่อโทรทัศน์กล่อมเกลามากกว่า และจากการคาดการณ์ของผู้วิจัยว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าเขตเมืองอาจมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูง

วัยเขตชนบทถูกกล่อมเกลามากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง ตารางที่ 28 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองช่องทางใด พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) **เพศชาย**ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์ในอัตราร้อยละ 40 สื่อออนไลน์ในอัตราร้อยละ 28 **โทรทัศน์**ในอัตราร้อยละ 100 ผ่านทางช่อง**บลูสกาย**ในอัตราร้อยละ 80 ช่อง**เอเชียอัปเดต**ในอัตราร้อยละ 4 ช่อง**เอเอสทีวี**ในอัตราร้อยละ 4 ช่อง**ฟรีทีวี**ในอัตราร้อยละ 25 ช่องอื่นๆในอัตราร้อยละ 4 ในส่วนของ**เพศหญิง**พบว่า เพศหญิงติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์ในอัตราร้อยละ 8 สื่อออนไลน์ในอัตราร้อยละ 24 **โทรทัศน์**ในอัตราร้อยละ 88 ผ่านทางช่อง**บลูสกาย**ในอัตราร้อยละ 76 ช่อง**ฟรีทีวี**ในอัตราร้อยละ 80 ส่วน**เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า **เพศชาย**ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์ในอัตราร้อยละ 40 สื่อออนไลน์ในอัตราร้อยละ 20 **โทรทัศน์**ในอัตราร้อยละ 100 ผ่านทางช่อง**บลูสกาย**ในอัตราร้อยละ 88 ช่อง**เอเชียอัปเดต**ในอัตราร้อยละ 4 ช่อง**เอเอสทีวี**ในอัตราร้อยละ 88 ช่อง**ฟรีทีวี**ในอัตราร้อยละ 88 ส่วน**เพศหญิง**พบว่า เพศหญิงติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์ในอัตราร้อยละ 16 สื่อออนไลน์ในอัตราร้อยละ 32 **โทรทัศน์**ในอัตราร้อยละ 96 ผ่านทางช่อง**บลูสกาย**ในอัตราร้อยละ 72 ช่อง**เอเชีย อัปเดต**ในอัตราร้อยละ 16 ช่อง**เอเอสทีวี**ในอัตราร้อยละ 4 ช่อง**ฟรีทีวี**ในอัตราร้อยละ 84

ช่องอื่นๆ ได้แก่ เนชั่นทีวี

ตารางที่ 28 ช่องทางในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเปรียบเทียบ
กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่³⁰

	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)				เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	40	24	8	4	40	16	16	20
สื่อออนไลน์	28	92	24	80	20	88	32	92
โทรทัศน์	100	80	88	92	100	87	96	72
บลูสกาย	89	44	82	40	88	45	85	32
เอเชียอัปเดต	4	20	0	0	4	0	16	0
เอเอสทีวี	6	12	4	8	8	0	4	0
ฟรีทีวี	25	68	80	76	85	72	84	60
อื่นๆ	4	7	0	0	0	0	0	0

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยส่วนใหญ่รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ ส่วนช่องในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีด้วยกัน 2 ช่อง คือ ช่องฟรีทีวีและช่องบลูสกายโดยรับข่าวสารทางการเมืองจากช่องอื่นที่เป็นข่าวตรงข้ามกับช่องบลูสกายน้อยมาก อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้มองว่าช่องฟรีทีวีไม่มีอิทธิพลในการกล่อมเกล่าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาจากสัดส่วนร้อยละการรับชมระหว่างช่องฟรีทีวีกับช่องบลูสกายจะเห็นได้ว่าช่องบลูสกายเป็นช่องที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับชมในสัดส่วนที่มากกว่าช่องฟรีทีวี นอกจากนี้การเผยแพร่เนื้อหาข่าวสารทางการเมืองในช่องฟรีทีวีมีช่วงเวลาจำกัดจึงทำให้ช่องฟรีทีวีไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้มากนัก ยิ่งกว่านั้นด้วยความที่ช่องฟรีทีวีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากภาครัฐจึงทำให้ช่องเหล่านี้ถูกควบคุมเนื้อหาจากรัฐ พร้อมๆ กันนั้น

³⁰ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อพิจารณาข่าวที่กลุ่ม กปปส. พามวลชนไปกดดันช่องฟรีทีวีไม่ให้เสนอข่าวของรัฐบาล³¹ แสดงให้เห็นว่ากลุ่ม กปปส. ไม่พอใจการนำเสนอข่าวของช่องฟรีทีวี ด้วยองค์ประกอบทั้งหมดจึงทำให้ช่องฟรีทีวีไม่มีอิทธิพลพอที่จะกล่อมเกลากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

เมื่อช่องฟรีทีวีไม่มีอิทธิพลมากพอที่จะกล่อมเกลากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยทำไมช่องบลูสกายถึงสามารถกล่อมเกลากลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะว่าช่องบลูสกายเป็นช่องที่ติดตามและถ่ายทอดการประชุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิด การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายทุกวันอย่างต่อเนื่องจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลารวมทั้งเห็นด้วยกับแนวคิดของกลุ่ม กปปส. สิ่งที่ยืนยันได้ชัดว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้รับข่าวทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายจนถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลารวมทั้งเห็นด้วยกับแนวคิดของกลุ่ม กปปส. คือ จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในประเด็นเรื่องการเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ อย่างเช่น “ทักษิณทำให้ประเทศไทยฉิบหายผ่านน้องสาวของตัวเอง แล้วถ้าหากไม่มีการปฏิรูปยังงั้นพรรคเพื่อไทยก็ชนะการเลือกตั้งด้วยการซื้อเสียง” หรือ “ยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้งยิ่งเป็นการต่ออายุระบอบทักษิณที่มีแต่โกงกิน การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็จะทำให้คนหันมาสนใจเรื่องการปฏิรูปมากยิ่งขึ้น” จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยได้ถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลารวมทั้งเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองผ่านช่องบลูสกาย เพราะจากคำสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่านายทักษิณเป็นต้นเหตุที่จะต้องมีการปฏิรูปเพื่อกำจัดนายทักษิณออกจากการเมืองไทยซึ่งสอดคล้องกับการโน้มน้าวของกลุ่ม กปปส. ผ่านช่องบลูสกาย

ทำไมช่องบลูสกายถึงได้ติดตามการประชุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิด จากการวิเคราะห์ในหัวข้อที่แล้วที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่กลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์น่าจะเป็นกลุ่มเดียวเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างช่องบลูสกายกับพรรคประชาธิปัตย์จะเห็นได้ว่าทั้งช่องบลูสกายและพรรคประชาธิปัตย์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดเป็นอย่างมากจนอาจคิดว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็น

³¹ "สรุปบรรยายภาคกลุ่ม กปปส. นกที่วี 5 ช่องปิดบัญชีรัฐบาล," เดลินิวส์, <http://www.dailynews.co.th/crime/236304>; "สุเทพฯ นำทัพไปทำเนียบฯ จัดทอล์กที่วี5 ช่อง," คมชัดลึก, <http://www.komchadluek.net/detail/20140509/184315.html>; "กปปส. นกปิดล้อมสถานีโทรทัศน์," สำนักข่าวไทย, <http://www.mcot.net/site/content?id=536c7688be04701e778b4575#VxnqHPI5PIV>.

เจ้าของช่องบลูสกาย ถึงแม้ว่าพรรคประชาธิปัตย์และช่องบลูสกายมักจะปฏิเสธถึงถึงเกี่ยวข้องกันมา โดยตลอด แม้กระนั้นจุดสังเกตที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นเจ้าของช่องบลูสกาย คือ กรรมการของช่องบลูสกายซึ่งมีด้วยกันทั้งหมด 4 คนประกอบด้วย นายเถลิง สมทรัพย์ ผ.อ.ช่องบลูสกาย คือ บุคคลที่มีความใกล้ชิดกับพรรคประชาธิปัตย์มาอย่างยาวนานและเคยเป็นทีมงานในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ นายวิฑเฑทร์ มุตตามระ อดีตผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์และเลขาธิการณของนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย หนึ่งในแกนนำ กปปส. นายบุรฤทธิ ศิริวิชัย อดีตยูวชนประชาธิปัตย์และเป็นหน้าห้องของนายกรณ์ จาติกวณิช นายภูษิต ถ้ำจันทร์ หนึ่งในทีมงานรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์³² ทั้ง 4 คนล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับพรรคประชาธิปัตย์

ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาถึงผู้ดำเนินรายการต่างๆ ของช่องบลูสกายส่วนใหญ่เป็นคนของพรรคประชาธิปัตย์³³ อย่างเช่น รายการ “สายล่อฟ้า” ที่มีผู้ดำเนินรายการ 3 คน คือ นายเทพไท เสนพงศ์ นายศิริโชค โสภา นายชวนนท์ อิทธิโกมลายุสุต สองคนแรก คืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ คนสุดท้าย คือโฆษกพรรคประชาธิปัตย์ “รายการข้ามขอบฟ้า” ผู้ดำเนินรายการ คือนายกษิต ภิรมย์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศในสมัยที่นายอภิสิทธิ์เป็นนายกรัฐมนตรี “รายการอาสาประชาชน” ผู้ดำเนินรายการ คือ นายถนอม อ่อนเกตุพล อดีตโฆษกกรุงเทพมหานคร และอดีตผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ “รายการสุขุมพันธ์ชั้นเดียว” ผู้ดำเนินรายการ คือ ม.ร.ว.สุขุมพันธ์ บริพัตร พร้อมๆ กันนั้นนายอภิสิทธิ์เองก็มีรายการของตัวเองในช่องบลูสกายด้วย คือ “รายการฟ้าวันใหม่” ที่ออกอากาศเป็นประจำทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์เวลา 8.00-9.00 น. นอกจากนี้ช่องบลูสกายยังมีพิธีกรและนักข่าวชื่อดังอีก 2 คนที่มีสายสัมพันธ์กับพรรคประชาธิปัตย์ คือ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทองและนางสาวอัญชวลี ไพรรัก ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากคำสัมภาษณ์ของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ได้ประกาศว่าเตรียมดำเนินการจัดตั้ง “ทีวีสีฟ้า” ผ่านการขับเคลื่อนของมูลนิธิรักประชาธิปัตย์³⁴ อีกทั้งช่องบลูสกายแทบจะไม่เคยวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของพรรค

³² ASTVผู้จัดการรายวัน, “ชำแหละบลูสกาย ชาแนล ทีวีแมลงสาบ,” ผู้จัดการออนไลน์,

<http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9550000128445>.

³³ “สมเกียรติ ชอนฉิมฉล: “สายล่อฟ้า” Blue Sky Channel ฟ้าผ่าหัวใจพรรคประชาธิปัตย์,” ประชาไท,

<http://www.prachatai.com/journal/2012/02/39328>.

³⁴ ผู้จัดการรายวัน, “ไล่พันธมิตรฯ ซอยสวัสดิ์และทีวีสีฟ้า “มาร์ค” ตัวพ่อ2มาตรฐาน,” ผู้จัดการออนไลน์,

<http://www.manager.co.th/Weekend/ViewNews.aspx?NewsID=9540000028650&TabID=3&>.

ประชาธิปไตย³⁵ น่าจะเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความเป็นไปได้ที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นเจ้าของช่องบลุสกาย ดังนั้นความเป็นไปได้ที่พรรคประชาธิปัตย์และกลุ่ม กปปส. เป็นพวกเดียวกันบวกกับความเป็นไปได้ที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นเจ้าของช่องบลุสกายจึงทำให้ช่องบลุสกายติดตามถ่ายทอดการประชุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิด ส่วนสาเหตุที่พรรคประชาธิปัตย์และช่องบลุสกายปฏิเสธความเกี่ยวข้องกัน เพราะว่าถ้าพรรคประชาธิปัตย์ประกาศว่าเป็นเจ้าของช่องบลุสกายอาจจะมีผลทางกฎหมายถึงชั้นยุบพรรค เพราะในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 48 ระบุว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือ โทรคมนาคม มิได้ ไม่ว่าในนามของตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหาร กิจการดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว³⁶ จากข้อกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุที่ว่าทำไมพรรคประชาธิปัตย์และช่องบลุสกายถึงปฏิเสธความเกี่ยวข้องกัน

สรุปการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลุสกายทุกวันจึงทำให้ง่ายที่จะถูกกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมือง เพราะสื่อโทรทัศน์ถือได้ว่าเป็นตัวการในการกล่อมเกลารวมทั้งทางการเมืองที่สามารถกล่อมเกลารวมทั้งบุคคลมีความโน้มเอียงทางการเมืองเป็นอย่างมากและสามารถมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางการเมืองของบุคคลที่รับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์³⁷ การที่ช่องบลุสกายติดตามถ่ายทอดการประชุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิดจึงทำให้ชื่อเรียกต่างๆ ของกลุ่ม กปปส. อย่างเช่น การปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ได้ถูกถ่ายทอดผ่านช่องบลุสกายทั้งหมด ดังนั้นการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลุสกายทุกวันจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลารวมทั้งให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ส่วนสาเหตุที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย โดยการศึกษาครั้งนี้มองว่าสาเหตุที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายอาจมาจากเพศหญิงมีความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายซึ่ง

³⁵ ASTVผู้จัดการรายวัน, "ซ่าแหละบลุสกาย ขาเนล ทีวีแมลงสาบ".

³⁶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ 2550, (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550),

<http://law.dit.go.th/Upload/Document/19ba198f-87c5-4822-a11a-157bf334f7f0.pdf>. หน้า 12.

³⁷ Steven A. Peterson, *Political Behavior : Patterns in Everyday Life* (California: Sage Publications, 1990), p. 225.

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่มีเพศใดมีความผูกพันพรรค
 ประชาธิปัตย์มากกว่าอย่างชัดเจน เพื่อที่จะทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการ
 ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายจึงได้ทำการศึกษาเพิ่ม โดยผู้วิจัย
 มองว่าอาจความเป็นไปได้ที่เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค
 ประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายอาจมาจากการที่เพศหญิงถูกกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์
 มากกว่าเพศชาย และจากการเก็บข้อมูลความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมืองพบว่าเพศชายมี
 ความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมืองที่มากกว่า ส่วนประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูง
 วยรับข่าวสารทางการเมืองพบว่า เพศชายรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายมากกว่าเพศหญิง
 แต่มีค่าร้อยละไม่ต่างกันมาก ดังนั้นจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไร
 เป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์
 มากกว่าเพศชาย อาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับ
 เลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายอาจมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ได้ระบุเพื่อการศึกษาใน
 วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หรือมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายไม่ได้สนใจกับตัดสินใจไม่
 ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาจากค่าร้อยละที่เพศชายตอบว่า
 “เฉยๆ” กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในตารางที่ 10 จะเห็นว่าเพศชายเฉยๆ กับ
 การตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิงจึงทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการ
 ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง
 ของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าอาจมาจากการการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทถูกกล่อมจากสื่อ
 โทรทัศน์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง จากการเก็บข้อมูลความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองผู้มี
 สิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเมืองรับข่าวสารทางการเมืองทุกวันมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบท
 แต่เมื่อพิจารณาจากประเภทในการรับข่าวสารทางการเมืองพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองเพศชายรับ
 ข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายมากกว่าเขตชนบท ส่วนเพศหญิงเขตชนบทรับข่าวสารทาง
 การเมืองผ่านช่องบลูสกายมากเพศชาย แต่ทั้ง 2 พื้นที่ไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมากซึ่งในทางสถิติถือ
 ว่าไม่ต่างกัน ดังนั้นการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขต
 เมือง อาจมีความเป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลง

สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเมืองอาจมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ได้ระบุเพื่อทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หรือมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองไม่ได้สนใจกับตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาจากคำร้อยละที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองตอบว่า “เฉยๆ” กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองเฉยๆ กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าก็เป็นไปได้

สรุปปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันจึงทำให้การดำเนินการต่างของกลุ่ม กปปส. ย่อมได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ อีกทั้งการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายและเลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายเป็นหลักย่อมส่งผลให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกล่าให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมือง ดังนั้นเมื่อพรรคประชาธิปัตย์ประกาศตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเท่ากับว่าพรรคประชาธิปัตย์แสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

5.3 สื่อออนไลน์กับการกล่อมเกล่าทางการเมือง

สำหรับหัวข้อนี้เป็นการนำเสนอเพื่อหาปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ โดยตั้งสมมุติฐานเพื่อหาคำตอบว่า “มุมมองที่แตกต่างของกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเป็นผลมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีช่องทางในการรับข่าวสารและข้อมูลที่หลากหลายกว่า” โดยการศึกษาครั้งนี้ได้นำแนวคิดการกล่อมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มาใช้อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ทำไมการศึกษาครั้งนี้ถึงมองว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถึงรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ เพราะว่าปัจจุบันคนหนุ่มสาวมีแนวโน้มที่จะรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มากกว่าสื่อดั้งเดิม³⁸ แสดงให้เห็นว่าสื่อออนไลน์มีอิทธิพลในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ ก่อนที่จะอธิบายว่าเหตุใดสื่อออนไลน์ถึงสามารถให้ข้อมูลที่หลากหลายได้นั้นจะต้องทราบวาระของการสื่อสารแบบสื่อดั้งเดิมมีลักษณะอย่างไร กระบวนการสื่อสารแบบสื่อดั้งเดิมจะมีลักษณะการสื่อสารแบบบนลงล่าง (top-down) เป็นการสื่อสารที่ผู้ผลิตสื่อเป็นผู้กำหนดทิศทางการนำเสนอเนื้อหาจึงทำให้กระบวนการสื่อสารแบบสื่อดั้งเดิมเป็นการสื่อสารแบบช่องทางเดียวผู้รับสารไม่สามารถตอบโต้หรือแสดงความคิดเห็นไปยังผู้ผลิตสื่อได้ นอกจากนี้การสื่อสารของสื่อดั้งเดิมยังขาดความอิสระในการนำเสนอเนื้อหา เพราะถูกแทรกแซงได้ง่ายจากรัฐบาล พรรคการเมืองและกลุ่มนายทุนที่ต้องการกำหนดเนื้อหาที่ส่งไปยังผู้รับสาร

ส่วนกระบวนการสื่อสารของสื่อออนไลน์จะมีรูปแบบการสื่อสารในแนวราบ คือ ผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่ในระดับเดียวกัน ผู้รับสารสามารถมีปฏิกริยาย้อนกลับไปยังผู้ส่งสารได้ง่าย ผู้รับสารสามารถเปลี่ยนสถานะจากผู้รับสารมาเป็นผู้ส่งสารได้และด้วยความที่สื่อออนไลน์เป็นการสื่อสารแนวราบจึงทำให้มีผู้รับสารและผู้ส่งสารมากมายจึงทำให้สื่อออนไลน์มีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลาย การที่สื่อสารออนไลน์มีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลายจึงทำให้รัฐบาล หรือกลุ่มนายทุนไม่สามารถที่จะคุมเนื้อหาที่อยู่ในสื่อออนไลน์ เพราะถ้ารัฐเข้าไปบล็อก หรือปิดแหล่งสารแหล่งใดในสื่อออนไลน์ ผู้รับสารยังสามารถรับสารเหล่านั้นได้จากแหล่งสารอื่น³⁹ ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ทางเมืองจึงทำให้สื่อออนไลน์เป็นที่สนใจอย่างมากของประชาชนทั่วไปที่สนใจเหตุการณ์เหล่านั้น ยิ่งกว่านั้นสื่อออนไลน์ยังสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพียงแค่มือถือหรือคอมพิวเตอร์ในการเข้าถึงสื่อออนไลน์ ในอดีตการเข้าถึงสื่อออนไลน์เป็นเรื่องยาก เพราะเทคโนโลยีในการเข้าถึงสื่อออนไลน์มีราคาที่สูงและมีขนาดที่

³⁸ "(New) Media and Youth Participation," in *Youth Participation in Democratic Life* (LSE Enterprise: http://ec.europa.eu/youth/library/reports/flash375_en.pdf), pp. 112-15. ; วราวุธ แสงอร่าม, "อินเทอร์เน็ตกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552), หน้า 72.

³⁹ Ari-Matti Auvinen, *Social Media - the New Power of Political Influence*, (Centre for European Studies, 2012), <http://www.martenscentre.eu/sites/default/files/publication-files/social-media-and-politics-power-political-influence.pdf>. p. 5. ; Tetyana Bohdanova, "Unexpected Revolution: The Role of Social Media in Ukraine's Euromaidan Uprising," *European View* 13 (2014), <http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs12290-014-0296-4#/page-1>. p. 135.

ใหญ่จึงทำให้การเข้าถึงสื่อประเภทนี้จำกัดเฉพาะคนที่มีฐานะ หากแต่ในปัจจุบันเทคโนโลยีในการเข้าถึงสื่อออนไลน์มีราคาที่ถูกลงเป็นอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นยังมีขนาดเล็กพกพาได้สะดวกจึงให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงโลกออนไลน์ได้ง่ายขึ้นซึ่งเทคโนโลยีที่ว่ามานั้น คือ “สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต” การมาของเทคโนโลยีสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงโลกออนไลน์ได้ง่ายเพียงแค่สัมผัสหน้าจอของสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต แต่กระนั้นการจะเข้าถึงโลกออนไลน์จำเป็นต้องมีอินเทอร์เน็ต แต่ด้วยการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายจึงทำให้สามารถเข้าถึงโลกออนไลน์ได้ทุกสถานที่และยังมีค่าบริการที่ราคาถูกลง

การสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์มีรูปแบบในการสื่อสารหลายรูปแบบ แต่รูปแบบการสื่อสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการรับรู้ทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ การสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์และยูทูบ⁴⁰ เมื่อพิจารณาจากปรากฏการณ์ทางการเมืองสำคัญๆ ในยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์อาหรับสปริง หรือเหตุการณ์ยูโรไมเดนในยูเครน เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ และยูทูบ เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างมากในการระดมคนให้ออกมาชุมนุมหรือรับข่าวสารทางการเมือง ยิ่งกว่านั้นเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เครือข่ายสังคมออนไลน์มีส่วนสำคัญในการระดมคนให้มาชุมนุมและการรับข่าวสารทางการเมืองเช่นเดียวกัน⁴¹ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากสถิติการใช้เฟสบุ๊กของคนไทยในปี 2558 ประเทศไทยมีบัญชีผู้ใช้สูงถึง 35 ล้านบัญชี⁴² แสดงให้เห็นว่าคนไทยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากพอสมควร สำหรับประเภทของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ คือ เฟสบุ๊กและทวิตเตอร์

เฟสบุ๊กและทวิตเตอร์ คือ รูปแบบหนึ่งของเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่สามารถแบ่งปัน (share) รูปภาพ วีดีโอ ข่าวสารจากเว็บต่างๆ บทความทางวิชาการ ข้อมูลที่ไม่สามารถหาได้ในพื้นที่สาธารณะ

⁴⁰ "Unexpected Revolution: The Role of Social Media in Ukraine's Euromaidan Uprising". pp. 134-35. ; Rita Safranek, "The Emerging Role of Social Media in Political and Regime Change," (2012), http://ndc.gov.bd/lib_mgmt/webroot/earticle/2434/The_Emerging_Role_of_Social_Media_in_Political_and_Regime_Change.pdf. pp. 1-2.

⁴¹ สมบัติ บุญงามอนงค์, "'เฟซบุ๊ก' ในไทย คือพื้นที่ต่อสู้ออนไลน์ที่ดุเดือดที่สุดแห่งหนึ่งของโลก," in สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, ed. ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข (กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554), หน้า 47.

⁴² "เผยสถิติประชากร Facebook ไทย มากเป็นอันดับ 3 ของอาเซียน," ไอที 24 ชั่วโมง, <http://www.it24hrs.com/2015/facebook-population-aec-2015/>.

ได้ เป็นต้น นอกจากนั้นเฟสบุ๊กและทวิตเตอร์ยังสามารถแบ่งทัศนคติต่างๆ ของผู้ใช้ลงในหน้าเครือข่ายสังคมออนไลน์ของตนได้ ด้วยความเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์จึงทำให้มีผู้ใช้ที่หลากหลายและด้วยความสามารถดังกล่าวจึงทำให้เมื่อเกิดแบ่งปันรูปภาพ วิดีโอ ข่าวสารจากเว็บต่างๆ บทความทางวิชาการหรือทัศนคติทางการเมืองลงในหน้าเครือข่ายสังคมออนไลน์ อาจทำให้ผู้ใช้คนอื่นแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวไปยังหน้าเครือข่ายสังคมออนไลน์ของตนการแบ่งปันลักษณะนี้สามารถทำได้ไม่สิ้นสุด จนทำให้เรื่องการเมืองสามารถเข้าถึงคนทั่วไปได้อย่างง่ายแถมมีเครือข่ายสังคมออนไลน์⁴³ ดังนั้นการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์จึงสามารถทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้รับข่าวสารการเมืองที่หลากหลาย ถึงแม้ว่าสื่อออนไลน์จะสามารถทำให้บุคคลสามารถรับข่าวสารทางการเมืองที่หลากหลายกว่า แต่จากการศึกษาการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีมุมมองที่ไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถูกสื่อออนไลน์กล่อมเกลาทางการเมืองให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง เพราะถึงแม้ว่าสื่อออนไลน์สามารถให้ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย แต่ความหลากหลายของข่าวสารไม่ได้เป็นตัวกำหนดในการเลือกรับสาร การเลือกรับสารมาจากตัวบุคคลแล้วถ้าบุคคลเลือกรับข่าวสารที่ตรงกับค่านิยมหรือมุมมองของตน บุคคลนั้นย่อมที่จะเลือกที่จะแหล่งสารที่บุคคลพึงพอใจ โดยการศึกษาครั้งนี้มองว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ตามค่านิยมของตน อย่างเช่นเลือกรับข่าวสารผ่านเฟสบุ๊กของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เฟสบุ๊กของกลุ่มกปปส. เป็นต้น นอกจากนี้การศึกษาในหัวข้อนี้นอกจากจะศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งแล้ว ในส่วนนี้จะทำการศึกษาเพื่อหาคำตอบว่าทำไมผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทถึงไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

5.3.1 ความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมือง

การที่บุคคลรับข่าวสารทางการเมืองจนนำไปสู่การแสดงออกทางการเมืองได้จะต้องมีความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมืองพอสมควร ตารางที่ 29 แสดงข้อมูลประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่รับข่าวสารทางการเมือง พบว่า พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban)

⁴³ พิณชัช พงษ์สวัสดิ์, "อินเทอร์เน็ตคือ 'ป่า' ออนไลน์ขนาดใหญ่," in สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, ed. ชูวัส ฤกษ์ศิริสุข (กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554), หน้า 83.

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายรับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 35 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 65 ในส่วนของเพศหญิงพบว่า รับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 20 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 58 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 22 ส่วนเขตเลือกตั้งที่ 7 ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายรับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 32 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 68 ส่วนเพศหญิงพบว่า รับข่าวสารการเมืองทุกวันในอัตราร้อยละ 18 สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งในอัตราร้อยละ 40 นานๆ ครั้งในอัตราร้อยละ 42

ตารางที่ 29 ความบ่อยในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

	เขตเลือกตั้งที่ 3		เขตเลือกตั้งที่ 7	
	(เมือง)		(ชนบท)	
	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ
ทุกวัน	35	20	32	18
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	65	58	68	40
นานๆ ครั้ง	0	22	0	42
ไม่เลย	0	0	0	0

สรุปผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่รับข่าวสารทางการเมืองพอสมควรที่จะสามารถทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่แสดงออกทางการเมืองที่จะเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง ส่วนปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกเขตเมือง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองและเขตชนบท ในส่วนของเพศชายจะเห็นว่าเขตชนบทมีความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเขตเมือง แต่ไม่ได้มีค่าร้อยละที่ต่างกันมาก ส่วนเพศหญิงเขตเมืองความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเขตชนบท จากข้อมูลนี้ไม่สามารถพิสูจน์ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกเขตเมือง

5.3.2 ประเภทของสื่อที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่รับข่าวสารทางการเมือง

การศึกษาครั้งนี้ได้ระบุว่าสื่อออนไลน์เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมือง อย่างไรก็ตาม การที่บุคคลคนจะรับข่าวสารทางการเมืองจนนำไปสู่การแสดงออกทางการเมืองนั้น บุคคลนั้นจะต้องมีความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองซึ่งจากการเห็นข้อมูลความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารทางการเมืองพอสมควร ดังนั้นถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีการรับข่าวสารทางการเมืองที่ผ่านสื่อออนไลน์หรือไม่ จึงได้ทำการเก็บข้อมูล นอกจากนั้นจากการครั้งนี้ที่พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง เพื่อที่จะทราบว่าจะอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองจึงนำข้อมูลส่วนนี้มาทำการพิจารณาเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมือง ตารางที่ 30 แสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อใด พบว่า **เขตเลือกตั้งที่ 3** ซึ่งเป็นพื้นที่เขตเมือง (urban) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ **เพศชาย** ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อ **หนังสือพิมพ์** ในอัตราร้อยละ 24 **สื่อออนไลน์** ในอัตราร้อยละ 92 **โทรทัศน์** ในอัตราร้อยละ 80 ผ่านทางช่อง **บลูสกาย** ในอัตราร้อยละ 44 ช่อง **เอเชียอัพเดท** ในอัตราร้อยละ 20 ช่อง **เอเอสทีวี** ในอัตราร้อยละ 12 ช่อง **ฟรีทีวี** ในอัตราร้อยละ 68 ช่อง **อื่นๆ** ในอัตราร้อยละ 7 ส่วน **เพศหญิง** พบว่า ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อ **หนังสือพิมพ์** ในอัตราร้อยละ 4 **สื่อออนไลน์** ในอัตราร้อยละ 80 **โทรทัศน์** ในอัตราร้อยละ 92 ผ่านทางช่อง **บลูสกาย** ในอัตราร้อยละ 40 ช่อง **เอเอสทีวี** ในอัตราร้อยละ 8 ช่อง **ฟรีทีวี** ในอัตราร้อยละ ส่วน **เขตเลือกตั้งที่ 7** ซึ่งเป็นเขตชนบท (rural) พบว่า **เพศชาย** ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อ **หนังสือพิมพ์** ในอัตราร้อยละ 16 **สื่อออนไลน์** ในอัตราร้อยละ 88 **โทรทัศน์** ในอัตราร้อยละ 88 ผ่านทางช่อง **บลูสกาย** ในอัตราร้อยละ 45 ช่อง **ฟรีทีวี** ในอัตราร้อยละ 72 ในส่วนของ **เพศหญิง** พบว่า ติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อ **หนังสือพิมพ์** ในอัตราร้อยละ 20 **สื่อออนไลน์** ในอัตราร้อยละ 92 **โทรทัศน์** ในอัตราร้อยละ 72 ผ่านทางช่อง **บลูสกาย** ในอัตราร้อยละ 32 ช่อง **ฟรีทีวี** ในอัตราร้อยละ 50 **ช่องอื่นๆ** ได้แก่ เนชั่นทีวี วอยซ์ทีวี

ประเภทของสื่อออนไลน์ที่รับข่าวสารทางการเมือง เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์

ตารางที่ 30 ช่องทางในการรับข่าวสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เปรียบเทียบกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)				เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย	รุ่นใหม่	สูงวัย
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	24	40	4	8	16	40	20	16
สื่อออนไลน์	92	28	80	24	88	20	92	32
โทรทัศน์	80	100	92	88	87	100	72	96
บลูสกาย	44	89	40	82	45	88	32	85
เอเชียอัปเดต	20	4	0	0	0	4	0	16
เอเอสทีวี	12	6	8	4	0	8	0	4
ฟรีทีวี	68	25	76	80	72	85	60	84
อื่นๆ	7	4	0	0	0	0	0	0

สรุป ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งที่พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีมุมมองที่ไม่ต่างกันสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยอาจรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีความคิดทางการเมืองที่เหมือนกันเพียงแต่รับข่าวสารทางการเมืองคนละประเภท ถึงแม้ว่าสื่อออนไลน์มีช่องทางในการรับข่าวสารทางการเมืองที่หลากหลาย แต่ไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่รับข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์จะรับข่าวสารทางการเมืองที่หลากหลาย ในการศึกษาครั้งนี้มองว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกรับข่าวสารทางการเมืองที่ตรงกับความคิดทางการเมืองของตน และจากการเก็บข้อมูลการเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งที่พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ส่วนหนึ่งเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งสะท้อนให้เห็นถึงการเลือกรับข่าวสารทางการเมืองที่ตรงกับความคิดของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ อย่างเช่นเห็นด้วยกับความคิดของกลุ่ม กปปส. อาจเลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กของ

สุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นต้น ดังนั้นการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกแหล่งสารจากสื่อออนไลน์ตามค่านิยมของตนอีกทั้งผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความถนัดในการรับข่าวสารทางการเมือง จึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถูกสื่อออนไลน์กล่อมเกลารับข่าวสารทางการเมืองให้แสดงออกทางการเมืองว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ จากการพิจารณาจากประเภทของสื่อในการรับข่าวสารทางการเมืองไม่สามารถระบุได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า เพราะเมื่อพิจารณาว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองหรือเขตชนบทเขตรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มากกว่าจากการเก็บข้อมูลพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 เขตเลือกรับข่าวสารทางการเมืองในร้อยละที่ไม่ต่างกัน อาจเป็นไปได้ที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อาจไม่ได้ระบุปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็เป็นไปได้

สรุปปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งไม่ได้มาจากการกล่อมเกลารับข่าวสารทางการเมืองแบบเดิมผ่านตัวการด้านครอบครัว เพราะการกล่อมเกลารับข่าวสารทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อบุคคลเหล่านั้นมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองผ่านคนในครอบครัว แต่จากการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกที่จะพูดคุยเรื่องทางการเมืองผ่านกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว แต่ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมาจากการกล่อมเกลารับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีมุมมองไม่ต่างกัน จากการขอมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองที่เหมือนกัน นอกจากนี้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความถนัดในการรับข่าวสารทางการเมืองพอสมควรจึงทำให้การกล่อมเกลารับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มี

ประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถูกกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์

5.4 บทสรุป

จากศึกษาเพื่อหาความแตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีมุมมองที่ต่างกัน แต่ในการศึกษาคั้งนี้ได้ค้นพบข้อน่าสนใจตรงที่ทำให้ไม่คาดหวังเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย เหตุใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบทถึงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตเมืองทั้งๆ ที่การศึกษาคั้งนี้พื้นที่เขตเมืองเป็นพื้นที่ที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าพื้นที่ชนบท และอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า การศึกษาบทนี้จึงได้ทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดข้อค้นพบดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การศึกษาคั้งนี้ยังคงศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันจึงทำให้การดำเนินการต่างของกลุ่ม กปปส. ย่อมได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ อีกทั้งการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองที่ไม่หลากหลายและเลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องบลูสกายเป็นหลักย่อมส่งผลให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลาให้เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมือง เพราะช่องบลูสกายเป็นช่องที่ติดตามการชุมนุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิด ดังนั้นเมื่อพรรคประชาธิปัตย์ประกาศตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่

ลงสมัครรับเลือกตั้งเท่ากับว่าพรรคประชาธิปัตย์แสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งไม่ได้มาจากการกล่อมเกลாதองการเมืองแบบเดิมผ่านตัวการด้านครอบครัว เพราะการกล่อมเกล่าผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อบุคคลเหล่านั้นมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองผ่านคนในครอบครัว แต่จากการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกที่จะพูดคุยเรื่องทางการเมืองผ่านกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว แต่ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมาจากการกล่อมเกล่าทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เลือกรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีมุมมองไม่ต่างกัน จากการข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับความสารทางการเมืองที่เหมือนกัน นอกจากนี้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองพอสมควรจึงทำให้การกล่อมเกล่าทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถูกกล่อมเกล่าทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์

สำหรับข้อค้นพบที่เจอในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ในส่วนของเพศหญิงที่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ามาจากการที่เพศหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า ส่วนปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า อาจมีความเป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิ

เลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าอาจมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ได้ระบุเพื่อการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หรือมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชาย และผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองไม่ได้สนใจกับตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาจากคำร้อยละที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองตอบว่า “เฉยๆ” กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในตารางที่ 10 ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองเฉยๆ กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิงและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าก็เป็นไปได้ ส่วนปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ อาจเป็นได้ที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อาจไม่ได้ระบุปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็เป็นไปได้จึงทำให้การศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

ถึงแม้ว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 เห็นด้วยที่จะให้การปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจะมีสาเหตุที่ต่างกัน แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ไว้วางใจนักการเมืองและไม่เชื่อว่าการปฏิรูปทางการเมืองผ่านนักการเมืองจะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนี้ย่อมทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าว เพราะการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

บทที่ 6

บทสรุป

6.1 บทสรุป

สืบเนื่องมาจากการผ่านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมของพรรคเพื่อไทยจนนำไปสู่การชุมนุมคัดค้านของกลุ่ม กปปส. และทำให้เกิดวิกฤตทางการเมือง เพื่อที่จะแก้ปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นรัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ได้ประกาศยุบสภาเพื่อแก้ปัญหาการเมืองที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม วิกฤตทางการเมืองไม่ได้คลี่คลายลง การชุมนุมของกลุ่ม กปปส. ยังคงดำเนินต่อไปและกล่าวว่าการยุบสภาไม่ใช่ทางออกของประเทศไทย ในที่สุดพรรคประชาธิปัตย์ได้ประกาศตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยให้เหตุผลว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาทางการเมืองได้ ดังนั้นการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนี้จึงทำให้เกิดคำถามว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์มีความเห็นอย่างไรกับตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนี้เห็นด้วยหรือไม่ และถ้าเห็นด้วยอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเหล่านี้เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับการเลือกพื้นที่ในการศึกษาคงเป็นไปได้ที่จะศึกษาทุกพื้นที่ที่เป็นฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ ดังนั้นการศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้เลือกพื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เพราะจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่พรรคประชาธิปัตย์ครองที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งจังหวัดมาอย่างยาวนานและเป็นพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนกลุ่ม กปปส. อย่างเหนียวแน่น

สำหรับการศึกษานี้ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ โดยเป็นการศึกษาเพื่อที่จะทราบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนี้หรือไม่ และถ้าเห็นด้วยอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อที่จะหาคำตอบดังกล่าวจึงได้นำกรอบการวิเคราะห์การกล่อมเกลາทางการเมืองและกรอบการวิเคราะห์ความผูกพันพรรคการเมืองมาใช้ในการวิเคราะห์

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้พยายามตอบคำถามเกี่ยวมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งใน 2 ประเด็น

1. ความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์
2. ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์
3. ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการศึกษา

ทั้งนี้ แต่ละคำถามได้มีข้อค้นพบ ดังจะอธิบายในส่วนต่อไป

6.1.1 ความแตกต่างระหว่างวัยของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีต่อมุมมองการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

“ถึงแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แต่มีความเป็นไปได้ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีแนวโน้มสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าว น้อยกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย” เป็นสมมุติฐานข้อแรกในงานวิจัยชิ้นนี้ต้องการพิสูจน์ และจากการศึกษาพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าเพียงเล็กน้อยจึงทำให้การศึกษาเพื่อตอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เพราะถึงแม้ว่ามีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ แต่ในทางสถิติถือว่าไม่ต่างกันและเมื่อพิจารณาและจากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มให้การสัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่ามุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้แตกต่าง อย่งไรก็ดี การศึกษาครั้งนี้ได้ค้นพบข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิงและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 31 ความแตกต่างระหว่างวัยที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรค
ประชาธิปไตย

	ชาย				หญิง			
	เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)		เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)		เขตเลือกตั้งที่ 3 (เมือง)		เขตเลือกตั้งที่ 7 (ชนบท)	
	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ
เห็นด้วย	48	64	56	32	60	68	64	44
ไม่เห็นด้วย	16	16	24	32	12	8	28	36
เฉยๆ	36	20	20	36	28	24	8	20
ผลรวมความแตกต่างระหว่างวัย								
	ชาย		หญิง					
	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ	สูงวัย ร้อยละ	รุ่นใหม่ ร้อยละ				
เห็นด้วย	52	48	62	56				
ไม่เห็นด้วย	20	24	20	22				
เฉยๆ	28	28	18	22				

6.1.2 ปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปไตย

จากศึกษาความแตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มไม่ได้มีมุมมองที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม การศึกษาคั้งนี้ยังคงศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจนนำไปสู่การเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

6.1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

เมื่อวิเคราะห์ในทางทฤษฎีความผูกพันพรรคการเมือง การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันมีส่วนทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยสนับสนุนการต่างๆ ของกลุ่ม กปปส. เพราะความผูกพันพรรคการเมือง คือความผูกพันมีส่วนทำให้บุคคลสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองของพรรคการเมืองที่บุคคลผูกพัน ดังนั้นการที่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. และพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกันจึงทำให้การดำเนินการต่างๆ ของกลุ่ม กปปส. ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

ในแง่ทฤษฎีการกล่อมเกลாதทางการเมือง การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยไม่ได้รับข่าวสารทางการเมืองที่หลากหลายจึงทำให้ง่ายที่จะถูกกล่อมเกลาททางการเมืองและจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ช่องบลูสกายเป็นช่องที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองทุกวัน ทำไมช่องบลูสกายถึงสามารถกล่อมเกล่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมือง เพราะช่องบลูสกายเป็นช่องที่ถ่ายการชุมนุมของกลุ่ม กปปส. อย่างใกล้ชิด ดังนั้นเมื่อกลุ่ม กปปส. มีข้อเรียกร้องที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับข้อเรียกร้องดังกล่าวยอมสามารถกล่อมเกล่าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมองว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปัตย์เป็นพวกเดียวกันจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ของพรรคประชาธิปัตย์ พร้อมๆ กันนั้นผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยถูกกลุ่ม กปปส. กล่อมเกลาททางการเมืองผ่านช่องบลูสกายอย่างต่อเนื่องจนทำให้ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะว่าการไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์เป็นการแสดงให้เห็นว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง

6.1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

เมื่อวิเคราะห์ในทางทฤษฎีแล้ว ในแง่ทฤษฎีการกล่อมเกลາทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมืองจะต้องดำเนินการผ่านตัวการในการกล่อมเกลาทางการเมือง เมื่อพิจารณาจากการกล่อมทางการเมืองแบบเดิมที่สามารถกล่อมเกลาให้คนได้ผูกพันพรรคประชาธิปัตย์เป็นการดำเนินการผ่านตัวการด้านครอบครัวซึ่งการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านตัวการด้านครอบครัวจะมีประสิทธิภาพจะต้องมีการพูดคุยเรื่องทางการเมืองกับคนในครอบครัว อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่พูดคุยเรื่องทางการเมืองน้อยมากและที่สำคัญผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ส่วนใหญ่พูดคุยเรื่องทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าคนในครอบครัวจึงทำให้ตัวการด้านครอบครัวไม่ได้มีส่วนในการกล่อมเกลาผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ให้เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์

ในแง่ทฤษฎีการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ เมื่อพิจารณาว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อใด พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อออนไลน์เป็นส่วนใหญ่และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลเห็นด้วยกับการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยมีมุมมองไม่ต่างกัน จากการศึกษาข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยรับข่าวสารทางการเมืองที่เหมือนกัน นอกจากนี้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่มีความถี่ในการรับข่าวสารทางการเมืองพอสมควรจึงทำให้การกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ได้มาจากการกล่อมเกลาทางการเมือง แต่มาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ถูกกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

6.1.3 ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการศึกษา

จากศึกษาความแตกต่างของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์พบว่า มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ไม่ได้มีมุมมองที่ต่างกัน การศึกษารังนี้ได้อ่านพบข้อที่น่าสนใจตรงที่ทำไม่พิเศษเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ผู้มีสิทธิ

เลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเขตชนบท เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตเมือง ทั้งๆ ที่การศึกษาครั้งนี้พื้นที่เขตเมืองเป็นพื้นที่ที่เหนียวแน่นพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเขตชนบท นอกจากนั้นการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าซึ่งจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่ามาจากการที่เพศหญิงมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศชาย ส่วนปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่า อาจมีความเป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เพศหญิงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าอาจมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ได้ระบุเพื่อทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หรือมาจากการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองไม่ได้สนใจกับตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเมื่อพิจารณาจากคำร้อยละที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองตอบว่า “เฉยๆ” กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในตารางที่ 10 ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยเพศชายและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเมืองเฉยๆ กับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิงและผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทจึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทเห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าก็เป็นไปได้

ส่วนปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ อาจเป็นไปได้ที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อาจไม่ได้ระบุปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่เขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าวของพรรคประชาธิปัตย์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็เป็นไปได้จึงทำให้การศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่สามารถอธิบายได้ว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตชนบทไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอื่นๆ

รายการอ้างอิง

- Almond, Gabriel A., and James S. Coleman. *The Political of Developing*. Princeton: Princeton University, 1965.
- Almond, Gabriel A., and G. Bingham Powell. *Comparative Politics : Developmental Approach*. Boston: Little Brown, 1966.
- . *Comparative Politics Today : A World View*. Boston Little & Brown, 1980.
- Almond, Gabriel A., and Sidney Verba. *The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nation*. Boston: Little Brown, 1965.
- Askew, Marc. *Performing Political Identity: The Democrat Party in Southern Thailand*. Chiang Mai: Silkworm Books, 2008.
- ASTVผู้จัดการรายวัน. "ชำแหละบลูสกาย ชาแนล ทวีแผลงสาบ." ผู้จัดการออนไลน์, <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9550000128445>.
- ASTVผู้จัดการออนไลน์. "5 แกนนำ กปปส.สงขลา มอบตัวผู้คดีขวางเลือกตั้ง พร้อมให้การปฏิเสธทุกข้อหา." ผู้จัดการออนไลน์, <http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9570000059565>.
- Auvinen, Ari-Matti *Social Media - the New Power of Political Influence*. Centre for European Studies, 2012. <http://www.martenscentre.eu/sites/default/files/publication-files/social-media-and-politics-power-political-influence.pdf>.
- Barber, Jame D. *Citizen Politics : An Introduction to Political Behavior*. Chicago: Markham Publishing, 1972.
- Beck, Allen Beck. "The Role of Agents in Political Socialization." In *Handbook of Political Socialization*, edited by Stanley Allen Renshon. New York: The Free Press, 1977.
- Blais, Andre, Elisabeth Gidengil, Richard Nadeau, and Neil Nevitte. "Measuring Party Identification: Britain, Canada, and the United States." *Political Behavior* 23(2001): 5-22. <http://www.jstor.org/stable/1558357>.

- Blank, Robert H. *Political Parties : An Introduction*. New York: Prentice-Hall, 1980.
- Bohdanova, Tetyana. "Unexpected Revolution: The Role of Social Media in Ukraine's Euromaidan Uprising." *European View* 13(2014): 133-42.
<http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs12290-014-0296-4#/page-1>.
- Bone, Hugu A, and Austin Ranney. *Politics and Voters*. New York: McGraw-Hill, 1955.
- Burdick, Eugence, and Arthur Broadbeck. *American Voting Behavior*. Illinois: The Free Press, 1959.
- Campbell, Angus, and Donald E Stokes. *The American Voter*. Chicago: The University of Chicago Press, 1960.
- Coleman, James S. *Education and Political Development*. New Jersey: Princeton University Press, 1968.
- Dawson, Richard E, and Kenneth Prewitt. *Political Socialization*. Boston: Little, Brown and Company, 1969.
- Easton, David, and Jack Dennis. *Children in the Political System*. New York: Mc Graw Hill, 1969.
- Harvard University. *A Guide to Reaching Young Voters*. 2013.
http://www.whatkidscando.org/youth_on_the_trail_2012/pdf/IOP_Voters_Guide.pdf.
- Inoguchi, Takashi, and Jean Blondel. "Introduction: Political Parties and Democracy in Western Europe and East and Southeast Asia." In *Political Parties and Democracy : Contemporary Western Europe and Asia* edited by Takashi Inoguchi and Jean Blondel. New York: Palgrave Macmillan, 2012.
- Jefkins, Frank. *Planned Press and Public Relations*. London: International Textbook, 1977.
- Katz, Richard S. *A Theory of Parties and Electoral Systems*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 1980.
- Lane, Robert E. *Political Man*. New York: Free Press, 1972.

- Langton, Kenneth P. *Political Socialization*. London: Oxford University Press, 1969.
- LaPlant, James Thomas. "Political Learning in Adolescence : A Survey of Political Awareness and Attitudes of Middle School Student in the Heartland." Doctoral dissertation Political Science The University of Oklahoma, 1998.
- McDonals, Nie A. *The Study of Political Parties*. New York: Random Horns, 1963.
- "(New) Media and Youth Participation." In *Youth Participation in Democratic Life*. LSE Enterprise: http://ec.europa.eu/youth/library/reports/flash375_en.pdf.
- Oshyn, Kristen , and Tova Aadrea Wang. "Youth Vote 2008." (2008).
http://www.whatkidscando.org/youth_on_the_trail_2012/pdf/Century%20Foundation_2008%20youthvote.pdf.
- Pacheco, Julianna Sandell. "Political Socialization in Context: The Effect of Political Competition on Youth Voter Turnout." *Political Behavior*, 30(2008): 415-36.
<http://www.jstor.org/stable/40213326?origin=JSTOR-pdf>.
- Peterson, Steven A. *Political Behavior : Patterns in Everyday Life*. California: Sage Publications, 1990.
- Pye, Lucian W. "Introduction: Political Culture and Political Development." In *Political Culture and Political Development*, edited by Lucian W. Pye and Sidney Verba. New Jersey: Princeton University Press, 1965.
- Renshon, Stanley Allen. "Assumptive Framework in Political Socialization Theory." In *Handbook of Political Socialization*, edited by Stanley Allen Renshon. New York: The Free Press 1977.
- Rose, Richard. *Electoral Behavior : A Comparative Handbook*. New York. Free Press 1974.
- Rosenbaum, Walter A. . *Political Culture* Thomas Nelson and Sons: Praeger, 1975.
- Safranek, Rita. "The Emerging Role of Social Media in Political and Regime Change." (2012).

http://ndc.gov.bd/lib_mgmt/webroot/earticle/2434/The_Emerging_Role_of_Social_Media_in_Political_and_Regime_Change.pdf.

Satori, Giovanni. *Parties and Party Systems: A Framework for Analysis Vol.1*. Cambridge: Cambridge University Press, 1976

Schattschneider, E.E. *Party Government*. New York: Holt Rinehart and Winston, 1942

Ventura, Raphael. "Family Political Socialization in Multiparty Systems." *Comparative Political Studies* 34 (2001): 666-91.

"กปปส.บุกปิดล้อมสถานีโทรทัศน์." สำนักข่าวไทย,

<http://www.mcot.net/site/content?id=536c7688be04701e778b4575#.VxnqHPL5PIV>.

"กปปส.พร้อมคืนรัง ปชป.เข้าสู่ระบบเลือกตั้ง". เดลินิวส์,

<http://www.dailynews.co.th/politics/320275>.

กมลวรรณ คารมปราชญ์. "การศึกษาอิทธิพลของการถ่ายทอดทางการเมืองจากครอบครัว สถาบันการศึกษา ที่ทำงานและสื่อมวลชน ที่ส่งผลต่อความนิยมเชิงทางการเมือง ความผูกพันต่อพรรคการเมืองและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานรัฐวิสาหกิจ." วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.

"กระแส '5ส.ส.'ตีจากสะท้อนภาพสะท้อนข้อเท็จจริง." มติชน, 4 สิงหาคม 2547, 11.

กัลยา ยะดำ. "คนได้ประตูตายรับส.ส.พรรคที่3ปชป.-ทรท.ยังเป็นทางเลือกสุดท้าย." กรุงเทพธุรกิจ, 6 กรกฎาคม 2547, 19.

เกลื้อม เสวตะดุล. ความจริงของ นายก "ชวน" นายกรัฐมนตรีคนที่ 20 ของเมืองไทย. กรุงเทพฯ: หนังสือสายน้ำ, 2535.

คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสงขลา. "เขตเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา."

<http://www2.ect.go.th/about.php?Province=songkhla&SiteMenuID=7693>.

———. "จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา."

<http://www2.ect.go.th/about.php?Province=songkhla&SiteMenuID=7693>.

คนชนข่าว. "บารมี 'ชวน หลีกภัย' ส่ง 'วิรัตน์ กัลยาศิริ' ถึงดวงดาว." สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 2547, 8.

"ความเป็น 'ปชป.-ชวน' เข้าถึงคนได้ 'ลึกซึ้ง' ยิ่ง!". เนชั่นสุดสัปดาห์, 2547.

จรูณ. สัมภาษณ์ (15 สิงหาคม 2556).

จรูณ หยุทอง-แสงอุทัย. "ท้องถิ่นภาคใต้ : การเมืองภาคประชาชน." ทักษิณคดี (2547): 11-61.

http://localinfo.tsu.ac.th/localinfo//_fulltext/20130311135747_2617/article.pdf

จำ. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

จิราภรณ์ คำจันทร์. "ความนิยมของพรรคประชาธิปัตย์ในภาคใต้ : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 และที่ 10 จังหวัดนครศรีธรรมราช." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

จุฑาทิพย์ ขยางกูร. "อิทธิพลของโฆษณาทางการเมืองที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

เจียม. สัมภาษณ์ (17 สิงหาคม 2556).

ชนกนาถ พูลสวัสดิ์. "ความผูกพันพรรคการเมืองในสังคมไทย : ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปัตย์ในสงขลาและตาก." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

ชรินทร์ แซ่มสาคร. ขวน หลีกภัย เสอเอกประชาธิปัตย์ ไม้ค้ำยันประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯ กรีน-ปัญญาญาณ, 2550.

ขวน เพชรแก้ว. "นิสัยและบุคลิกภาพของชาวภาคใต้ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา." In พื้นบ้านพื้นเมือง-ถิ่นไทย ทักษิณ, edited by พรศักดิ์ พรหมแก้ว. สงขลา: สถาบันทักษิณคดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534.

ชิบ. สัมภาษณ์ (15 สิงหาคม 2558).

ชุมพล แพร่หลวง. "ความผูกพันพรรคการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ณรงค์ พกเกษม. ขวน หลีกภัย : นายกรัฐมนตรีที่มาจากเด็กวัด. เชียงใหม่: The Knowledge Center, 2544.

ณัฐพล พุกประเสริฐ. "การกล่อมเกลางานการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

ต้นพิทยคุปต์, ภิญโญ. "รายงานการวิจัยโครงการสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักรการเมืองถิ่น : จังหวัดสงขลา." นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า, 2549.

ไตรมาศ, เซวานะ. ข้อมูลพื้นฐาน 75 ปี ประชาธิปไตยไทย 2475-2550. กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา, 2550.

ทิมข่าวการเมือง. "ชวน หลีกภัย: อภิสิทธิ์มีโอกาสเท่านั้น." กรุงเทพฯ, 1 ตุลาคม 2550, 17.

ธีระพล สุคนธวิท. "การขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนายชวน หลีกภัย (พ.ศ. 2512-2535)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

นาง ก. สัมภาษณ์ (15 สิงหาคม 2558).

นาง ข. สัมภาษณ์ (15 สิงหาคม 2556).

นาง ค. สัมภาษณ์ (16 สิงหาคม 2558).

นาย ก. สัมภาษณ์ (16 สิงหาคม 2558).

นาย ข. สัมภาษณ์ (17 สิงหาคม 2556).

นาย ค. สัมภาษณ์ (17 สิงหาคม 2556).

นิธิ เอียวศรีวงศ์. "พวก ของ คน ใต้ กับ ประชาธิปไตย." 17 กุมภาพันธ์ 2558 (2558).

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1424084952.

นิธินันท์ ยอดแสงรัตน์. "จะชอบหรือไม่อนาคตสื่อกระแสหลักก็ต้องมุ่งสู่นิวมีเดีย." In สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, edited by ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข. กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554.

นิสการ โลกสุทธิ. "กลยุทธ์การใช้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (Csr) เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท สิงห์ คอร์เปอเรชั่น จำกัด." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

บรรลือศักดิ์ แสงสว่าง. "กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมืองในการสมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

"บัญญัติ เปิดยุทธศาสตร์สู่อำนาจรัฐส่งคาราวานย่อยลุดทุกหมู่บ้าน." กรุงเทพฯ, 5 มกราคม 2548, 14.

บุญงามองค์, สมบัติ. "เฟซบุ๊ก' ในไทย คือพื้นที่ต่อสื่อออนไลน์ที่ดุเดือดที่สุดแห่งหนึ่งของโลก." In สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, edited by ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข. กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554.

บุญทริกา เจียงเพ็ชร. "พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีต่อความรู้ ทัศนคติ และกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวข้อง"

การเลือกตั้งระบบใหม่ของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

บุญ สัมภาษณ์ (16 สิงหาคม 2556).

ประจักษ์ ก้องกีรติ. "มายาคติและการเมืองของนิทานสอนใจว่าด้วยความโง่ จน เจ็บ ของผู้เลือกตั้งชนบท." In การเมืองว่าด้วยการเลือกตั้ง : วาทกรรม อำนาจ และพลวัตชนบทไทย, edited by ประจักษ์ ก้องกีรติ. นนทบุรี: ฟาเดียวกัน, 2555.

"ประชาธิปไตยวันนี้..เป็นหนี้ 'บารมีชวน' ". เนชั่นสุดสัปดาห์, 2547.

ปวีณา วังมี. "รัฐไทยกับการกล่อมเกลากองทัพการเมืองผ่านแบบเรียนในช่วง พ.ศ. 2475-2487." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ปอนด์ สัมภาษณ์ (16 สิงหาคม 2558).

"เป้า 200 ส.ส. เป้าปี 2548 ของ ปชป กับความเป็นจริง." มติชน, 27 พฤษภาคม 2547, 3.

ผู้จัดการรายวัน. "ไล่พันธมิตรฯ ขอยุติและทวิสีฟ้า "มาร์ค" ตัวพ่อ2มาตรฐาน." ผู้จัดการออนไลน์, <http://www.manager.co.th/Weekend/ViewNews.aspx?NewsID=9540000028650&TabID=3&>.

"เผยสถิติประชากร Facebook ไทย มากเป็นอันดับ 3 ของอาเซียน." ไอที 24 ชั่วโมง, <http://www.it24hrs.com/2015/facebook-population-aec-2015/>.

พงศธร จันทร์แก้ว. "ผลกระทบของการใช้เงินซื้อเสียงต่อพฤติกรรมทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

พงษ์สวัสดิ์, พิณช์. "อินเทอร์เน็ตคือ 'ป่า' ออนไลน์ขนาดใหญ่." In สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, edited by ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข. กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554.

พรรคดี ผ่องแผ้ว. ข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.

พรรคดี ผ่องแผ้ว, and สายทิพย์ สุกดีพันธ์. การเมืองของเด็ก : กระบวนการสังคมประกิดทางการเมือง. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2524.

พฤษิสาณ ชุมพล. ระบบการเมือง : ความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

พิมพ์พิชา สวัสดิ์กิตติคุณ. "ชวน' (ยัง) เชื่อ'อภิสิทธิ์'ล้างอาถรรพ์ ปชป." มติชน, 1 ตุลาคม 2550, 11.

ภูเมฆ สัตยพิพัฒน์. "พรรคประชาธิปัตย์กับการสร้างฐานความนิยมในภาคใต้." ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

มานะ ดิริยาภิวัฒน์. "โลกอนาคตไม่มีการผูกขาดความจริง." In สื่อออนไลน์ *Born to Be Democracy*, edited by ชูวิศ ฤกษ์ศิริสุข. กรุงเทพฯ: ประชาไท, 2554.

ยรรยง สุริยะมณี. "ผลของการกล่อมเกลาในมหาวิทยาลัยต่อทัศนคติทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

ยศวัต หงษ์ทอง. "สำรวจ เป้า ประชาธิปัตย์จาก 201 เหลือ 185 ที่นั่ง." กรุงเทพธุรกิจ, 15 ธันวาคม 2557, 15.

ยุทธพร อิศรชัย. "อินเทอร์เน็ตกับการเมืองไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ 2550. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550.

<http://law.dit.go.th/Upload/Document/19ba198f-87c5-4822-a11a-157bf334f7f0.pdf>.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2524.

เริงศักดิ์ กำธร. ขวน หลีกภัย ลูกแม่ค้าขายพุงปลา กรุงเทพฯ: บางหลวง, 2535.

ลิขิต ธีรเวคิน. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

ไอลา. สัมภาษณ์ (17 สิงหาคม 2556).

วรรณวิสา. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

วรารุณ แสงอร่าม. "อินเทอร์เน็ตกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

วิรัช ลภีรัตนกุล. การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2544.

เวียงรัฐ เนติโพธิ์. ทীবัตร์กับบุญคุณ: การเมืองการเลือกตั้งและการเปลี่ยนแปลงเครือข่ายอุปถัมภ์. เชียงใหม่: ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2558.

ศรัญญา. สัมภาษณ์ (16 สิงหาคม 2556).

ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. โลกทัศน์คนไทยในภาคใต้. สงขลา: ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้, 2521.

"สมเกียรติ อ่อนวิมล: "สายล่อฟ้า" Blue Sky Channel ฟ้าผ่าหัวใจพรรคประชาธิปัตย์." ประชาไท,
<http://www.prachatai.com/journal/2012/02/39328>.

สมบัติ จันทรวงศ์. การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 2539 : การศึกษายุทธศาสตร์การสร้างภาพ : การงาน
 การวิจัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ, 2540.

"สรุปบรรยากาศกลุ่ม กปปส.บุกทีวี 5 ช่องปิดบัญชีรัฐบาล." เดลินิวส์,
<http://www.dailynews.co.th/crime/236304>.

สอนศรี, สีดา. โลกทัศน์ของชาวใต้จากประเพณี. กรุงเทพฯ: สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ,
 2526.

สาว. สัมภาษณ์ (15 สิงหาคม 2556).

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ., ม.ป.ป.

สุจิต บุญบงการ, and พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย กรุงเทพฯ: โครงการ
 เผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาฯ, 2527.

"สุเทพนำทัพไปทำเนียบฯจัด6ทัพยึดทีวี5ช่อง." คมชัดลึก,
<http://www.komchadluek.net/detail/20140509/184315.html>.

สุเทพ เดชะชีพ. "การสื่อสารทางการเมืองของนายชวน หลีกภัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
 ศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

สุภาภรณ์ สุธรรมโกศล. "การสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของบุคคลในวงการบันเทิงที่เข้าทำงานทาง
 การเมือง", วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาทฤษฎีและการแสดง คณะนิเทศศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

สุรพงษ์ ชัยจันทร์. "ความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล กับ
 ความผูกพันต่อ พรรคประชาธิปัตย์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง คณะ
 รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

เสนีย์ ลิ้มกุล. "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรของไทย ปี พ.ศ. 2529." สารนิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

เสวี วงษ์มณฑา. 108 การประชาสัมพันธ์ กรุงเทพฯ: A.N.การพิมพ์, 2541.

———. ภาพพจน์นั้น...สำคัญไฉน? กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ, 2541.

หมัดฉา. สัมภาษณ์ (17 สิงหาคม 2556).

อนุสรณ์ อุณโณ. "Red Research (2) : ภาคใต้ “เหลือองอาจไม่ใช่ แต่ยังไม่แดง” และกระแสน้ำรักใน
หลวง." By มูทิตา เชื้อซ่ง. <http://www.prachatai.com/journal/2013/06/47239> (2556).

อนุสรณ์ อุณโณ. "คนใต้ พรรคประชาธิปัตย์และการเมืองสี่เสือ." 2 เมษายน 2554 (2554).
<http://www.prachatai.com/journal/2011/04/33845>.

"อภิสิทธิ์ แฉลงจุดยืนพรรคประชาธิปัตย์ บอยคอตเลือกตั้ง 2 ก.พ."

http://www.thanonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=211614&catid=176&Itemid.

อมรา ศรีสุชาติ. สายรากภาคใต้ : ภูมิลักษณะ รูปลักษณะ จิตลักษณะ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย,
2544.

อรุณี. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

อาคม เดชทอง. หัวเขือกว๊าน. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.

อาคม เดชทองคำ. หัวเขือกว๊าน. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนเพื่อการวิจัย, 2543.

อุไรวรรณ. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

เอ๋. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

เอกชัย. สัมภาษณ์ (18 สิงหาคม 2556).

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. พิศกรเมือง. กรุงเทพฯ: Openbooks, 2548.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามวิทยานิพนธ์

ช่องว่างระหว่างวัย และมุมมองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา ที่มีต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ข้าพเจ้านิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ขอรับรองว่าผลการศึกษาและข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ถูกนำไปเผยแพร่แต่อย่างใด

เพศ () ชาย () หญิง

อายุ () 18-30 () 50 ขึ้นไป

1. ท่านมีความพึงพอใจในพรรคประชาธิปัตย์มาก่อนที่ท่านจะมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งใช่หรือไม่

() ใช่ () ไม่ใช่

ถ้าตอบว่า ใช่ ให้ตอบคำถามข้อ 2

ถ้าตอบว่า ไม่ใช่ ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 3

2. ครอบครัวของท่านมีอิทธิพลต่อการชอบพรรคประชาธิปัตย์ของท่านใช่หรือไม่

() ใช่ () ไม่แน่ใจ

3. ท่านติดตามข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อต่าง ๆ บ่อยแค่ไหน

() ทุกวัน () สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

() นานๆ ครั้ง () ไม่เลย

4. ท่านติดตามประเด็นทางการเมืองจากสื่อใด

() หนังสือพิมพ์ โปรตระบุ _____

() โทรทัศน์ โปรตระบุตามรายละเอียดด้านล่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ บลู่สกาย
☐ เอเอสทีวี
☐ เอเชียอัปเดต
☐ ฟรีทีวี 3, 5, 7, 9, 11, ไทยพีบีเอส
☐ อื่นๆ โปรตระบุ _____

() สื่อออนไลน์ _____

() อื่นๆ _____

5. ท่านรับข่าวสารทางการเมืองบ่อยแค่ไหน

() ทุกวัน () สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

() นานๆ ครั้ง () ไม่เลย

6. ท่านได้มีการพูดถึงเรื่องการเมืองบ่อยแค่ไหน

() พูดคุยทุกวัน () สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

() นานๆ ครั้ง () ไม่พูดคุยเลย

7. บุคคลใดที่ท่านพูดคุยเรื่องการเมืองด้วย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() เพื่อน () ครอบครัว

8. การเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมาท่านได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือไม่

() ใช้สิทธิ () ไม่ใช้สิทธิ

ถ้าตอบว่า ไม่ใช้สิทธิ ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 14

9. การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีท่านได้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อจากพรรคการเมืองใด

- () พรรคประชาธิปัตย์ () พรรคเพื่อไทย () ไม่เลือกพรรคการเมืองใด
() อื่นๆ โปรดระบุ _____

10. การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีท่านได้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตจากพรรคการเมืองใด

- () พรรคประชาธิปัตย์ () พรรคเพื่อไทย () ไม่เลือกพรรคการเมืองใด
() อื่นๆ โปรดระบุ _____

ถ้าตอบว่า ไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ทั้งข้อ 8 และข้อ 9 ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 14

11. ท่านเลือกพรรคประชาธิปัตย์บ่อยครั้งแค่ไหน

- () ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง
() นานๆ ครั้ง
() เป็นครั้งแรกที่เลือก ตั้งแต่มีสิทธิเลือกตั้งมาแล้วหลายครั้ง
() เป็นครั้งแรกที่เลือก เพราะมีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรก

12. ท่านเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () คนใกล้ชิดบอกให้เลือก () ชอบนโยบาย () ชอบผู้สมัคร
() ชอบผู้นำพรรค () ชอบจุดยืนทางการเมือง () ไม่มีพรรคอื่นที่ดีกว่า
() พรรคของคนใต้ () อื่นๆ _____

13. บุคคลดังต่อไปนี้ มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ของท่านมากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์	☐	☐	☐	☐
นักการเมืองท้องถิ่น	☐	☐	☐	☐
นายชวน หลีกภัย	☐	☐	☐	☐
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	☐	☐	☐	☐

14. ถ้าการเลือกตั้งวันที่ 2 ก.พ. 57 ที่ผ่านมา สามารถเลือกตั้งได้ท่านจะเลือกพรรคการเมืองใด

() พรรคประชาธิปัตย์ () พรรคเพื่อไทย () ไม่เลือกพรรคการเมืองใด

() อื่นๆ โปรดระบุ _____

15. ท่านคิดว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกันหรือไม่

() ใช่ () ไม่ใช่

ตอบเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย (ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป)

16. ท่านเห็นด้วยกับการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งในวันที่ 2 ก.พ. 2557 หรือไม่

() เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย () เฉย ๆ

เพราะเหตุใด _____

17. ท่านเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้งหรือไม่

() เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย

เพราะเหตุใด _____

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ท่านคิดว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกันหรือไม่ (ถามเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย)
2. ท่านเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้งหรือไม่
3. ท่านมีมุมมองอย่างไรต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนี้
4. ท่านคิดว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งจะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองหรือไม่

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. คำถามปลายเปิดในคำถามว่า “ท่านคิดว่ากลุ่ม กปปส. กับพรรคประชาธิปัตย์คือกลุ่มเดียวกันหรือไม่”

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์นายซิบ อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“แกนนำ กปปส. ก็ ส.ส. ประชาธิปัตย์ทั้งนั้น เป็นพวกเดียวกันนั่นแหละ”¹⁶⁹

จากคำสัมภาษณ์นาง ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“ส.ส. บ้านเราทั้งนั้นที่ไปเป็นแกนนำ แล้วแกนนำในพื้นที่สงขลามาจากพรรคประชาธิปัตย์”¹⁷⁰

จากคำสัมภาษณ์นาย ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“พวกเดียวกันนั่นแหละ ถาวร ก็ ส.ส. สงขลา แกนนำในพื้นที่ก็คนของประชาธิปัตย์”¹⁷¹ จาก

คำสัมภาษณ์นายจรูญ อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“พวกเดียวกันนั่นแหละ”¹⁷²

จากคำสัมภาษณ์คุณสาว อายุ 51 ปี กล่าวว่า

“คิดว่าน่าจะเป็นพวกเดียวกันถาวรก็ ส.ส. ประชาธิปัตย์”¹⁷³

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์นาย ค อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“คิดว่าน่าจะเป็นพวกเดียวกัน แกนนำ กปปส. ก็พวก ส.ส. ประชาธิปัตย์ทั้งนั้น”¹⁷⁴

จากคำสัมภาษณ์นางวรรณวิสา อายุ 53 ปี กล่าวว่า

¹⁶⁹ ซิบ, 15 สิงหาคม 2558.

¹⁷⁰ นาง ก, ibid.

¹⁷¹ นาย ก, 16 สิงหาคม 2558.

¹⁷² จรูญ, 15 สิงหาคม 2556.

¹⁷³ สาว, 15 สิงหาคม 2556.

¹⁷⁴ นาย ค, 17 สิงหาคม 2556.

“พีคคิดว่าน่าจะกลุ่มเดียวกันนะ เพราะกลุ่มแกนนำส่วนใหญ่ก็ ส.ส. ประชาธิปัตย์”¹⁷⁵ จากคำ

สัมภาษณ์นายหมัดฉา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“พวกเดียวกันนั่นแหละ แกนนำในพื้นที่พัรุจัก ก็มาจากพรรคประชาธิปัตย์”¹⁷⁶

จากคำสัมภาษณ์นางไลลา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“พวกเดียวกัน แกนนำในพื้นที่ที่คั่นของพรรคประชาธิปัตย์”¹⁷⁷

จากคำสัมภาษณ์นางเจียม อายุ 72 ปี กล่าวว่า

“พวกเดียวกันนั่นแหละ แกนนำก็ ส.ส. ประชาธิปัตย์”¹⁷⁸ (เจียม, สัมภาษณ์, 17 สิงหาคม 2556)

2. คำถามการสัมภาษณ์เชิงลึกในคำถามว่า “ท่านเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้งหรือไม่”

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์นายชิบ อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“การเมืองไทยมีปัญหามานานทั้งเรื่องการคอร์รัปชัน การซื้อเสียง จะมาหวังให้นักการเมืองปฏิรูปคงไม่มีทางเกิดขึ้น จึงเห็นด้วยที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งโดยคนนอก”¹⁷⁹

จากคำสัมภาษณ์นาง ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“ปัญหาการเมืองไทยเป็นที่รู้ๆ กันดีว่ามีปัญหาอย่างยาวนาน การคอร์รัปชันของนักการเมือง การออกกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเอง การเล่นพรรคเล่นพวก การปฏิรูปทางการเมืองควรจะเกิดขึ้นจริงๆ สักที”¹⁸⁰

¹⁷⁵ วรรณวิสา, 18 สิงหาคม 2556.

¹⁷⁶ หมัดฉา, 17 สิงหาคม 2556.

¹⁷⁷ ไลลา, 17 สิงหาคม 2556.

¹⁷⁸ เจียม, ibid.

¹⁷⁹ ชิบ, 15 สิงหาคม 2558.

¹⁸⁰ นาง ก, ibid.

จากคำสัมภาษณ์นาย ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“ผมว่าปัญหาการเมืองไทยใครๆ ก็รู้อยู่แล้วว่ามันคืออะไร จะมาหวังพึ่งการปฏิรูปจากนักการเมืองการปฏิรูปคงไม่มีทางเกิดขึ้น การปฏิรูปทางการเมืองโดยคนนอกอาจทำให้การปฏิรูปเกิดขึ้นจริงๆ ก็ได้”¹⁸¹

จากคำสัมภาษณ์คุณสาว อายุ 51 ปี กล่าวว่า

“เห็นจากสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำแล้ว ก็สมควรที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อป้องกันไม่ให้นักการเมืองทำอะไรตามอำเภอใจ”¹⁸²

จากคำสัมภาษณ์นายจรรยา อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“เมื่อก่อนหลายๆ กับนักการเมือง แต่พอเห็นสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำแล้ว จึงทำให้คิดว่าประเทศไทยควรที่จะมีการปฏิรูปทางการเมืองโดยคนนอกมากกว่าพวกนักการเมือง”¹⁸³

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์นาย ค อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“มันโง่กันทั้งนั้นแหละไม่ว่าพรรคไหน มันควรที่จะหยุดเพื่อที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อจะได้แก้ปัญหาเดิมๆ ลักที่ เพราะถ้าให้นักการเมืองมาปฏิรูป การปฏิรูปคงไม่ทางเกิดขึ้น”¹⁸⁴

จากคำสัมภาษณ์นางวรรณวิสา อายุ 53 ปี กล่าวว่า

“ปัญหาการเมืองไทยเราทุกคนรู้ดีอยู่แล้วว่ามันมีการโกงการเห็นผลประโยชน์ส่วนตัวเกิดขึ้น ตัวอย่างที่ชัดเจนเลยคือ พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ถ้าไม่มีการประท้วง พ.ร.บ.ฉบับนี้คงได้ใช้แน่ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปทางการเมืองโดยคนนอกมากกว่าพวกนักการเมือง”¹⁸⁵

¹⁸¹ นาย ก, 16 สิงหาคม 2558.

¹⁸² สาว, 15 สิงหาคม 2556.

¹⁸³ จรรยา, 15 สิงหาคม 2556.

¹⁸⁴ นาย ค, 17 สิงหาคม 2556.

¹⁸⁵ วรรณวิสา, 18 สิงหาคม 2556.

จากคำสัมภาษณ์นายหมัดฉา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“เราเห็นตัวอย่างชัดเจนในกรณี พ.ร.บ. นีรโทษกรรม ถ้าเรานิ่งเฉยนักการเมืองก็จะไม่สนใจ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปเพื่อควบคุมพวกนักการเมืองไม่ให้ทำอะไรตามอำเภอใจ และการคนที่จะมาปฏิรูปทางการเมืองควรเป็นคนนอกมากกว่านักการเมือง เพราะถ้านักการเมือง ปฏิรูปกันเองคงพวกนักการเมืองคงไม่ทางออกกฎเพื่อมาควบคุมการผลประโยชน์ของตนเอง อย่างแน่นอน”¹⁸⁶

จากคำสัมภาษณ์นางไลลา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“นักการเมืองคิดว่าตัวเองเป็นใหญ่เมื่อได้รับการเลือกตั้ง พอไปในสภาก็คิดแต่จะหาประโยชน์ใส่ตัว จึงจำเป็นต้องมีปฏิรูปทางการเมืองเพื่อเข้ามาคุมนักการเมือง และคนที่จะปฏิรูปต้องเป็นคนนอกเท่านั้น เพราะหากให้พวกนักการเมืองมาทำการปฏิรูปคงไม่มีทางเกิดขึ้น”¹⁸⁷

จากคำสัมภาษณ์นางเจียม อายุ 72 ปี กล่าวว่า

“เห็นสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำแล้วรับไม่ได้จริงๆ เรื่องจำนำข้าวพอเข้าใจ แต่เรื่อง พ.ร.บ. นีรโทษกรรมรับไม่ได้จริงๆ แสดงให้เห็นแล้วว่าพรรคเพื่อไม่ได้สนใจอะไรเลยนอกจากทักษิณ ปฏิรูปๆ ไปซะจะได้กำจัดพวกนักการเมืองเร็วๆ ออกไปซะที ส่วนคนปฏิรูปคนเป็นคนนอกอย่างเดียวเท่านั้นไม่เชื่อว่าพวกนักการเมืองจะทำได้”¹⁸⁸

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์นายปอนด์ อายุ 27 ปี กล่าวว่า

“การเมืองไทยมีแต่ปัญหา ไหนจะโกงกิน ไหนจะเอื้อประโยชน์ให้แกกัน ประเด็นที่สำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเมืองครั้งนี้คือ พ.ร.บ. นีรโทษกรรม แสดงให้เห็นถึงความไม่มีจริงใจของนักการเมือง จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปทางการเมืองโดยคนนอกเพื่อที่แก้ปัญหาเหล่านี้”¹⁸⁹

¹⁸⁶ หมัดฉา.

¹⁸⁷ ไลลา.

¹⁸⁸ เจียม, ibid.

¹⁸⁹ ปอนด์, 16 สิงหาคม 2558.

จากคำสัมภาษณ์นาง ค อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“การเมืองเป็นเรื่องน่าเบื่อ หนูเกิดมาจนปานนี้ก็แค่ปัญหาเดิม บางทีถ้าให้คนนอกที่ไม่เกี่ยวกับการเมืองมาทำการปฏิรูปอาจจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้”¹⁹⁰

จากคำสัมภาษณ์นายศรีบุญ อายุ 25 ปี กล่าวว่า

“ปัญหาการเมืองไทย คือเรื่องเดิมๆ ทั้งพรรคเพื่อไทยและพรรคประชาธิปัตย์ก็โกงทั้งนั้น มันควรที่จะมีการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อให้มีเครื่องมือที่สามารถจัดการปัญหาการเมือง แต่เป็นการปฏิรูปในตามครรลองของประชาธิปัตย์”¹⁹¹

จากคำสัมภาษณ์นาง ข อายุ 29 ปี กล่าวว่า

“พี่จะไม่ชอบเรื่องการเมืองเท่าไรหรอกน่าเบื่อเรื่องบางเรื่องเราก็รู้อยู่แล้วว่าปัญหาคืออะไร แต่เราเป็นคนตัวเล็กพูดอะไรไปเขาก็ไม่ได้ยิน ที่เห็นด้วย เพราะบางทีถ้าให้คนนอกมาทำการปฏิรูปทางการเมืองอะไรๆ คงจะดีขึ้น”¹⁹²

จากคำสัมภาษณ์คุณบุ อายุ 26 ปี กล่าวว่า

“เห็นจากสิ่งที่รัฐบาลทำแล้ว ก็คิดว่าควรมีการปฏิรูปทางการเมือง เพื่อป้องกันหรือควบคุมไม่ให้นักการเมืองทำอะไรตามอำเภอใจ และคิดว่าควรให้คนนอกมาทำการปฏิรูปทางการเมืองมากกว่านักการเมือง”¹⁹³

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์คุณเอ๋ อายุ 24 ปี กล่าวว่า

“สิ่งที่นักการเมืองทำบางครั้งมันก็เกินไป จึงควรมีอะไรที่เข้ามาควบคุมนักการเมือง ซึ่งคิดว่าการปฏิรูปทางการเมืองน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด และคนที่จะมาปฏิรูปก็ควรเป็นคนนอก เพราะถ้านักการเมืองปฏิรูปกันเองการปฏิรูปคงไม่มีทางเกิดขึ้น”¹⁹⁴

¹⁹⁰ นาง ค, ibid.

¹⁹¹ ศรีบุญ, 16 สิงหาคม 2556.

¹⁹² นาง ข, 15 สิงหาคม 2556.

¹⁹³ บุ, 16 สิงหาคม 2556.

¹⁹⁴ เอ๋, 18 สิงหาคม 2556.

จากคำสัมภาษณ์นางอรุณี อายุ 28 ปี กล่าวว่า

“บางทีที่คิดว่าการปฏิรูปทางการเมือง อาจทำให้ปัญหาการเมืองไทยหมดไปสักที ส่วนคนที่
จะมาปฏิรูปนั้นคิดว่าควรเป็นคนนอกดีกว่านักการเมือง”¹⁹⁵

จากคำสัมภาษณ์นายเอกชัย อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“ตัวอย่างจากสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำ อย่างเช่น พ.ร.บ.นิรโทษกรรม จำนำข้าว แสดงให้เห็น
แล้วถ้ายังปล่อยให้เห็นการฉ้อโกงแบบนี้เกิดขึ้นต่อไปประเทศไทยคงพังแน่ๆ ประเทศไทยควรมี
การปฏิรูปทางการเมือง และมองว่าคนนอกควรเป็นคนปฏิรูป”¹⁹⁶

จากคำสัมภาษณ์นายจำ อายุ 21 ปี กล่าวว่า

“ผมเห็นสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำแล้ว ผมคิดว่าเราควรมีการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อที่จะไม่เกิด
เหตุการณ์แบบนี้ขึ้นอีก และคนนอกน่าจะเป็นคนที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำการปฏิรูป เพราะไม่
มีส่วนได้เสียทางการเมือง”¹⁹⁷

จากคำสัมภาษณ์คุณอุไรวรรณ อายุ 29 ปี จากพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 กล่าวว่า

“สิ่งที่รัฐบาลชุดนี้ทำขึ้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าไม่สนใจอะไรเลยนอกจากตัวเอง แล้วชอบอ้าง
ว่าตนมาจากการเสียงส่วนใหญ่ของประเทศ คือทำอะไรไม่สนใจคนอื่นแบบนี้อันตรายมาก ที่
คิดว่าประเทศไทยควรหยุดให้มีการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อเครื่องมือที่มาควบคุมไม่ให้
นักการเมืองทำอะไรตามอำเภอใจ ส่วนคนปฏิรูปต้องเป็นคนนอกเท่านั้น”¹⁹⁸

จากคำสัมภาษณ์นาย ข อายุ 25 ปี จากพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 กล่าวว่า

“คิดว่าประเทศไทยควรหยุดให้มีการปฏิรูปทางการเมือง เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สิ่งที่พรรค
เพื่อไทยทำเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนมาทำไมประเทศไทยควรมีการปฏิรูป ส่วนคนปฏิรูปควรเป็น
คนนอกที่ไม่ใช่นักการเมืองมาทำการปฏิรูป”¹⁹⁹

¹⁹⁵ อรุณี, ibid.

¹⁹⁶ เอกชัย, ibid.

¹⁹⁷ จำ, ibid.

¹⁹⁸ อุไรวรรณ, ibid.

¹⁹⁹ นาย ข, 17 สิงหาคม 2556.

3. คำถามสัมภาษณ์เชิงลึก “ท่านมีมุมมองอย่างไรต่อการตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนี้”

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัยในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์นายจรูญ อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนว่าไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่พรรคเพื่อไทยและทักษิณทำ คนได้รับไม่ได้กับสิ่งที่เกิดขึ้นการปฏิรูปน่าจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้”²⁰⁰

จากคำสัมภาษณ์คุณสาว อายุ 51 ปี กล่าวว่า

“ทักษิณทำให้ประเทศไทยฉิบหายผ่านน้องสาวของตัวเอง แล้วถ้าหากไม่มีการปฏิรูปยังไปพรรคเพื่อไทยก็ชนะการเลือกตั้งด้วยการซื้อเสียง คิดว่าพรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว จึงเห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าว”²⁰¹

จากคำสัมภาษณ์นายชิบ อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วยอยู่แล้ว เพราะถ้าพรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็เท่ากับว่าเป็นการต่ออายุให้กับระบอบทักษิณที่มีแต่โกงกิน พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งก็ถือว่าถูกต้องแล้ว”²⁰²

จากคำสัมภาษณ์นาง ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง”²⁰³

จากคำสัมภาษณ์นาย ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

²⁰⁰ จรูญ, 15 สิงหาคม 2556.

²⁰¹ สาว, 15 สิงหาคม 2556.

²⁰² ชิบ, 15 สิงหาคม 2558.

²⁰³ นาง ก, ibid.

“เห็นด้วยอยู่แล้ว เพราะพรรคประชาธิปัตย์แสดงให้เห็นว่ารู้ทันทักษิณ เพราะทักษิณรู้ว่ายังไง พรรคเพื่อไทยก็ชนะการเลือกตั้งเลยให้ยิ่งลักษณ์ยุบสภา จึงคิดว่าที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง”²⁰⁴

จากการสัมภาษณ์กลุ่มอายุสูงวัยในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์นายหมัดฉา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ลงสมัครรับเลือกตั้งยิ่งเป็นการต่ออายุระบอบทักษิณที่มีแต่โกงกิน การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็จะทำให้คนหันมาสนใจเรื่องการปฏิรูปมากยิ่งขึ้น”²⁰⁵

จากคำสัมภาษณ์นางเจียม อายุ 72 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะเป็นการแสดงจุดยืนว่าต้องการให้เกิดการปฏิรูปก่อนการเลือกตั้ง ถึงประชาธิปัตย์ลงเลือกตั้งก็แพ้อยู่ดีภาคใต้มี ส.ส. น้อยกว่าอีสานทักษิณมันใช้เงินซื้อเสียงยังไงก็ชนะการเลือกตั้ง”²⁰⁶

จากคำสัมภาษณ์นาย ค อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“ทักษิณมันรู้ว่ายังไงพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง ดีแล้วที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่เดินตามเกมส์ของทักษิณจึงทำให้เห็นด้วย”²⁰⁷

จากคำสัมภาษณ์นางวรรณวิสา อายุ 53 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะเป็นแสดงจุดยืนว่าต้องการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนการเลือกตั้ง”²⁰⁸

จากคำสัมภาษณ์นางไลลา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วยที่ไม่ลงเลือกตั้งตอนนี้ ประชาชนเขาต้องการให้มีการปฏิรูปการเมือง”²⁰⁹

²⁰⁴ นาย ก, 16 สิงหาคม 2558.

²⁰⁵ หมัดฉา.

²⁰⁶ เจียม.

²⁰⁷ นาย ค, ibid.

²⁰⁸ วรรณวิสา, 18 สิงหาคม 2556.

²⁰⁹ ไลลา, 17 สิงหาคม 2556.

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์นาง ข อายุ 29 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำมีแต่เรื่องอันตราย การที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งอาจเป็นสิ่งที่ถูกต้องก็ได้”²¹⁰

จากคำสัมภาษณ์คุณบุ อายุ 26 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำมันอันตรายต่อประเทศไทยมาก ไหนจะโกงจำนำข้าว ไหนจะเรื่องพ.ร.บ. นิรโทษกรรม คือทำอะไรตามอำเภอใจมันเป็นสิ่งที่น่ากลัว การที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งอาจทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อแก้ปัญหาตรงนี้ได้”²¹¹

จากคำสัมภาษณ์นายศรีบุญ อายุ 25 ปี กล่าวว่า

“ไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ทำ เราควรแก้ปัญหาตามกฎหมายกติกา ถึงแม้ว่าสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำมันไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องก็จริง แต่ผมคิดว่าทางออกของปัญหามันอาจจะมีมากกว่านี้ถ้ารู้จักถอยกันคนละก้าว”²¹²

จากคำสัมภาษณ์นายปอนด์ อายุ 27 ปี กล่าวว่า

“ที่เห็นด้วยกับพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเหมือนเป็นการแสดงจุดยืนว่าเห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมือง”²¹³

จากคำสัมภาษณ์นาง ค อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำนั้นมีแต่ผลเสียทั้งนั้นและการที่พรรคเพื่อไทยไม่สนใจคนอื่น ยิ่งทำให้เกิดแต่เรื่องแยๆ ที่เห็นด้วยกับการไม่ลงเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเป็นการแสดงจุดยืนว่าเลือกอยู่ข้างประชาชน”²¹⁴

²¹⁰ นาง ข.

²¹¹ บุ.

²¹² ศรีบุญ.

²¹³ ปอนด์.

²¹⁴ นาย ค, 17 สิงหาคม 2556.

จากการสัมภาษณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์คุณอุไรวรรณ อายุ 29 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำใน พ.ร.บ. นิรโทษกรรมแสดงให้เห็นแล้วว่าระบบการเมืองขณะนี้มีปัญหา ประเทศไทยควรที่จะปฏิรูปก่อนการเลือกตั้งน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด จึงเห็นด้วยกับพรรคประชาธิปัตย์”²¹⁵

จากคำสัมภาษณ์นาย ข อายุ 25 ปี จากพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะพรรคเพื่อไทยทำแต่เรื่องแยๆ ไหนจะโกงจำนำข้าว ไหนจะเรื่องพ.ร.บ. นิรโทษกรรม เราควรมีการปฏิรูปเพื่อป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นอีก ดังนั้นที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งเป็นการแสดงจุดยืนว่าอยู่เคียงข้างประชาชน”²¹⁶

จากคำสัมภาษณ์คุณเอ๋ อายุ 24 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะจากสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำและคิดว่าสิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ทำนั้นถูกต้อง เพราะเป็นการไม่ขัดขวางความต้องการของประชาชนที่ต้องการให้มีการปฏิรูปเพื่อแก้ปัญหาที่พรรคเพื่อไทยก่อกำเนิด”²¹⁷

จากคำสัมภาษณ์นางอรุณี อายุ 28 ปี กล่าวว่า

“เห็นด้วย เพราะเป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าต้องการให้มีการปฏิรูป”²¹⁸ จากคำสัมภาษณ์นายเอกชัย อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“ไม่รู้ว่าการตัดสินใจของพรรคประชาธิปัตย์ถูกหรือไม่ แต่เมื่อมองดูสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำแล้ว ก็เห็นด้วยกับการตัดสินใจดังกล่าว อย่างน้อยพรรคประชาธิปัตย์ก็ทำสิ่งที่ประชาชนต้องการ จึงทำให้เห็นด้วย”²¹⁹

²¹⁵ อุไรวรรณ, 18 สิงหาคม 2556.

²¹⁶ นาย ข, 17 สิงหาคม 2556.

²¹⁷ เอ๋, 18 สิงหาคม 2556.

²¹⁸ อรุณี, ibid.

²¹⁹ เอกชัย, ibid.

จากคำสัมภาษณ์นายจำ อายุ 21 ปี กล่าวว่า

“ตอนนี้ประชาชนไม่อยากจะเลือกตั้ง เพราะสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำ มันทำให้คนหมดศรัทธากับนักการเมือง ผมเองก็หมดศรัทธา แต่อย่างน้อยพรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นพรรคการเมืองที่อยู่ข้างพวกเรา เพราะถ้าไม่อยู่ข้างพวกเราเขาคงลงเลือกตั้งไปแล้ว”²²⁰

4. คำถามปลายเปิดในคำถามว่า “ท่านคิดว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งจะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองหรือไม่”

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มอายุสูงวัย

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์ของนาง ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“ไม่ได้คิดว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งจะทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมือง แต่คงเป็นปัจจัยที่ช่วยทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองมากกว่า”²²¹

จากคำสัมภาษณ์ของนายชิบ อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“ไม่คิดว่าการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งจะทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมือง มันเหมือนตบมือข้างเดียว เพราะถ้ารัฐบาลไม่เห็นด้วยก็ไม่เกิดการปฏิรูปอย่างแน่นอน แต่เชื่อว่าสิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์ทำถูกต้องแล้ว”²²²

จากคำสัมภาษณ์นายจรูญ อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“คงไม่เกิดขึ้นถ้าพรรคเพื่อไทยไม่ให้ความร่วมมือ อย่างที่บอกไปแล้วการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งเปรียบเสมือนเป็นการแสดงจุดยืนมาว่าต้องการให้มีการปฏิรูปการเมือง”²²³

จากคำสัมภาษณ์คุณสาว อายุ 51 ปี กล่าวว่า

“ไม่คิดว่าเกิดขึ้น ถ้าพรรคเพื่อไทยไม่ยอมถอย”²²⁴

²²⁰ จำ, ibid.

²²¹ นาง ก, 15 สิงหาคม 2558.

²²² ชิบ, ibid.

²²³ จรูญ, 15 สิงหาคม 2556.

²²⁴ สาว, 15 สิงหาคม 2556.

จากคำสัมภาษณ์นาย ก อายุ 55 ปี กล่าวว่า

“ไม่ แต่อย่างน้อยก็เป็นการแสดงจุดยืนว่าต้องการอยู่ข้างประชาชน”²²⁵

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์ของนายหมัดฉา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งไม่ได้ทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองหรอก แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมือง”²²⁶

จากคำสัมภาษณ์นางไลลา อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“ไม่หรอก อย่างน้อยพรรคประชาธิปัตย์ก็รู้ความต้องการของประชาชนเลยไม่ลงเลือกตั้ง”²²⁷

จากคำสัมภาษณ์นางเจียม อายุ 72 ปี กล่าวว่า

“พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้ง ไม่สามารถทำให้เกิดการปฏิรูปหรอก แต่ที่เห็นด้วยเพราะพรรคประชาธิปัตย์แสดงให้เห็นว่าต้องการให้มีการปฏิรูป”²²⁸

จากคำสัมภาษณ์นางวรรณวิสา อายุ 53 ปี กล่าวว่า

“คิดว่าไม่ แต่ที่เห็นด้วยกับพรรคประชาธิปัตย์ เพราะการที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งเท่ากับแสดงให้เห็นว่าต้องการให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง”²²⁹

จากคำสัมภาษณ์นาย ค อายุ 58 ปี กล่าวว่า

“ไม่หรอก พรรคประชาธิปัตย์พรรคการเมืองเดียวจะทำอะไรได้ แต่อย่างน้อยพรรคประชาธิปัตย์ก็ไม่ขัดขวางความต้องการของประชาชนที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง”²³⁰

²²⁵ นาย ก, 16 สิงหาคม 2558.

²²⁶ หมัดฉา.

²²⁷ ไลลา.

²²⁸ เจียม, ibid.

²²⁹ วรรณวิสา, 18 สิงหาคม 2556.

²³⁰ นาย ค, 17 สิงหาคม 2556.

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรุ่นใหม่

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 3

จากคำสัมภาษณ์ของนายศรีบุญ อายุ 25 ปี กล่าวว่า

“การที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งมันไม่ได้ทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองหรอก การปฏิรูปทางการเมืองมันต้องดำเนินการโดยหลายฝ่าย ผมคิดว่าที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้ง เพราะกลัวจะมีปัญหา กับ กปปส. มากกว่า”²³¹

จากคำสัมภาษณ์นายปอนด์ อายุ 27 ปี กล่าวว่า

“ผมมองว่าการจะปฏิรูปทางการเมืองได้นั้น จะต้องดำเนินการด้วยกันหลายฝ่ายผมมองว่าที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งไม่ได้ทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้หรอก”²³²

จากคำสัมภาษณ์นาง ค อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“ที่เห็นด้วยกับการไม่ลงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะเป็นการแสดงจุดยืนว่าเห็นด้วยว่าต้องการให้มีการปฏิรูปการเมือง แต่ไม่คิดว่าที่พรรคประชาธิปัตย์ลงเลือกตั้งจะทำให้เกิดการปฏิรูปการเมือง”²³³

จากคำสัมภาษณ์คุณบุ อายุ 26 ปี กล่าวว่า

“คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งจะทำให้เกิดการปฏิรูปการเมือง ถึงแม้ว่าจะเป็นไปได้ยากถ้าหากพรรคเพื่อไทยไม่เห็นด้วย”²³⁴

จากคำสัมภาษณ์นาง ข อายุ 29 ปี กล่าวว่า

“คือเห็นด้วยกับการไม่ลงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์นะ แต่ไม่คิดว่าที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ลงเลือกตั้งจะทำให้เกิดการปฏิรูปการเมือง”²³⁵

²³¹ ศรีบุญ.

²³² ปอนด์.

²³³ นาย ค, 17 สิงหาคม 2556.

²³⁴ บุ, 16 สิงหาคม 2556.

²³⁵ นาง ข.

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7

จากคำสัมภาษณ์ของนางอรุณี อายุ 28 ปี กล่าวว่า

“พรรคประชาธิปัตย์จะทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้อย่างไร ในเมื่อพรรคเพื่อไทยไม่เห็นด้วยกับแนวทางนี้เลย”²³⁶

จากคำสัมภาษณ์นายจำ อายุ 21 ปี กล่าวว่า

“ไม่ครับ พรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่ทุกอย่างที่จะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้ การจะปฏิรูปได้นั้นจะต้องมีหลายฝ่าย พรรคเพื่อไทยเองก็ยังไม่ยอมเลย แล้วมันจะเกิดการปฏิรูปได้อย่างไร”²³⁷

จากคำสัมภาษณ์คุณอุไรวรรณ อายุ 29 ปี จากพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 กล่าวว่า

“เห็นด้วยกับพรรคประชาธิปัตย์ เพราะแสดงให้เห็นว่าอยู่เคียงข้างประชาชน แต่ไม่คิดว่าพรรคประชาธิปัตย์จะสามารถทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้หรอก”²³⁸ จากคำสัมภาษณ์นาย ข อายุ 25 ปี จากพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 7 กล่าวว่า

“ไม่มีทางตราบใดที่พรรคเพื่อไทยยังไม่ยอม”²³⁹ (ข, สัมภาษณ์, 17 สิงหาคม 2556)

จากคำสัมภาษณ์คุณเอ้ อายุ 24 ปี กล่าวว่า

“ไม่รู้ซี คิดว่าไม่มั่ง”²⁴⁰

จากคำสัมภาษณ์นายเอกชัย อายุ 22 ปี กล่าวว่า

“ไม่ได้คาดหวังอะไรกับพรรคประชาธิปัตย์ที่ไม่ลงเลือกตั้งอยู่แล้ว เพราะไม่มีทางที่จะเกิดการปฏิรูปหรอก การจะปฏิรูปได้มันต้องมีกำรวมมือหลายฝ่าย”²⁴¹

²³⁶ อรุณี.

²³⁷ จำ, ibid.

²³⁸ อุไรวรรณ, ibid.

²³⁹ นาย ข, 17 สิงหาคม 2556.

²⁴⁰ เอ้, 18 สิงหาคม 2556.

²⁴¹ เอกชัย, ibid.

คำถามปลายเปิด

คำถามปลายเปิด “ท่านเห็นด้วยกับการที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งในวันที่ 2 ก.พ. 2557 หรือไม่” พอที่จะสรุปประเด็นได้ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ 3

- (1) เป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนว่าจะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองก่อนการเลือกตั้ง
- (2) เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมือง
- (3) กลัวแพ้การเลือกตั้ง
- (4) เสียใจเล็กน้อยเพราะอยากเลือกพรรคประชาธิปัตย์

เขตเลือกตั้งที่ 7

- (1) จะทำให้การปฏิรูปให้เสร็จเรียบร้อยมีระบบการเมืองที่ดีขึ้น
- (2) เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมือง
- (3) เป็นการแสดงจุดยืนอย่างชัดเจน

คำถามปลายเปิดเรื่อง “ท่านเห็นด้วยกับการให้มีการปฏิรูปการเมืองก่อนมีการเลือกตั้ง” พอที่จะสรุปประเด็นได้ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ 3

- (1) เป็นการจัดการปัญหาที่การเมืองไทยให้ดียิ่งขึ้น
- (2) ต้องการให้ประเทศมีแต่ความสุจริต
- (3) แก้ปัญหาการเมืองไทยที่วุ่นวายให้เป็นรูปเป็นร่าง
- (4) ประเทศไทยมีการคอร์ปชั่นมานานการปฏิรูปจะได้แก้ปัญหาคอร์ปชั่น
- (5) ประเทศไทยมีปัญหาควรให้คนกลางเข้าจัดการปฏิรูปเพื่อความเป็นธรรม
- (6) ควรปฏิรูปการเลือกตั้งเพื่อสร้างพื้นฐานที่ดี

เขตเลือกตั้งที่ 7

- (1) ต้องการให้รู้ว่าประชาธิปัตย์ไม่ใช่แค่การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว
- (2) เพื่อแก้ไขปัญหานำไปสู่การคอร์ปชั่น
- (3) เพราะนักการเมืองจะออกกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองควรที่จะปฏิรูปเพื่อแก้ไขให้กฎหมายมีความรัดกุมขึ้นกว่านี้

- (4) การเมืองไทยไม่มีความโปร่งใส
- (5) ทำให้ระบบทางการเมืองพัฒนา
- (6) จะได้เป็นการจัดระเบียบการบริหารประเทศทุกๆด้านให้เรียบร้อย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายธีรภัทร์ คำมณี

เกิดวันที่ 1 สิงหาคม 2532 ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลกาญจนนิช
- โรงเรียนหาดใหญ่อำนวยวิทย์ (ระดับประถมศึกษา)
- โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาคม (ระดับมัธยมต้น-ปลาย สายไทย-สังคม)
- รัฐศาสตรบัณฑิต (รบ.) วิชาเอกรัฐศาสตร์ (Plan A) กลุ่มวิชาการปกครอง
วิชาโทกฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2555

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY